

KONTRA

**Ολαφ Σολτς όπως
Βόλφγκανγκ Σόιμπλε**
ΣΕΛΙΔΑ 9

**Πάρτε πίσω το Ελληνικό
Σήμα από το γάλα και
τα γαλακτοκομικά
προϊόντα**
ΣΕΛΙΔΑ 8

**Τσίπρας - Καμμένος
ανανέωσαν τον έρωτα!**
ΣΕΛΙΔΑ 3

ΣτΕ
**Πατρίς, θρησκεία,
οικογένεια!**
ΣΕΛΙΔΑ 11

**Λασπομαχία στον
βούρκο της Novartis**
ΣΕΛΙΔΑ 13

**Αυταρχική σιωπή
επιβάλλει στο Δημόσιο
ο ΣΥΡΙΖΑ**
ΣΕΛΙΔΑ 12

Εκπαίδευση
**Συγκεντρωτισμός
και επαναφορά της
αξιολόγησης**
ΣΕΛΙΔΑ 10

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 956 - 23 Μάρτη 2018

www.eksegersi.gr

**Μετά την
«απειλή πολέμου»
έρχονται οι
παραγγελίες όπλων**

Scripta... Verba...

Όχι, δεν υπάρχει κανένα ζήτημα στη σχέση των δύο κομμάτων που συγκυβερνούν, του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Η προσπάθειά μας καθορίζεται από τον κεντρικό στόχο, που αφορά την έξοδο της χώρας από τη μνημονιακή επιτροπεία.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

Όπως έλεγε ο μακαρίτης Θανάσης Κανελλόπουλος, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είναι το αποσμητικό στην τουαλέτα της κυβέρνησης.

Εχουμε εδώ μπροστά στην πρώτη σειρά τον πρωθυπουργό που μας έβαλε στα μνημόνια. Κύριε Γιώργο [Παπανδρέου] μας έβαλες στο μνημόνιο με ωραίο φόντο.

Βασίλης Λεβέντης

Τα γιούχα που ακούστηκαν από τους συνέδρους του ΚΙΝΑΛ ηχούσαν σαν ζητωκραυγές στ' αυτιά του Λεβέντη. Αν δεν τον γιούχαραν θα είχε πρόβλημα.

Γερά να φύγει η χειρότερη κυβέρνηση που γνώρισε αυτός ο τόπος. Γερά όχι μόνο για να φύγει αυτή η κυβέρνηση, γερά για να γίνει επιτέλους η πατρίδα μας ένα κανονικό ευρωπαϊκό ράτος.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Οι ευρωπαίοι φίλοι του γιατί έχουν την άποψη ότι η Ελλάδα έγινε «κανονικό ευρωπαϊκό κράτος» ειδικά με τον Τσίπρα και τον Τσακαλώτο;

Ο στόχος είναι να πάρουμε τη χώρα μας πίσω. Να βελτιώσουμε την ζωή των Ελλήνων με ασφάλεια, πρόοδο, αξιοπρέπεια, δικαιώματα. Ιδρύσαμε το Κίνημα Αλλαγής για να κερδίσουμε αυτό το στοίχημα. Μαζί με τους προοδευτικούς πολίτες θα το πετύχουμε.

Φώφη Γεννηματά

Προσοχή, κυκλοφορούν πορτοφολάδες.

Δεν είδα τίποτα άλλο από έναν άνθρωπο να εκφράζει την αντίθεσή του σε μια άδικη απόφαση του διαιτητή απέναντι στον ΠΑΟΚ. Οι διαστάσεις που δόθηκαν σχετικά με τη συμπεριφορά του Ιβάν Σαββίδη ίσως είναι υπερβολικές.

Κώστας Κατσίκης

Αν ήταν βουλευτής Θεσσαλονίκης, τι θα έλεγε;

Σε 18 μήνες ακριβώς έχουμε εκλογές! Σήμερα υπέβαλα την παραίτησή μου από τη θέση του ειδικού συμβούλου του υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης. Νίκο Παππά, πάμε γερά.

Γιώργος Χριστοφορίδης

Για όσους δεν τον ξέρετε, είναι ο άνθρωπος που σχεδίασε και διηύθυνε το «Χωνί», μέχρι που έγινε σύμβουλος του Παππά. Μιλάμε για... ποιότητα (σαν αυτή του «Χωνιού»).

ΡΙΠΕΣ

♦ Η στήλη το ξεκαθαρίζει ♦ Ουδέποτε έχει συναντήσει τον Κ. Φρουζή, ουδέποτε ζήτησε ραντεβού, ουδέποτε της ζητήθηκε ραντεβού ♦ Και κάτι φάρμακα της Novartis τ' αγοράζει κανονικά από το φαρμακείο ♦ Κάνουμε τη διευκρίνιση γιατί οι καιροί είναι πονηροί ♦ Επίσης, ως εφημερίδα αισθανόμαστε ευτυχείς που δε στέλνουμε συντάκτες σε ιατρικά συνέδρια και λοιπές εκδηλώσεις φαρμακευτικών εταιριών ♦ Μολονότι οι προσκλήσεις έρχονται σωρό ♦ Φαντάζεστε να βρισκόταν ο συντάκτης μας στο φόντο κάποιας φωτογραφίας με τον Φρουζή σε πρώτο πλάνο; ♦ Ε, ναι, είναι γελοίιο ♦ Κώλος και βρακί είναι με τους καπιταλιστές, δε λείπουν από καμιά εκδήλωσή τους και τώρα ψάχνουν ημερολόγια με ραντεβού και φωτογραφίες από δημόσιες εκδηλώσεις ♦ Για να εκθέσουν ο ένας τον άλλο ♦ Σιγά τη «Λέγκα του Βορρά» ♦ Αλλά αφού μιλάνε γι' αυτή, τους έχουμε

δύο προτάσεις για σήμα ♦ Μπουγάτσα ή πατσάς ♦ Εμείς, για αισθητικούς λόγους, κλίνουμε υπέρ του πατσά ♦ Με την προϋπόθεση ότι θα είναι «ντουζλαμάς με με» ♦ Όχι «άνευ άνευ», επειδή δεν τους αρέσει να φαίνεται το «κόκκινο» ♦ Άλλο σάλτσα πάπρικας, άλλο το κόκκινο της εργατιάς και του κομμουνισμού ♦ «This is not fake news» ♦ Ετσι ονομάζεται η διαφημιστική εκστρατεία της περιφέρειας Αττικής ♦ Θα δείχνει τα έργα που κατασκευάζει η περιφέρεια ♦ Γιατί πρέπει να διαφημιστεί το αυτονόητο; ♦ Για να κάνει η Δούρου μακρά προεκλογική εκστρατεία με δημόσιο χρήμα ♦ Και να βολευτούν και κάποια «δικά μας παιδιά» ♦ Πλακώθηκε με τους παρουσιαστές εκπομπής της ΕΡΤ ο Λεβέντης, όταν τους αποκάλυψε τσιράκια του ΣΥΡΙΖΑ ♦ Όχι θ' άφηνε την ευκαιρία να πάει χαμένη ♦ Πλακώθηκε και με τους πασόκους στο συνέδριο του ΚΙΝΑΛ ♦ Αυτοί τον κάλεσαν,

δεν πήγε μόνος του ♦ Τον «λούστηκαν», τους «έλουσε», τον γιούχαραν ♦ Πάτσι ♦ Πάλι μπερδεύτηκε ο κόσμος ♦ Ποιον να πιστέψει; ♦ Τον Τζανακόπουλο που δηλώνει ότι «η κυβέρνηση δεν έχει φιλικές σχέσεις με κανέναν επιχειρηματία»! ♦ Ή τον Παπαχριστόπουλο που δήλωσε ότι «ο κ. Σαββίδης είχε κάποιες φιλικές σχέσεις με την κυβέρνηση, δεν το αρνούμαι»; ♦ Η ατάκα Τζανακόπουλου, πάντως, χαλαρά διαγωνίζεται για παπάρα της εβδομάδας ♦ Αν και ο συναγωνισμός είναι ογκώδης και σκληρός ♦ Σαν διαφήμιση πλυντηρίου το σήμα του ΚΙΝΑΛ ♦ Λογικό, αφού το όνομα θυμίζει απορρυπαντικό ♦ Δύσκολο να ξεπλυθούν, όμως ♦ Αφού διαμαρτυρήθηκε για τους συνέδρους του Ανδρουλάκη που έκαναν φασαρία την ώρα που ανέβηκε στο βήμα, ο Καμίνης παρουσίασε την πρότασή του ♦ «Η κυβέρνηση έχει διαγράψει τον κύκλο της και όποιος της δώσει χείρα βοηθείας

θα διαπράξει ένα ιστορικό λάθος» ♦ Μια εμμονή με τον Σταύρο την έχει ♦ Είμαστε υποχρεωμένοι να πιστέψουμε τη διάψευση του ιδιοκτήτη του «Ποντικιού» ότι δε λειτουργούσε ως ενδιάμεσος του Φρουζή προς τον Τσίπρα ♦ Την απορία, όμως, εξακολουθούμε να την έχουμε ♦ Πώς διάολο της ήρθε της γραμματέα του Φρουζή και σημείωσε το δικό του όνομα; ♦ Εψαχνε να βρει ένα όνομα δημοσιογράφου και έγραψε στην τύχη «Δελατόλας»; ♦ Ε; ♦ Γιάννης Στουρνάρας: «Με προβληματίζει η διολίσθηση των θεσμών» ♦ Τι γελάτε, ρε; ♦ Δε βλέπετε την αγωνία του ανθρώπου; ♦ Ελένη Τουλουπάκη: «Εχω δυο στόχους. Να κερδίσω τον πλούτο της Ελλάδας και να πάρω πίσω το ηθικό πλεονέκτημα» ♦ Θέλει κάτι να πει η ποιήτρια ή απλά έχει πρόβλημα με τα ελληνικά; ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Η νεοφασιστική «Λέγκα του Βορρά» στην Ιταλία πάτησε σε μια πραγματικότητα: στον διαχωρισμό ανάμεσα στον βιομηχανικό και πλούσιο ιταλικό Βορρά και τον αγροτικό και φτωχό ιταλικό Νότο. Οι νεοφασίστες πήραν αυτόν τον υπαρκτό διαχωρισμό και τον έκαναν φασιστικό ιδεολόγημα: «Δεν μπορεί ο Βορράς να δουλεύει για να πληρώνει τους ακαμάτηδες του Νότου». Αυτοί που μιλούν για ελληνική «Λέγκα του Βορρά» τι ιδεολόγημα θα πλασάρουν; «Οι κωλοαθηναίοι δεν αφήνουν την πασκάρα να πάρει το πρωτάθλημα»; Τα καλαμπούρια πρέπει να έχουν και μια βάση για να πατήσουν.

Κ Μια από τις πρώτες δουλειές που έκαναν μόλις μπήκαν στην Αφρίν οι «απελευθερωτές» του αντι-ασαντικού Ελεύτερου Συριακού Στρατού, που πολεμούσαν μαζί με τον τουρκικό στρατό, ήταν να πάνε σε κεντρική πλατεία

της πόλης και να γκρεμίσουν ένα άγαλμα. Δεν ήταν κάποιο άγαλμα συνδεδεμένο με το συριακό καθεστώς. Ήταν το άγαλμα του σιδερά Κάβα, μίας μυθικής φιγούρας που συνδέεται με την παράδοση του Νεβρόζ, της γιορτής του νέου χρόνου, της σημαντικότερης γιορτής στην κουρδική εθνική παράδοση. Εδειξαν καθαρά τις προθέσεις τους σαν τσιράκια του Ερντογάν, πλήττοντας μ' αυτόν τον τόσο βάρβαρο και προκλητικό τρόπο την κουλτού-

ρα του κουρδικού λαού. Ενός λαού που οι ιμπεριαλιστές μοίρασαν κάποτε ανάμεσα σε τέσσερα κράτη, χωρίς να του επιτρέψουν να δημιουργήσει το δικό του εθνικό κράτος, κατάσταση που ακόμα συνεχίζεται.

Κ Από τ' άνωγία στα κατώγιά ο «είναι τρελός ο στρατηγός» Φραγκούλης Φράγκος. Από το ογκώδες εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της

Θεσσαλονίκης στα... Ριζά των Μετεώρων. Για να διακηρύξει ότι «από τη στιγμή που πήραμε περίεργες απαντήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, έπρεπε να ανατινάξουμε το Σύμπαν και να φέρουμε πίσω τα παιδιά... Ει δυνατόν χθες». Ευτυχώς αρχίζουν οι ζέστες και βγαίνουν τα καλσόν...

Κ Όπως έγραψε το «Παρασκήνιο», ο Βούδας της Ραφήνας είναι... έντονα προβληματισμένος από την κατάσταση στα ελληνοτουρκικά. Μιλώντας σε φιλικό του περιβάλλον (αυτή είναι η μέθοδος με την

οποία διαρρέονται οι χρησμοί του Βούδα), χαρακτήρισε την κατάσταση «πολύ σοβαρή», ενώ δεν απέκλεισε ακόμη και την πιθανότητα ύπαρξης θερμού επεισοδίου με την Τουρκία, το οποίο μπορεί να προκύψει ακόμη και από ένα τυχαίο λάθος! Μετά απ' αυτή τη βαθυστόχαστη ανάλυση, ο Βούδας συνέστησε... εγγήγορση και ενότητα. Καλά, ε, μας σηκώθηκε η τρίχα κάγκελο.

Κ Σπαρακτική εξομολόγηση Κικιλία στον Αυτιά: «Ο Καμμένος με μπλόκαρε στο Twitter». Αυτά είναι δράματα!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τίποτα δεν πρόκειται να διακόψει την έξοδο της χώρας από την επιτροπεία και την επιστροφή στην οικονομική κανονικότητα. Αυτός είναι και ο βασικός στόχος της ελληνικής κυβέρνησης για τις επόμενες 97 μέρες που μας χωρίζουν από το Eurogroup της 21ης Ιουνίου, στο οποίο αναμένεται να ολοκληρωθούν οι συζητήσεις για την 4η αξιολόγηση, την μεταπρογραμματική εποπτεία και την ρύθμιση του ελληνικού χρέους.

Δημήτρης Τζανακόπουλος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

24/3: Ημέρα για δικαίωμα στην αλήθεια, ημέρα κατά φυματίωσης 24/3/1924: Κατάργηση βασιλείας, έκπτωση δυναστείας Γκλύξμπουργκ 24/3/1976: Χειροβομβίδα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο και δυναμίτης σε γραφεία ΚΚΕ Κορδαλλού 24/3/1986: Βόμβα γκρεμίζει το άγαλμα του Τρούμαν 24/3/1999: Εναρξη βομβαρδισμών του ΝΑΤΟ στη Γιουγκοσλαβία 25/3: Ελλάδα: Εθνική γιορτή, Ημέρα για κρατούμενους και αγνοούμενους υπαλλήλους ΟΗΕ, ημέρα μνήμης για θύματα δουλείας 25/3/1973: Ανακάλυψη εκρηκτικού μηχανισμού (ΕΑΝ) στο Καλαμάκι 25/3/2000: Φόνος 17χρονου Γεωργιανού Νίκου Λεωνίδη από τον ασφαλίτη Γιώργο Ατματζίδη (Θεσσαλονίκη) 26/3: Ημέρα για απελευθέρωση εγγράφων, Μπανγκλαντές: Ημέρα ανε-

ξαρτησίας (1971) 26/3/1983: Επιστροφή Μάρκου Βαφειάδη στην Ελλάδα μετά από 34 χρόνια 27/3: Ημέρα θεάτρου, ημέρα κοινωνικής εργασίας, ημέρα άθλησης, ημέρα μονής κάλτσας, Αγκόλα: Ημέρα νίκης 27/3/2001: Πρώτος πολιτικός γάμος μεταξύ ομοφυλόφιλων (Αμστερνταμ) 28/3: Ημέρα θεάτρου σκιών 28/3/1938: Ο φράνκο καταλαμβάνει τη Μαδρίτη, τέλος ισπανικού εμφυλίου 28/3/2000: Ο Βλαντιμίρ Πούτιν εκλέγεται πρόεδρος της Ρωσικής Συνομοσπονδίας 29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) 29/3/1973: Αποχώρηση Αμερικανών από Νότιο Βιετνάμ, απελευθέρωση των τελευταίων 67 αμερικανών αιχμαλώτων 29/3/1975: Ποινική δίωξη κατά τριών πρωθυπουργών, 97 υπουργών της χούντας

και του αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου 30/3: Ημέρα αντισύλληψης 30/3/1952: Εκτέλεση των Μπελογιάννη, Μπάτση, Καλούμενου και Αργυριάδη πίσω από το νοσοκομείο «Σωτηρία» στο Γουδί 30/3/1970: Βόμβα «Κινημάτος 20 Οκτώβρη» καταστρέφει στρατιωτικό όχημα έξω από τη σχολή Ευελπίδων, ανακάλυψη άλλων δύο που δεν εξεργάγησαν 30/3/1977: Βόμβες σε δεκατέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών, άλλες έξι απόπειρες απέτυχαν (ΕΛΑ) 30/3/1981: Απόπειρα δολοφονίας προέδρου ΗΠΑ Ρόναλντ Ρίγκαν από τον Τζον Χίνκλεϊ, τραυματίζονται ο Ρίγκαν, ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου και δύο άντρες της ασφάλειας 30/3/1992: Δύο βόμβες στο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ-1η Μάη) .

Τσίπρας - Καμμένος

Ανανέωσαν τον έρωτά τους!

«Οφείλω να σας πληροφορήσω ότι ο κύριος Καμμένος και ο πρωθυπουργός έχουν μια άριστη σχέση, μια σχέση εμπιστοσύνης». Μ' αυτή την επική/σπαρταριστή ατάκα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Δ. Τζανακόπουλος ανήγγειλε τη Δευτέρα -εν είδει γελωτοποιού/κήρυκα της Αυλής- τη συνάντηση Τσίπρα-Καμμένου την επομένη στο Μαξίμου. Χωρίς να αντιλαμβάνεται ότι μ' αυτόν τον τρόπο επιβεβαίωσε ότι «υπάρχει θέμα»; 'Η μήπως επειδή δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά; Όταν μια συνάντηση του πρωθυπουργού με τον υπουργό Αμυνας, που έχει και την ιδιότητα του συγκυβερνώντος εταίρου, παίρνει τέτοιες επικοινωνιακές διαστάσεις, τότε επιβεβαιώνεται ότι «υπάρχει θέμα».

Στο ίδιο μήκος κύματος με τον Τζανακόπουλο συντονίστηκαν και άλλοι Τσιπραίои, όπως ο Νίκος Παππάς, που δεν περιορίστηκε στη διάψευση ενός εμφανώς κατασκευασμένου δημοσιεύματος για κρυφή συνάντηση Τσίπρα-Παππά-Καμμένου στη βίλα του τελευταίου στα νότια προάστια, αλλά μίρασε και μια «σέλιφι» με τον Τέρενς Κουίκ, συνοδευόμενη από καλαμπουράκια στο Twitter, για να δείξει πόσο αγαπημένοι είναι.

Ακολούθησε ο Καμμένος που ως καλός τζογαδόρος αντιλήφθηκε ότι είναι η στιγμή να παίξει «ρέστα». Εξαφανισμένος για ένα εικοσαήμερο, στη διάρκεια του οποίου αλώνιζαν οι εσωκυβερνητικοί αντίπαλοί του, εμφανίστηκε on camera στη Θεσσαλονίκη (η επιλογή του τόπου κάθε άλλο παρά τυχαία ήταν), αμέσως μετά την αθώωσή του για τις δηλώσεις που είχε κάνει παλιά κατά του Πάχτα, για να πει τρία πράγματα.

1. «Η συγκυβέρνηση αυτή τη στιγμή προχωρά με έντιμη δημόσια συμφωνία και θα φθάσει μέχρι το τέλος».

2. «Έχουμε δύο παλικάρια που είναι κρατούμενοι σε φυλακές υψίστης ασφαλείας στην Τουρκία, δύο παλικάρια που ανήκουν στον ελληνικό στρατό αλλά και παράλληλα την ώρα που έκαναν την περιπολία τους διαφύλασσαν τα ευρωπαϊκά σύνορα. Θα πρέπει να αντιληφθεί η ΕΕ ότι εκτελούσαν τις αποφάσεις των υπουργών Αμυνας και την απόφαση Κορυφής για την διαφύλαξη των ευρωπαϊκών συνόρων. Παράλληλα είναι και νατοϊκοί στρατιωτικοί και το ΝΑΤΟ δεν μπορεί να αποφεύγει να πάρει θέση. Θα κάνουμε τα πάντα προκειμένου οι έλληνες **όμηροι** να απελευ-

θερωθούν το συντομότερο δυνατόν».

3. «Για το όνομα της Μακεδονίας η θέση των ΑΝΕΛ είναι ξεκάθαρη. Δεν δεχόμαστε καμία λύση που να εμπεριέχει τον όρο Μακεδονία. Σας είπα ξεκάθαρα. Ούτε Βόρεια, ούτε Νότια, ούτε Ανατολική, ούτε Δυτική Μακεδονία. Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική».

Δε χρειάζεται να είναι κανείς «κορυφαίος πολιτικός αναλυτής» για να αντιληφθεί ότι το πρώτο σημείο είναι καθαρά τυπικό, ενώ το δεύτερο και το τρίτο είναι όροι, προαπαιτούμενα του Καμμένου προς τον Τσίπρα.

«Πέφτουν οι τόνοι, μένουν οι διαφορές», έγραφε η... φιλότιμη ΕφΣυν στο πρωτοσέλιδό της την Τρίτη, χωρίς να παραλείψει και έναν υπότιτλο με νόημα: «Νέα αναφορά Πάνου Καμμένου σε “ομήρους”». Μερικές ώρες αργότερα, ο Καμμένος βγήκε από το Μαξίμου με ύφος θριαμβευτή και στήθηκε μπροστά στις κάμερες για να κάνει δηλώσεις (τόσο... ρουτίνας ήταν η συνάντησή του με τον Τσίπρα). Διαβεβαίωσε, λοιπόν, ότι τίποτα δε σκιάζει τη συνεργασία του με τον Τσίπρα και πως μαζί θα βαδίσουν μέχρι το τέλος της θητείας αυτής της κυβέρνησης. Δεν παρέλειψε, όμως, να επισημάνει ότι αυτή η συνεργασία γίνεται «με απόλυτο σεβασμό στις **κόκκινες γραμμές** και στις διαφορετικές πολιτικές θέσεις, που από την αρχή, έντιμα και ξεκάθαρα, έχουμε θέσει ως όρο για τη συνεργασία μας».

Στο «Μακεδονικό» επανέλαβε τη γνωστή θέση των ΑΝΕΛ, αλλά πρόσθεσε με νόημα ότι «οι συνταγματικές αλλαγές (σ.σ. εκ μέρους της Δημοκρατίας της Μακεδονίας) αποτελούν απόλυτη προϋπόθεση». Την ίδια θέση (χωρίς τόσο έντονη διατύπωση) είχε υποστηρίξει μια μέρα πριν ο Τζανακόπουλος, δείχνοντας πως

η θέση που είχε υποστηρίζει πριν από λίγο καιρό ο Κοτζιάς (οι αλλαγές στο σύνταγμα θα γίνουν στην ώρα τους - αφού ο Ζάεφ δε διαθέτει την απαραίτητη πλειοψηφία για να κάνει συνταγματική αναθεώρηση) εγκαταλείπεται.

Αν είναι έτσι, τότε η διαπραγμάτευση Ελλάδας-Μακεδονίας γίνεται καθαρά προσχηματική από πλευράς ελληνικής κυβέρνησης, δεδομένου ότι τίθεται ως όρος η αλλαγή του συντάγματος της Μακεδονίας, που και να ήθελε να την κάνει ο Ζάεφ, δεν έχει τη δυνατότητα. Δεδομένου ότι ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι ποτέ δεν άλλαξαν τη θέση τους, ενώ και η ΝΔ έχει «χαλαρώσει» τις αρχικά σκληρά εθνικιστικές θέσεις της, μια τέτοια στροφή της κυβέρνησης θα μπορεί να ερμηνευτεί μόνο ως υποχώρηση σε έναν σκληρό εκβιασμό από μεριάς Καμμένου (ή βρίσκετε πρόσχημα να οδηγήσετε τις διαπραγματεύσεις σε ναυάγιο ή ρίχνω την κυβέρνηση).

Είναι προφανές ότι τα σενάρια που διέρρεε τις τελευταίες μέρες το Μαξίμου, ότι δηλαδή δεν έχει ανάγκη τον Καμμένο, γιατί μπορεί να δημιουργήσει μια νέα πλειοψηφία, με δύο βουλευτές του Λεβέντη, δύο ανελίτες που δε θ' ακολουθήσουν τον Καμμένο και τρεις από το Ποτάμι, ήταν καθαρή μπλόφα, μπας και κωλώσει ο Καμμένος. Γιατί όμως να τσιμπήσει ο Καμμένος σε μια τέτοια μπλόφα, ξέροντας από τη μια ότι μια τέτοια κυβερνητική πλειοψηφία -ακόμα κι αν σχηματιζόταν- θα ήταν εξαιρετικά ασταθής, ενώ ο ίδιος θα αναδεικνυόταν σε σύγχρονο... μακεδονομάχο;

Ακόμα και στο ζήτημα των δύο κρατούμενων στην Τουρκία στρατιωτικών ο Καμμένος μίλησε και πάλι για «δύο ομήρους», βγάζοντας κοροϊδευτικά τη γλώσσα, όχι μόνο στους συριζαίους βουλευτές που

του την είχαν πέσει και στον Σκουρλέτη που τον αποδοκίμασε δημόσια, αλλά και στον αναπληρωτή υπουργό Κουβέλη, που είχε μιλήσει για «υπερτροφικό λόγο του υπουργού». Επειδή Καμμένος είν' αυτός, συγκρίνε την περίπτωση των δύο ελλήνων στρατιωτικών με αυτή ενός αμερικανού ιερέα που έχει συλλάβει η Τουρκία και ζητά από τις ΗΠΑ να τον ανταλλάξουν με τον Γκιουλέν. Βέβαια, όταν ρωτήθηκε αν υπάρχει αίτημα ανταλλαγής, απάντησε ότι δεν υπάρχουν τέτοια σημάδια, όμως δεν παρέλειψε να πει ότι οι δύο στρατιωτικοί «χρησιμοποιούνται ως μέσο πίεσως και εκβιασμού της χώρας», κάνοντας μαντάρα την επίσημη θέση της κυβέρνησης, που ποτέ δεν αναφέρθηκε σε πιέσεις και εκβιασμούς, αλλά προσπαθεί να κρατήσει το θέμα «χαμηλά», κάνοντας αναφορές στις αρχές της καλής γειτονίας.

Είναι φανερό ότι οι Τσιπραίοι δε διαθέτουν κοινοβουλευτικές εφεδρείες (κι ας έλεγαν διάφορα προ καιρού), οπότε είναι υποχρεωμένοι να εξακολουθήσουν να πορεύονται αγκαλιά με τον Καμμένο και πλέον να μην ανέχονται απλώς τα ακροδεξιά καμώματά του (σε κάτι νομοσχέδια αστικοδημοκρατικού χαρακτήρα ή στις σχέσεις με το ιερατείο), αλλά να υποχωρούν και στους εκβιασμούς του, όπως διαφαίνεται με το «Μακεδονικό». Εκτός αν ο Τσίπρας απλώς αγόρασε κάποιον χρόνο, ώστε να μπορέσει να περάσει στην αντεπίθεση και να στριμώξει τον Καμμένο. Αυτό θα φανεί τους επόμενους μήνες, ενώ ένας σταθμός θα είναι και η συζήτηση για την πώληση των βλημάτων στη Σαουδική Αραβία, αν και όταν η ΝΔ καταθέσει την πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, την οποία έχει έτοιμη εδώ και καιρό.

ΚΙΝΑΛ: κρίση πολιτικής στρατηγικής

Δεν άλλαξε τίποτα με το ιδρυτικό συνέδριο του ΚΙΝΑΛ. Ακόμα και τα παραπολιτικά κουτσομπολιά που προσέφερε ήταν στη σφαίρα του προβλέψιμου. Οι σύνεδροι γέλασαν με τον Δραγασάκη που τους προσφώνησε «συντρόφους και συντρόφισσες», γιούχαραν τον Λεβέντη που την έπεσε στον Γιωργάκη, χειροκρότησαν θερμά τον Κούλη που τους προσέφερε κυβερνητική συνεργασία και οργάνωσαν, ανά φράξια, το χειροκρότημα του δικού τους αρχηγού.

Στη διάρκεια του συνεδρίου όλα κύλησαν ανιαρά. Ούτε ο Θεοδωράκης με τις παπάρες για τους ινδιάνους Μοχόκ, που έχτισαν τους ουρανοξύστες του Σικάγο, κατάφερε να διακόψει τα ατελείωτα χασμουρητά των συνέδρων. Όταν του πασόκου του κόβεις την ίντριγκα και το συνεδριακό παρασκήνιο με τις λίστες για την κεντρική επιτροπή, είναι σαν να τον στέλνεις για ύπνο. Σ' αυτό το συνέδριο τέτοια δυνατότητα δεν υπήρχε, αφού -κατά παγκόσμια πρωτοτυπία- την κεντρική επιτροπή δεν την εξέλεξε το συνέδριο («διότι οι σύνεδροι δεν γνωρίζονται μεταξύ τους», όπως είπε ο Θεοδωράκης, «κουφαίνοντας» το σύμπαν), αλλά θα τη διορίσουν οι ομαδάρχες, όπως συμφώνησαν προσυνεδριακά, κυριολεκτικά στο παρά πέντε. Μένει να καθορίσουν την ποσόστωση της μοιρασίας, που δε θα είναι και τόσο εύκολη, όμως εδώ που έφτασαν δε θα κολλήσουν σ' αυτό.

Το ΚΙΝΑΛ δεν είναι παρά «ΠΑΣΟΚ και συνεργαζόμενοι», όπως έλεγαν παλιά. Μόνο που το ΠΑΣΟΚ έχει μικρύνει τόσο πολύ που οι συνεργαζόμενοι και γλώσσα βγάζουν και απαιτήσεις έχουν. Λένε πως είναι ένα καινούργιο κόμμα, όμως δεν είναι παρά μια ομοσπονδία πολιτικών μορφωμάτων. Όπως ήταν και πριν το συνέδριο, τίποτα δεν άλλαξε. Εδώ διατηρούν ακόμα δυο χωριστές κοινοβουλευτικές ομάδες (ΔΗΣΥ και Ποτάμι). «Υπάρχουν δύο κοινοβουλευτικές ομάδες που έχουν ψηφιστεί από τον ελληνικό λαό. Θα ήταν αντιδημοκρατικό να τις καταργήσουμε. Μιλάμε όμως, συνηνοούμαστε και έχουμε **στα περισσότερα** θέματα ενιαία τοποθέτηση», δήλωσε ο Θεοδωράκης σε ραδιοφωνική του συνέντευξη τη Δευτέρα, επιβεβαιώνοντας ότι θα πάνε μέχρι το τέλος με δύο χωριστές κοινοβουλευτικές ομάδες. Ο Θεοδωράκης θέλει να έχει τα χέρια του λυμένα, αν του κάτσει καμιά ευκαιρία (από ΣΥΡΙΖΑ μεριά).

Επισημως, η πολιτική γραμμή του ΚΙΝΑΛ συμπυκνώνεται στον λεγόμενο «διμέτωπο αγώνα» ή την τακτική «ίσων αποστάσεων» από ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ. Όμως, και στο συνέδριο έλαμψε η απουσία σαφούς πολιτικής στρατηγικής, με την πώληση σε ορισμένες στιγμές να φαίνεται ξεκάθαρη και να επισκιάζει τα πάντα. Ο Βενιζέλος υπήρξε καθαρός: μοναδικός πολιτικός στόχος πρέπει να είναι η ήττα της κυβέρνησης και η στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ. Εξήγησε, μάλιστα, τι σημαίνει στρατηγική ήττα: «Σημαίνει να μην μπορεί να καθορίσει τις εξελίξεις. Στρατηγική ήττα αντιστρόφως σημαίνει να μπορεί να σχηματιστεί κυβερνητική πλειοψηφία στην οποία θα κληθεί να μετάσχει και ο ηττημένος ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να μπορεί όμως να την μπλοκάρει ή να την ματαιώσει». Αν δεν μπει στην επόμενη κυβέρνηση ο ηττημένος ΣΥΡΙΖΑ, τότε θα πρέπει να συνεργαστούμε κυβερνητικά με τη ΝΔ. Φυσικά, ένας ηττημένος ΣΥΡΙΖΑ δε θα έχει καμιά διάθεση να μπει σε μια κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Μητσοτάκη ή κάποιον άλλο δεξιό. Θα προτιμήσει να μείνει στην αντιπολίτευση για να μπορέσει να ανακάμψει. Πρακτικά, λοιπόν, εκείνο που λέει ο Βενιζέλος είναι ότι το ΚΙΝΑΛ πρέπει να στηρίξει μια κυβέρνηση Μητσοτάκη και να μην αφήσει τη χώρα να οδηγηθεί σε νέες εκλογές, όπως θα επιδιώξει ο ΣΥΡΙΖΑ. Εκρυσσε μάλιστα το κουδούνι του μεγάλου κινδύνου «να εκπεμφθούν από το δικό μας χώρο ασαφή μηνύματα, να παράγεται αβεβαιότητα».

Στο άλλο άκρο εμφανίστηκε ο Ραγκούσης, που είπε ότι «ιστορικά, στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς, δύο κι όχι τρεις ήταν οι μεγάλες παρατάξεις. Η αριστερά και η δεξιά. Η προοδευτική παράταξη και η συντηρητική». Με βάση αυτόν τον διαχωρισμό, κάλεσε το ΚΙΝΑΛ να αποφασίσει όχι στον διμέτωπο, που -όπως είπε- «ως πολιτική στρατηγική είναι σαν να πατάς το γκάζι και το φρένο μαζί». Και το είπε όσο πιο ωμά μπορούσε: «Θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης μετεκλογικά στη Νέα Δημοκρατία ή θα οδηγήσουμε τη χώρα σε δεύτερες εκλογές με απλή αναλογική».

Ο Ραγκούσης δεν είναι στη Βουλή, ούτε διαθέτει καμιά μεγάλη ομάδα για να επηρεάσει τις εξελίξεις στο ΚΙΝΑΛ. Ο Βενιζέλος, όμως, και στη Βουλή είναι, και μηχανισμός έχει δημιουργήσει, και το πολιτικό εκτόπισμα να «δημιουργήσει γεγονότα» διαθέτει. Θα πιέζει, λοιπόν, συνεχώς στην κατεύθυνση της σύσφιξης των σχέσεων με τη ΝΔ, αδιαφορώντας για το αν αυτό βλάπτει την εμφάνιση του ΚΙΝΑΛ και την προσπάθεια να επαναπατρίσει πασοκικές ψήφους που από το 2012 και μετά πήγαν στον ΣΥΡΙΖΑ.

Υποτίθεται ότι η επίσημη ίδρυση του ΚΙΝΑΛ θα τάραζε τα λιμνάζοντα πολιτικά νερά, θα δημιουργούσε πολιτική κινητικότητα, θα..., θα..., θα.... Τίποτ' απ' όλ' αυτά δεν έγινε. «ΠΑΣΟΚ και συνεργαζόμενοι», σε σμίκρυνση, εξακολουθεί να είναι το σχήμα.

Πολλοί μεσάζοντες μαζεύτηκαν

Τελικά, ποιος θα πετύχει την αποφυλάκιση και την επιστροφή στην Ελλάδα των δύο ελλήνων στρατιωτικών που πέρασαν στο τουρκικό έδαφος κυνηγώντας μετανάστες και πρόσφυγες; Η Μέρκελ, ο αμερικανός πρεσβευτής στην Αθήνα ή ο εμίρης του Κατάρ, στον οποίο απευθύνθηκε ο Κούλης ζητώντας του να μεσολαβήσει;

Την «παρέμβαση» Μέρκελ αποκάλυψε ο Ν. Κοτζιάς, μετά τη σύνοδο των υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ, οι οποίοι εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους στην Ελλάδα, σύμφωνα με τον υπουργό, ο οποίος εξέφρασε την ελπίδα ότι το θέμα «θα έχει μία θετική εξέλιξη με την έννοια ότι η Τουρκία δε θα επιδιώξει και δε θα συνεχίσει ένα καθημερινό γεγονός που γινόταν στα σύνορα ανάμεσα στα δύο κράτη να το αξιοποιεί ως όπλο μακροχρόνια». Κι

εκεί πάνω συμπλήρωσε: «Όπως ξέρετε, ήδη η καγκελάρια Μέρκελ έχει παρέμβει στον ίδιο τον κ. Ερντογάν».

Υποψιαζόμενος κάποιο γερmano-τουρκικό παρασκήνιο, ο αμερικανός πρέσβης Τζέφρι Πάιατ έσπευσε να δηλώσει ότι «οι ΗΠΑ είναι πλήρως αφοσιωμένες στο ζήτημα των δυο στρατιωτικών»! Και συμπλήρωσε με νόημα: «Υποστηρίζουμε τις ελληνικές ενέργειες για τη διατήρηση της επικοινωνίας με τις τουρκικές αρχές και ελπίζουμε ότι αυτό το θέμα θα επιλυθεί σύντομα». Η δήλωση Πάιατ έγινε από την Ανδραβίδα, όπου διεξάγεται η αμερικανόπνευστη πολυεθνική αεροπορική άσκηση «Ηνίοχος 2018».

Αντιλαμβάνεστε τι πανηγύρι έχουν να στήσουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έτσι και λυθεί σύντομα το ζήτημα των δύο στρατιωτικών.

Ενταση του παλαιστινιακού αγώνα

Μια δεκαετία σχετικής ηρεμίας στη Δυτική Οχθη έχει φτάσει στο τέλος της σηματοδοτώντας την ένταση του παλαιστινιακού αγώνα, σύμφωνα με τον Αλεξ Φίσμαν, ειδικό σε θέματα ασφάλειας της ισραηλινής δεξιάς εφημερίδας «Γιεντιότ Αχρονότ». Ο Φίσμαν σημειώνει ότι «η σύγκρουση μεταξύ του παλαιστινιακού Δρόμου από τη μια και της παλαιστινιακής ηγεσίας και του Ισραήλ από την άλλη ψάχνει απλά μια αφορμή για να ξεσπάσει».

Σύμφωνα με τον Φίσμαν, οι παράγοντες που συνέβαλαν στην ύφεση του παλαιστινιακού αγώνα την τελευταία δεκαετία ήταν τρεις. Η σιωνιστική καταστολή, η συνεργασία ασφάλειας μεταξύ Παλαιστινιακής Αρχής και σιωνιστών, που οδήγησε στον αφοπλισμό των οργανώσεων της Αντίστασης μετά το τέλος της δεύτερης Ιντιφάντα, και η δημιουργία μια πλατιάς παλαιστινιακής «μεσαίας τάξης», που ζει κάπως καλύτερα σε σχέση με παλιότερα και στηρίζει σταθερά τον Αμπάς. Αυτοί οι παράγοντες έχουν φθαρεί πλέον, γεγονός που γίνεται αντιληπτό από τα στρατιωτικά επιτελεία των σιωνιστών, αυξάνοντας το άγχος τους για το τι κυοφορεί αυτή η αβεβαιότητα.

Εχουμε γράψει και παλιότερα, ότι εδώ και καιρό οι σιωνιστές και η ΠΑ έχουν στη διάθεσή τους μόνο την καταστολή προκειμένου να εμποδίσουν την ένταση του παλαιστινιακού αγώνα, όμως αυτή μπορεί να δώσει μόνο παροδικά αποτελέσματα, ενώ παράλληλα ριζοσπαστικοποιεί τον παλαιστινιακό λαό και μαζικοποιεί τον αγώνα. Τα λόγια του Φίσμαν έρχονται να μας επιβεβαιώσουν.

«Χαριστική βολή» στον Σαρκοζί

«Ο,τι είναι ο Νικολά Σαρκοζί στη Γαλλία, είμαι εγώ στην Ελλάδα». Δεν νομίζουμε ότι ο ακροδεξιός και θρησκόληπτος Μπουμπούκος της ΝΔ ζήτησε τη δόξα του «οσίου Παΐσιου», όταν έκανε αυτή τη δήλωση. Απλά, προσπαθούσε να συγκρίνει τον εαυτό του με το αστέρι της γαλλικής Δεξιάς, που ακόμα έλαμπε στο ευρωπαϊκό στερέωμα. Μερικά χρόνια μετά απ' αυτή τη δήλωση, ο Μπουμπούκος θα ήθελε να έχει καταπιεί τη γλώσσα του, καθώς η μόνη σύγκριση που μπορεί να γίνει ανάμεσα σ' αυτόν και τον Σαρκοζί είναι οι δικαστικές τους περιπέτειες.

Το γαλλικό ιμπεριαλιστικό κράτος είναι σκληρό όταν παίρνει εντολή να «τελειώσει» κάποιον αστό πολιτικό. Έτσι, μετά τον Φρανσουά Φιγιόν που μπαινόβγαине προεκλογικά στα εισαγγελικά γραφεία, κατηγορούμενος για τις αργομισθίες της συζύγου και των παιδιών του, ο Σαρκοζί τέθηκε υπό κράτηση για να καταθέσει για τις κατηγορίες ότι χρηματοδοτήθηκε από τον Καντάφι για τις προεκλογικές καμπάνιες του. Δε νομίζουμε ότι θα τον στείλουν φυλακή, πολιτικά όμως του δίνουν τη χαριστική βολή.

Ως «πύρρειο νίκη» χαρακτηρίσε ο βρετανικός Γκάρντιαν (βλ. <https://www.theguardian.com/politics/2018/mar/19/the-five-costs-of-uks-pyrrhic-brex-it-victory>) τη συμφωνία που επιτεύχθηκε την περασμένη Δευτέρα μεταξύ του υπουργού Brexit της Βρετανίας, Ντέιβιντ Ντέιβις και του επικεφαλής διαπραγματευτή της ευρωπαϊκής πλευράς, Μισέλ Μπαρνιέ. Η συμφωνία που αφορά τη μεταβατική περίοδο μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου του 2020 έδωσε μια λύση προκειμένου να αποφευχθεί ένα τραγικό αδιέξοδο (κάτι που οι βρετανοί καπιταλιστές μέσω του συνδέσμου τους (CBI) προειδοποιούσαν ότι θα έπρεπε να αποφευχθεί πάση θυσία), όμως δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση το τέλος των παζαριών.

Αυτό που φάνηκε είναι η άτακτη υποχώρηση της βρετανικής κυβέρνησης σε αρκετά σημεία. Τα πέντε σημαντικότερα, όπως τα αναφέρει ο Γκάρντιαν είναι:

1. Τα σύνορα της Βόρειας Ιρλανδίας

Το θέμα αυτό ήταν ένα από τα θέματα-αγκάθια, με την Τερίζα Μέι να δηλώνει ότι κανένας βρετανός πρωθυπουργός δε θα μπορούσε να αποδεχτεί τη λύση που δίνει το προσχέδιο που παρουσίασε η ΕΕ. Γιατί το προσχέδιο αποχώρησης προέβλεπε ότι η Βόρεια Ιρλανδία θα εξακολουθήσει να είναι εντός τελωνειακής ένωσης με την ΕΕ και δε θα αποχωρήσει από την τελωνειακή ένωση, όπως προβλεπόταν στη συμφωνία του Δεκεμβρίου του 2017.

Από τις επιχειρήσεις στις κυβερνήσεις και αντίστροφα

Πριν από δύο εβδομάδες, αποχώρησε από τον Λευκό Οίκο ο Γκάρι Κόουν, επικεφαλής του Εθνικού Οικονομικού Συμβουλίου των ΗΠΑ. Ο λόγος της παραίτησής του ήταν η διαφωνία του με την επιβολή δασμών στις εισαγωγές χάλυβα και αλουμινίου, που αποφάσισε ο Τραμπ.

Προτού αποχωρήσει από τον Λευκό Οίκο, ο Κόουν είχε συντάξει το φορολογικό νομοσχέδιο, το οποίο πέρασε ο Τραμπ. Ένα νομοσχέδιο που προβλέπει προκλητικές φοροελαφρύνσεις για τους πλούσιους (είχαμε γράψει σχετικά σε προηγούμενο φύλλο μας). Τόσο προκλητικές που ανάγκασε ακόμα και αρθρογράφο του «Forbes» να μιλήσει για «τη μεγαλύτερη αρπαγή πλούτου στη σύγχρονη ιστορία».

Πριν μεταπηδήσει στον Λευκό Οίκο, ο Κόουν ήταν μεγαλοστέλεχος της Goldman Sachs και μάλιστα την τελευταία δεκαετία ήταν το Νο2 στην ιεραρχία του τραπεζικού μονοπωλίου. Φεύγοντας

από την Goldman Sachs εισέπραξε μια αποζημίωση ύψους 285 εκατ. δολαρίων. Ποτέ δε θα μάθουμε πόσα πήρε «κάτω από το τραπέζι» για να συντάξει το φορολογικό νομοσχέδιο. Δε θα μείνει, βέβαια, χωρίς δουλειά τώρα που τα έσπασε με τον Τραμπ. Το ίδιο ισχύει και για τον Ρεξ Τίλερσον, τον άνθρωπο που μεταπήδησε στο State Department κατευθείαν από το τιμόνι της Exxon Mobil και είδε την πόρτα της εξόδου από τον Τραμπ.

Στις ΗΠΑ, αυτού του τύπου οι μετακινήσεις από τα ψηλά κλιμάκια των μονοπωλιακών ομίλων στις κυβερνήσεις και αντίστροφα είναι συνηθισμένο φαινόμενο. Όσο πιο ιλιγγιώδη είναι τα ποσά που διακινούνται μαζί με τα πρόσωπα τόσο πιο επιτυχημένο θεωρείται το πρόσωπο. Αντίθετα, στην Ευρώπη, τέτοιες μετακινήσεις γίνονται χωρίς πολλά ταρατατζούμ και συνήθως συνοδεύονται από αγιογραφίες των προσώπων, που προσπαθούν να πεί-

2. Αλιεία

Σε ριζική αντίθεση με τις υποσχέσεις του υπουργού Περιβάλλοντος, Μάικλ Γκούουβ, η Βρετανία αποδέχτηκε ότι καθ' όλη τη μεταβατική περίοδο θα δεσμεύεται από τις σημερινές πολιτικές για την αλιεία, που οι υποστηρικτές του Brexit περιφρονούσαν. Γι' αυτό ο ηγέτης των συντηρητικών της Σκωτίας, Ρουθ Ντάνιντσον, υποστήριξε ότι η βρετανική αλιεία θα πρέπει να περιμένει μέχρι το 2064.

Brexit

Ατακτη υποχώρηση για χάρη της ενδιάμεσης συμφωνίας

φωνία του Δεκεμβρίου του 2017. Αυτό σημαίνει ότι θα δημιουργηθούν τελωνειακά σύνορα μεταξύ Βόρειας Ιρλανδίας και Βρετανίας, αφού η πρώτη θα παραμείνει τελωνειακά ενωμένη με την ΕΕ και η δεύτερη όχι.

3. Διάρκεια

Ο Ντέιβιντ Ντέιβις αποδέχτηκε μεταβατική περίοδο 21 μηνών αντί των 24 που είχε αρχικά προτείνει, γιατί θεωρούσε ότι τα χρονικά διαστήματα είναι πολύ κοντά το ένα στο άλλο. Όμως, η μεγάλη έκπληξη είναι η απουσία οποιασδήποτε πρόβλεψης για επέκταση της περιόδου αυτής, αν οι μελλοντικές εμπορικές διαπραγματεύσεις δεν οδηγήσουν σε συμφωνία.

4. Ελευθερίες

Καθόλη τη μεταβατική περίοδο, η Βρετανία θα δεσμεύεται από τους κανόνες της ΕΕ κυρίως για την ελευθερία μετακίνησης. Θα μπορεί όμως να διαπραγματεύεται για μελλοντικές συμφωνίες με τρίτες χώρες, οι οποίες όμως θα τίθενται σε ισχύ μετά το τέλος της μεταβατικής περιόδου. Επίσης, ο λογαριασμός που θα πληρώσει η Βρετανία για το «διαζύγιο» θα είναι της τάξης των 40 δισ. λιρών και θα πρέπει να αποπληρωθεί μέχρι το 2064.

5. Πολίτες

Η Τζέιν Γκόλτινγκ, πρόεδρος των Βρετανών στην Ευρώπη, που αντιπροσωπεύει 1.2 εκατομμύρια Βρετανούς που ζουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, υποστήριξε ότι το συμφωνημένο κείμενο δίνει περισσότερα δικαιώματα μετακίνησης στο βρετανικό... κασέρι παρά στους βρετανούς πολίτες! Κι αυτό παρά την απαλοιφή του επίμαχου άρθρου 32 που απαγόρευε στους Βρετανούς πολίτες που ζουν σε μία χώρα της ΕΕ να μετακινηθούν για να ζήσουν ή να δουλέψουν σε μία άλλη χώρα της ΕΕ. Η Γκόλτινγκ υποστήριξε ότι η απαλοιφή του άρθρου αυτού δεν αλλάζει την ουσία της συμφωνίας που εξακολουθεί να θέτει προβλήματα στη μετακίνηση των βρετανών πολιτών εντός ΕΕ.

Οι καπιταλιστές από τη μεριά τους χαιρέτισαν τη συμφωνία χαρακτηρίζοντάς τη νίκη της κοινής λογικής, την εφαρμογή της οποίας ζητούσαν από το περσινό καλοκαίρι, παρά το γεγονός ότι ορισμένα θέματα δεν πρόκειται να λυθούν μέσα στους επόμενους 20 μήνες (βλ. <http://www.cbi.org.uk/news/transition-delivers-victory-for-common-sense/>).

Το μεγάλο όμως ζήτημα είναι η μελλοντική σχέση της Βρετανίας με την ΕΕ. Πώς θα διαμορφωθεί; Θα είναι απλά μία συμφωνία «ελεύθερου εμπορίου», όπως αυτή που σύναψε η ΕΕ με τον Καναδά, ή κάτι πιο στενό; Και με ποιους όρους; Για να απαντηθούν αυτά θα χρειαστούν ακόμα πολλοί μήνες και σίγουρα το παζάρι θα είναι σκληρό.

σούν ότι παράτησαν τα πολλά λεφτά γιατί φλέγονται από διάθεση προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο.

Ο Ολαφ Σολτς μέσα σε λίγους μήνες βρέθηκε από τη δημαρχία του Αμβούργου στο τιμόνι του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών. Είχε ανάγκη από δυνατούς και έμπειρους συνεργάτες. Πού αλλού θα τους έβρισκε εκτός από τα γραφεία των τραπεζικών μονοπωλίων; Ο Γεργκ Κούκις ορίστηκε υφυπουργός του Σολτς. Εως τώρα, ήταν διευθύνων σύμβουλος της Goldman Sachs (οποία σύμπτωσης!) Γερμανίας και Αυστρίας. Όπως διαβάσαμε στον γερμανικό Τύπο, ο Κούκις παράτησε έναν ετήσιο μισθό 1,2 εκατομ. δολαρίων, που έπαιρνε στη Goldman Sachs, για να περιοριστεί στα μόλις 160.000 ευρώ που προβλέπεται ως ετήσια αποζημίωση για τον Νο2 του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών. Για την πατρίδα, ρε γαμώτο...

Αφρίν

Πύρρειος νίκη του Ερντογάν

Τελικά, όπως ήταν αναμενόμενο, το Αφρίν έπεσε. Οι τουρκικές δυνάμεις, με τη στήριξη χιλιάδων μαχητών του Ελεύθερου Συριακού Στρατού, είχαν απόλυτη υπεροχή έναντι των κούρδων ανταρτών. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι ο Ερντογάν μπορεί να κοιμάται ήσυχος. Οχι τόσο γιατί οι Κούρδοι της Συρίας δήλωσαν ότι θα ξεκινήσουν ανταρτοπόλεμο, αλλά γιατί κράτησαν τις δυνάμεις τους και υποχώρησαν, αλλάζοντας τακτική, χωρίς ουσιαστικά να δώσουν μάχη μέσα στην πόλη.

Το κουρδικό αντάρτικο έχει αποδειχτεί αποτελεσματικό για δεκαετίες στο να αντέχει τις επιθέσεις του τουρκικού στρατού, όσο ισχυρές κι αν είναι. Γι' αυτό και ο Ερντογάν υποσχέθηκε στους παραληρούντες οπαδούς του ότι θα συνεχίσει τις επιθέσεις μέχρι να καθαρίσει όλη η περιοχή, μέχρι το Κομπάνι, αλλά και μέσα στο Ιράκ αν χρειαστεί! Ο υπουργός Μπεκίρ Μποζντάγκ δήλωσε ότι οι τουρκικές δυνάμεις δε σκοπεύουν

να μείνουν στην περιοχή, αλλά θα την παραδώσουν στους «πραγματικούς ιδιοκτήτες της», που δεν είναι άλλοι από τους σύριους συμμάχους τους όπως ο λεγόμενος Ελεύθερος Συριακός Στρατός που άρχισε τις

ληηλασίες μαζί με τις τουρκικές δυνάμεις κατοχής. Γι' αυτό λέμε ότι η νίκη του τουρκικού στρατού στο Αφρίν, μετά από 58 μέρες «προέλασης» 30 ολόκληρων χιλιομέτρων, δεν μπορεί παρά να είναι πύρρειος.

Ιμπεριαλιστική αλαζονεία με εξάρτημά της το λαό

Με 11.6 εκατομμύρια ψήφους περισσότερους από το 2012 ο Πούτιν κατόρθωσε να κρατήσει για μία ακόμα φορά το προεδρικό αξίωμα, αυξάνοντας το ποσοστό του από 64% στο 77% περίπου. Με τη συμμετοχή γύρω στο 68%, αυξημένη σε σχέση με το 65% του 2012 και περίπου ίδια με το 70% του 2008, ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός καλά κρατεί στη Ρωσία και ο Πούτιν δρέπει τους καρπούς του.

Ο εκλογικός θρίαμβος του Πούτιν ήταν αναμενόμενος, αν αναλογιστεί κανείς ότι οι υπόλοιποι υποψήφιοι ήταν «ψόφοι». Ο ένας ήταν ο πρώην αναπληρωτής πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικής Πολιτικής της Δούμας της Μόσχας από το 2007 μέχρι το 2011 με το κόμμα της «Ενωμένης Ρωσίας» (του Πούτιν δηλαδή), Πάβελ Γκρουντίνιν, ο οποίος, αν και πάμπλουτος, υποστηρίχτηκε από το «Κομμουνιστικό» Κόμμα του Ζιουγκάνοφ και πήρε μόλις το 12% των ψήφων. Ο άλλος ήταν ο γνωστός ψυχασθενής φασίστας Βλαντιμίρ Ζιρινόφσκι που κέρδισε λίγο κάτω από το 6%. Επομένως, ο Πούτιν κατέκτησε μία άνετη νίκη σε μία εποχή που ο ρωσικός ιμπεριαλισμός εμφανίζεται να παίρνει τα πάνω του στη διεθνή σκηνή, με την εισβολή του στη Συρία να τον έχει μετατρέψει στον αδιαφιλονίκητο κερδισμένο του μακελειού που συντελείται στη χώρα, δίνοντάς του τη δυνατότητα να επιστρέφει δυναμικά στη Μέση Ανατολή.

Και ο ρωσικός λαός; Αυτός συνεχίζει να βράζει στο

ζουμί του, με το ποσοστό των ατόμων που ζουν κάτω από το ελάχιστο όριο διαβίωσης να αυξάνεται κατά 4.4 εκατομμύρια άτομα από το 2012 (έτος των προηγούμενων προεδρικών εκλογών στη Ρωσία), φτάνοντας στα 19.8 εκατομμύρια άτομα, σύμφωνα με τα στοιχεία της ίδιας της ρωσικής στατιστικής υπηρεσίας (βλ. www.gks.ru/bgd/regl/b17_12/lssWWW.exe/stg/d01/07-08.doc). Αριθμός που αντιστοιχεί σε ποσοστό 13.5% του πληθυσμού, αντί 10.7% που ήταν το 2012.

Αν προσθέσουμε ότι ο μέσος μισθός το 2016 ήταν 36.746 ρούβλια (549 δολάρια) έναντι 26.629 ρούβλια (857 δολάρια) το 2012, που ισοδυναμεί με το 348% του ελάχιστου ορίου διαβίωσης, έναντι 383% που ήταν το 2012, θα πάρουμε μια καλύτερη εικόνα. Ο μέσος μισθός έπεσε αισθητά ως προς την αντιστοιχία του σε δολάρια, αλλά και ως ποσοστό του ελάχιστου ορίου διαβίωσης όπως το υπο-

λογίζει η ρωσική στατιστική υπηρεσία (βλ. http://www.gks.ru/bgd/regl/b17_12/lssWWW.exe/stg/d01/07-08.doc), παρά τα «μαγειρέματα» που κάνουν οι στατιστικές υπηρεσίες που λειτουργούν ως όργανα της εκάστοτε κυβερνητικής προπαγάνδας.

Αν ο μέσος μισθός έπεσε, μπορείτε να καταλάβετε τι έπαθε ο εργατικός μισθός, για τον οποίο όμως η ρωσική

στατιστική υπηρεσία δεν αναφέρει στοιχεία.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι η δημοτικότητα του Πούτιν συνδέεται με την επάνοδο του ρωσικού ιμπεριαλισμού στο διεθνές προσκήνιο. Ο Πούτιν ήταν ο ηγέτης αυτής της επιστροφής κι έχει τη στόφα ενός τέτοιου ηγέτη. Όσο κυριαρχεί η υποταγή στην αστική πολιτική τόσο ηγέτες σαν τον Πούτιν θα επιπλούν. Αυτό δε θα μπορούσε παρά να είναι αναμενόμενο σε μία χώρα που για πάνω από τρεις δεκαετίες εμφανιζόταν σαν το κέντρο του «κομμουνισμού», ο οποίος όμως είχε αρχίσει να γκρεμίζεται από τα μέσα της δεκαετίας του '50, για να μετατραπεί σε έναν σοσιαλ-ιμπεριαλισμό που κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος στα τέλη της δεκαετίας του '80. Δεν είναι τυχαίο το ότι ο Πούτιν «παίζει» δημαγωγικά με το ένδοξο παρελθόν της Σοβιετικής Ένωσης. «Ο πατέρας μου ήταν μάγισσας του Στάλιν» έλεγε στις προεκλογικές του εμφανίσεις, σε μια προσπάθεια να εντάξει στην ιμπεριαλιστική ιδεολογία το κύρος που εξακολουθεί να έχει ο μπολσεβίκος ηγέτης.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πότε θα αναστραφεί αυτή η πορεία. Σε μια εποχή, όμως, που ο καπιταλισμός σαπίζει (κι αυτό είναι οικονομική νομοτέλεια) και η αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας οξύνεται, τα περιθώρια για κοινωνική δημαγωγία στενεύουν κι αυτό κάποια στιγμή θα φανεί, όσο κι αν σήμερα η αστική δημοκρατία φαντάζει «ανίκητη».

Ποινή-χάδι στον σιωνιστή δολοφόνο

Για δεύτερη φορά μειώθηκε η ποινή φυλάκισης του φασίστα ισραηλινού στρατιώτη, Ελόρ Αζάρια, που δολοφόνησε εν ψυχρώ με μια σφαίρα στο κεφάλι τον 21χρονο Παλαιστίνιο Αμπντούλ Φατάχ Αλ Σαρίφ, ενόσω αυτός κοιτόταν αναίσθητος στην ασφάλτο, στη Χεβρώνα της Δυτικής Οχθης στις 24 Μάρτη του 2016. Η δολοφονία του παλαιστίνιου νεολαίου καταγράφηκε σε βίντεο που έδωσε στη δημοσιότητα η ισραηλινή οργάνωση υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Β' Tselem. Στο βίντεο ο Αζάρια φαίνεται να πλησιάζει τον αναίσθητο Αλ Σαρίφ, που εκείνη τη στιγμή δεν αποτελούσε κίνδυνο για τους ισραηλινούς στρατιώτες που τον περιστοίχιζαν, να οπλίζει το αυτόματο όπλο του και να τον πυροβολεί στο κεφάλι, φωνάζοντας: «Αυτός ο τρομοκράτης αξίζει να πεθάνει». Μέχρι και ο ΟΗΕ χαρακτήρισε τη δολοφονία του Αλ Σαρίφ «εξωδικαστική εκτέλεση», καταδικάζοντάς την.

Η δημοσιοποίηση της δολοφονίας του Αλ Σαρίφ προκάλεσε αντιδράσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, αναγκάζοντας τους σιωνιστές να καταδικάσουν τον Αζάρια αρχικά σε 18 μήνες φυλάκιση, τον Γενάρη του 2017. Ποινή-χάδι για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, όταν -σύμφωνα με νόμο που ψηφίστηκε από την ισραηλινή Κνεσέτ το 2015- οι ποινές που επιβάλλουν τα ισραηλινά δικαστήρια σε παλαιστίνιους εφίβλους για συμμετοχή σε πετροπόλεμο φτάνουν τα τέσσερα χρόνια φυλάκισης, ενώ η ποινή για ανθρωποκτονία Ισραηλινού, που επιβάλλεται σε Παλαιστίνιους, είναι τα 20 χρόνια κάθειρξης, αν φυσικά επιζήσουν από τις σφαίρες των ισραηλινών στρατιωτών κατά τη διαδικασία της σύλληψής τους.

Ο Αζάρια ξεκίνησε να εκτίει την ποινή-κοροΐδα τον Αύγουστο του 2017, ύστερα από αλληπάλληλες καθυστερήσεις. Τον Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς, ο αρχηγός του ισραηλινού στρατού, στρατηγός Γκάντι Εϊζενκότ, ανακοίνωσε ότι η ποινή του Αζάρια θα μειωθεί κατά τέσσερις μήνες «για λόγους συμπόνιας και ελέους», κατεβαίνοντας στους 14 μήνες! Την ήδη μειωμένη ποινή ήρθε να μειώσει η επιτροπή αναστολών του ισραηλινού στρατού, που αποφάσισε την αποφυλάκιση του Αζάρια στις 10 Μάη. Είχε εκτίσει μόλις τους 9 από τους 18 μήνες της αρχικής του ποινής, ενώ όπως δήλωσε ο επικεφαλής στρατιωτικός εισαγγελέας, ο Αζάρια δεν έχει δείξει την παραμικρή μεταμέλεια για την πράξη του.

Παρά την ποινή-χάδι και τις δυο μειώσεις της, ο ίδιος ο Νετανιάχου και ο υπουργός Πολέμου Λίμπερμαν, ζήτησαν από την πρώτη στιγμή την απαλλαγή και την άμεση αποφυλάκιση του δολοφόνου. Οι εκκλήσεις τους συνάντησαν την άρνηση του ισραηλινού προέδρου Ρίβλιν, κίνηση που ξεσήκωσε τον σιωνιστικό όχλο και τα ισραηλινά μίντια εναντίον του, που τον χαρακτήρισαν «πρόεδρο των Αράβων και των αριστερών» απεικονίζοντάς τον σε δημοσιεύματα στα κοινωνικά δίκτυα να φοράει παλαιστινιακή κεφίγια.

Κατά τη διάρκεια της δίκης του, ο Αζάρια είχε δεχτεί πλατιά στήριξη από το αφιονισμένο σιωνιστικό πλήθος και από τα ισραηλινά μίντια, και είχε χαρακτηριστεί σαν εθνικός ήρωας, ενώ ο παλαιστίνιος αγωνιστής για τα ανθρώπινα δικαιώματα, Ιμάντ Αμπουσαμσίγια, που είχε μαγνητοσκοπήσει τη δολοφονία και είχε δώσει το βίντεο στη δημοσιότητα έχει δεχτεί δεκάδες απειλές για τη ζωή του και της οικογένειάς του.

στο ψαχνό

Μετά την «απειλή πολέμου» έρχονται οι παραγγελίες όπλων

Όταν ακούτε τον αμερικανό πρέσβη να παρεμβαίνει στα ελληνοτουρκικά, παίρνοντας με νόημα το μέρος της Ελλάδας (σχετικές δηλώσεις για το ζήτημα των δύο στρατιωτικών έκανε ο Πάιατ από το στρατιωτικό αεροδρόμιο της Ανδραβίδας), δηλαδή ρίχνοντας έμμεσα λάδι στη φωτιά, τότε να ξέρετε ότι στο παρασκήνιο γίνονται τα παζάρια για κάποια μεγάλη συμφωνία πώλησης οπλικών συστημάτων.

Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι το σχετικό παζάρι άνοιξε με τον πιο επίσημο τρόπο κατά την επίσκεψη του Τσίπρα στην Ουάσινγκτον. Το ανακοίνωσε ο ίδιος ο Τραμπ, περιχαρής για το όφελος που θα προκύψει για την αμερικάνικη βιομηχανία.

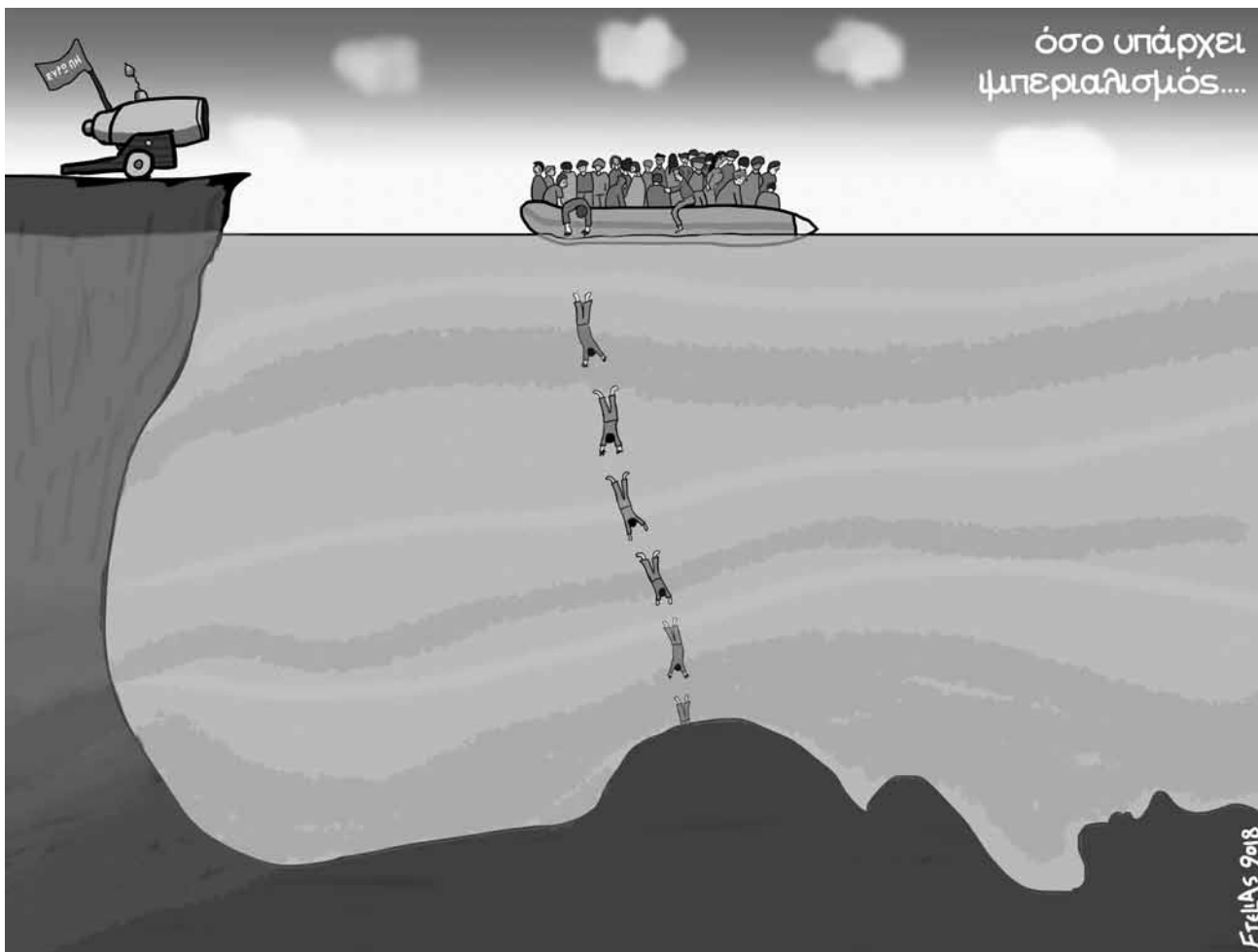
Δεν είναι μόνο οι πέραν του Ατλαντικού «μεγάλοι μας σύμμαχοι», που θέλουν να «εκσυγχρονίσουν» τον αεροπορικό πολεμικό στόλο της Ελλάδας. Είναι και οι «μεγάλοι μας φίλοι», οι Γάλλοι, αυτοί που «μας στηρίζουν» στην ΕΕ καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης, που θέλουν να «μας» πουλήσουν μερικές φρεγάτες. Το σχετικό δημοσίευμα, που δε διαψεύστηκε από την κυβέρνηση, έκανε λόγο για παραγγελία δύο υπερσύγχρονων φρεγατών, οι οποίες δεν μπορούν να παραδοθούν πριν από το 2021, το «κενό» μπορεί να καλυφθεί με την ενοικίαση δύο άλλων φρεγατών, προηγούμενης τεχνολογίας αλλά ικανών να κάνουν τον Ερντογάν να χεστεί πάνω του.

Οι Αμερικάνοι αεροπλάνα, οι Γάλλοι φρεγάτες, οι Γερμανοί τίποτα; Δε γίνονται αυτά τα πράγματα. Πάντοτε τηρείται η ποσόστωση μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στις παραγγελίες οπλικών συστημάτων. Και η Γερμανία παράγει... χρήσιμα «μηχανάκια». Από τεθωρακισμένα μέχρι αντιαεροπορικά και από οχήματα μεταφοράς προσωπικού μέχρι τηλεπικοινωνιακά συστήματα.

Το εθνικιστικό παραλήρημα του Ερντογάν, που τότε εμφανίζεται σαν χαλίφης των απανταχού μουσουλμάνων (αναφερόμενος κυρίως σ' εκείνους που κατοικούν σε περιοχές που κάποτε ανήκαν στην οθωμανική αυτοκρατορία), τότε κλαψουρίζει για τους πρόσφυγες που «φορτώθηκε» και απειλεί την ΕΕ που δεν του δίνει λεφτά, τότε ξαμολάει τον στόλο στα οικόπεδα της κυπριακής ΑΟΖ, για να υπενθυμίσει ότι «έχει δικαιώματα» (στο όνομα των Τουρκοκυπρίων) και τότε απειλεί ότι θα ισοπεδώσει τους Κούρδους σ' όποιο κράτος κι αν κατοικούν, αξιοποιείται κατάλληλα στην Ελλάδα.

Οι πολιτικοί κάνουν δηλώσεις με ασαφή ή σαφή υπονοούμενα για πολεμική απειλή εκ μέρους της Τουρκίας (ο Κουτσομπάς και τα στελέχη του Περισσού πρωτοστατούν σ' αυτό), οι δημοσιογράφοι υποβάλλουν «ερωτήματα» και οι γνωστοί επαγγελματίες πολεμοκάπηλοι αναλαμβάνουν να δώσουν τις απαντήσεις: ναι, υπάρχει πολεμική απειλή, ναι, είναι πολύ πιθανόν να δεχτούμε επίθεση από την Τουρκία, γι' αυτό πρέπει να κάνουμε θυσίες και να εξοπλίσουμε τις ένοπλες δυνάμεις μας, καθώς έχουμε μείνει πίσω λόγω της κρίσης, ενώ η Τουρκία δε σταμάτησε να εκσυγχρονίζεται.

Ακόμα και στους καιρούς της κρίσης, που στύβουν το λαό για να του πάρουν και την τελευταία ικμάδα, υπάρχουν λεφτά για όπλα. Φτάνει να κατασκευαστεί μια απειλή ή να διογκωθεί μια χρόνια ένταση. Ας τους απαντήσουμε, λοιπόν, ότι σε άδικους πολέμους, σε πολέμους ενταγμένους σε ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, εμείς δεν έχουμε καμιά δουλειά. Ο δικός μας πόλεμος είναι ταξικός.

KONTRES

Ξεχασιάρηδες

Ιερή αγανάκτηση κατέλαβε το ελληνικό αστικό πολιτικό προσωπικό και τα ελληνικά αστικά ΜΜΕ: «Ο Ερντογάν απειλεί», «Ο Ερντογάν έχει χάσει εντελώς την ψυχραιμία του» και άλλα παρόμοια. Τι συνέβη; Μιλώντας στο Ερζερούμ, ο Ερντογάν πέταξε μια ατάκα απ' αυτές που χρησιμοποιεί για να ντοπάρει το ακροατήριό του: «Φιλοξενούμε 3,5 εκατομμύρια πρόσφυγες εδώ και επτά χρόνια. Μας ικετεύσατε να μην ανοίξουμε τις πόρτες. Αν το κάνουμε, δε θα βρίσκετε τρύπα να κρυφτείτε. Αποφασίστε επιτέλους τι θέλετε! Εμείς δείξαμε ανθρωπιά, αλλά εσείς δεν καταλαβαίνετε από ανθρωπιά».

Ποιο είναι το πρόβλημα του Ερντογάν; Ότι οι ιμπεριαλιστές, όχι μόνο δεν του έχουν «δώσει» τίποτα στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, αλλά στήριξαν και τους Κούρδους της Συρίας, με αποτέλεσμα να αναλάβει μόνη της η Τουρκία μια αιματηρή και δαπανηρή πολεμική εκστρατεία στο κουρδικό καντόνι του Αφρίν. Υπάρχει, βέβαια, και το κλασικό «δώστε μου λεφτά για τους πρόσφυγες», που χρησιμοποιεί από καιρού εις καιρόν ο Ερντογάν, επειδή θεωρεί ότι και σ' αυτό το θέμα τον έχουν «ρίξει».

Ομως δεν είναι ο Ερντογάν ο πρώτος διδάξας σ' αυτού του είδους τις απειλές. Όσο κι αν παριστάνουν πως δεν το θυμούνται οι άνθρωποι του ελληνικού αστικού Τύπου, ο πρώτος διδάξας είναι ο Καμμένος. Ο οποίος, πριν από τρία χρόνια, είχε δώσει μια συνέντευξη στους Times (δημοσιεύτηκε στις 7.4.2015), στην οποία έλεγε τα ίδια με τον Ερντογάν και με πιο απειλητικό ύφος: «Η Ευρώπη πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι διατηρώντας την Ελλάδα σταθερή, το μέτωπο της Δύσης κατά του Ισλαμικού Κράτους (ISIS) είναι ασφαλές. Αλλά αν εκδιωχθεί ή αναγκαστεί να βγει από την ευρωζώνη, κύματα μεταναστών χωρίς χαρτιά, συμπεριλαμβανομένων ριζοσπαστικών στοιχείων, θα ξεχυθούν από την Τουρκία, οδεύοντας προς την καρδιά της Δύσης. Αν αυτά τα κύματα μεταναστών

αυξηθούν, τότε η απειλή των εισερχόμενων εξτρεμιστικών στοιχείων δεν θα αυξηθεί μόνο για την Ελλάδα αλλά και για το σύνολο της Δύσης».

Προσοχή στις μαϊμουδιές

Ακόμα και οι «μαϊμουδισμένες» δημοσκοπήσεις αποκαλύπτουν κάποιες φορές στοιχεία που δε βολεύουν την προπαγάνδα αυτών που τις παρήγγειλαν. Πάρτε την τελευταία δημοσκόπηση της Pulse για λογαριασμό του ΣΚΑΙ. Δίνει τη ΝΔ 9,5 μονάδες μπροστά από τον ΣΥΡΙΖΑ. Όχι και τόσο καλά, αν σκεφτούμε ότι πριν από λίγο καιρό δεν υπήρχε δημοσκόπηση που να μη δίνει διαφορά με διψήφιο νούμερο (ακόμα και 12%). Η ίδια δημοσκόπηση δίνει τη συσπείρωση της ΝΔ στο 80% (πιάνει ταβάνι δηλαδή) και του ΣΥΡΙΖΑ στο 49%. Αυτό σημαίνει ότι σε προεκλογική περίοδο η ψαλίδα μόνο να κλείσει μπορεί. Κι έτσι γίνεται συνήθως. Επίσης, αυτοί που θέλουν εκλογές τώρα φτάνουν το 37% κι αυτοί που θέλουν στο τέλος της τετραετίας το 36%. Αρα, μια βασική παράμετρος της πολιτικής ατζέντας του Κούλη δε φαίνεται να πείθει ούτε το σύνολο των ψηφοφόρων της ΝΔ. Τέλος, η παράσταση νίκης της ΝΔ είναι μόλις 55%! Δηλαδή, οι μισοί αμφιβάλλουν ακόμα και για το αν η ΝΔ του Κούλη θα είναι πρώτη. Ε, δεν το λες και μεγάλη επιτυχία αυτό το γκάλοπ έτσι όπως το σκάρωσαν.

Άγιοι (1)

Πριν από πολλά χρόνια δικαζόταν στην Πρέβεζα ένας τύπος. Δε θυμόμαστε για τι ακριβώς δικαζόταν, όμως ο κατηγορούμενος είχε άριστες σχέσεις με τον περιβόητο «άγιο Πρεβέζη», κατά κόσμον Στυλιανό Κορνάρο, που πριν γίνει δεσπότης Νικοπόλεως και Πρεβέζης (και αποπεμφθεί λόγω του σκανδάλου με την παπαδιά «ιππαστί») είχε διαπρέψει ως ο αρχιμανδρίτης με το μαστίγιο στη Μακρόνησο, στενός συνεργάτης του Σκαλούμπακα. Φώναξε, λοιπόν, τον δεσπότη για να τον υπερασπιστεί στο δικαστήριο. Πήγε ο «άγιος Πρεβέζης» στο δικαστήριο, στάθηκε μπροστά από την

έδρα και μόλις ο πρόεδρος του είπε «τι έχετε να καταθέσετε;», χτύπησε δυο φορές τη μαγκούρα («ποιμαντική ράβδος» ονομάζεται, ως γνωστόν) στο πάτωμα και είπε στον «ψαρωμένο» πρόεδρο: «Αρκεί η παρουσία μου!» Δε χρειάζεται να πούμε ότι η δίκη τελείωσε άρον-άρον με τον κατηγορούμενο αθώο.

ΥΓ. Ο «άγιος Πρεβέζης» έγινε βιβλίο, θεατρικό, ταινία. Όταν πήγε στην «ιερά» σύνοδο για να απολογηθεί, τους είπε ότι αν τολμήσουν να τον «ξυρίσουν» («αποσηματισμός» λέγεται) θα δώσει στη δημοσιότητα φακέλους και φωτογραφίες για τις ομοφυλοφιλικές σχέσεις οκτώ μελών της «ιεράς» συνόδου, που είχε πάρει από τον Ρουφογάλη της ΚΥΠ. Εννοείται ότι δεν τόλμησαν να τον αποσηματίσουν. Εχασε απλά τη μητρόπολη της Πρέβεζας. Εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, εξακολούθησε να «λειτουργεί», πέθανε και θάφτηκε ως επίσκοπος.

Άγιοι (2)

Θυμηθήκαμε την πρεβεζάνικη ιστορία και το colpo grosso με το οποίο ο Κορνάρος απέφυγε το «ξύρισμα», απ' αφορμή τη δίκη του Αμβρόσιου για τον εμετικό φασιστικό του λόγο κατά των ομοφυλοφίλων. Ο ταγματάρχης της Χωροφυλακής Αθανάσιος Λενής, που έγινε μητροπολίτης Αιγίου και Καλαβρύτων (ναι, Καλαβρύτων!), γνωστός για την αγάπη του προς τη Χρυσή Αυγή, προκάλεσε και μέσα στο δικαστήριο, δηλώνοντας πως αν είχε όπλο και το επέτρεπε ο νόμος θα το χρησιμοποιούσε «για να τελειώνουμε!» Ηταν σίγουρος ότι θα αθωωθεί και έκανε μια προκλητική επίδειξη δύναμης, αδιαφορώντας για το ότι εξέθετε τη δικαστική κάστα. Να αθωωθεί πρότεινε ο εισαγγελέας, αθώως αποφάσισε το δικαστήριο.

Και πιστοί

Ο Αμβρόσιος είναι αυτός που είναι. Μη φανταστείτε, όμως, ότι στηρίγματά του είναι τίποτα θεούσες και τίποτα Ταλιμπάν του χριστιανοφασισμού. Ολόκληρο «σύστημα» έχει δημιουργήσει στην επι-

κράτειά του. Δυο δήμαρχοι, ο Αιγίου Θανάσης Παναγόπουλος και ο Καλαβρύτων Γιώργος Λαζουράς κατέθεσαν ως μάρτυρες υπεράσπισής του. Και έμειναν μέχρι το βράδυ στο πλευρό του, με επιδεικτικό τρόπο. Σημειωτέον: δεν είναι δεξιοί, πασόκοι είναι... Όμως σε ένα χρόνο θα ξαναγίνουν δημοτικές εκλογές. Και ο Αμβρόσιος επηρεάζει ψήφους στην περιοχή, ενώ η ομοφυλοφιλική κοινότητα όχι. Όσο για «αρχές» και άλλα ηχηρά παρόμοια, από τέτοιους πολιτικάντηδες ούτε ως όρους δεν τα ακούς πια.

Σαλιγκάρειος δρόμος

Κάποιοι άνθρωποι είναι ταλεντάρες. Στο άθλημα που ονομάζεται... σαλιγκάρειος δρόμος. Ερποντας, γλείφοντας και με τα κέρατά μου... Γνωρίσαμε τον Νούλη (Τραϊανό) Χατζηδημητρίου ως ανταποκριτή του «ΡΙζοσπάστη» στη Θεσσαλονίκη. Με τη δημιουργία του πρώτου Συνασπισμού έγινε και βουλευτής Πέλλας, ως προερχόμενος από τον Περισσό. Με τη διάσπαση έφυγε με τους «ανανεωτικούς». Η πολιτική του καριέρα τερματίστηκε άδοξα, καθώς προσπάθησε να γίνει νομάρχης με τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ, αλλά οι πασόκοι είναι... εκδικητικά όντα. Μετά διέπρεψε ως διευθυντής εφημερίδων της συμπρωτεύουσας. Έδειξε τέτοιο εργοδοτικό φανατισμό που η ΕΣΗΕΜΘ αναγκάστηκε να τον διαγράψει από μέλος της. Τον ξανάγραψε μετά από δικαστική απόφαση, που βρήκε τυπικά λάθη στη διαδικασία διαγραφής.

Τον ξαναβρίσκουμε τώρα ως εκδότη-διευθυντή του «Εθνους», μετά το σπάσιμο της εργολαβίας Σαββίδη-Μάρη και την αποχώρηση της ομάδας του τελευταίου από την έκδοση του «Εθνους». Είναι, λέει, στενότετος συνεργάτης του Ιβάν Σαββίδη (ο Νούλης). Προκομμένος άνθρωπος...

Ψιλό γαζί

Αστραψε και βρόντηξε ο Νίκος Φίλης, με το γνωστό του ύφος: «Ο Καμμένος είναι δικό σας δημιούργημα. Δημιούργημα της οικογένειας Μητσοτάκη. Δεν τον φτιάξαμε εμείς». «Mea culpa» του απάντησε ατάραχη η Ντόρα Μπακογιάννη, μ' εκείνο το χαμόγελο που μόνον αυτή και ο πατέρας της χρησιμοποίησε(σα)ν. Ο στόχος είχε επιτευχθεί. Ο Φίλης παραδέχτηκε ότι ο Καμμένος είναι κάτι το απαίσιο, το τρομακτικό. Από εκεί και πέρα, σημασία δεν έχει η συζήτηση για το ποιος το δημιούργησε αυτό το πολιτικό προϊόν, αλλά ποιος συνεργάζεται μαζί του κυβερνητικά, ποιος του πλέκει εγκώμια, ποιος διασκεδάει μαζί του στα μπουζούκια και ποιος συνορτάει μαζί του τα γενέθλιά του.

Κοινή γραμμή

Ποιος λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τα έχει σπάσει με τους ΑΝΕΛ; Με μια χαρά κοινή γραμμή εμφανίζονται στο σκάνδαλο Σαββίδη. Μετά τον Σκουρλέτη, που δήλωσε ότι «κατά τη διαδικασία της μεταβίβασης της εταιρίας (σ.σ. της ΣΕΚΑΠ), είχαν γίνει προσπάθειες απόκρυψης του συγκεκριμένου προστίμου», το ίδιο υποστήριξε και ο Παπαχριστόπουλος των ΑΝΕΛ: «Είναι ο μοναδικός επιχειρηματίας που έφερε χρήματα στην Ελλάδα που παρακλήθηκε να πάρει τη ΣΕΚΑΠ και τότε κανείς δεν του είχε πει για το πρόστιμο. Εκατό τοις εκατό έπρεπε να ρυθμιστεί το πρόστιμο γιατί είχε επιβληθεί από το 2009 και κανείς δεν του το είπε του ανθρώπου». Τον έπιασε κορόιδο ο Σαμαράς τον κακόμοιρο τον Σαββίδη...

Εχασαν επεισόδια;

Δεκαέξι έλληνες ευρωβουλευτές (του ΣΥΡΙΖΑ, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού, συν οι ανεξαρτητοποιηθέντες Χουντής, Σακοράφα, Χρυσόγονος και Μαρίας) εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση για να καλέσουν την Τουρκία «να απελευθερώσει άμεσα τους δυο έλληνες στρατιωτικούς». Στην εισαγωγή της ανακοίνωσης, αναφερόμενοι στα «πραγματικά περιστατικά», γράφουν ότι «**δύο έλληνες στρατιωτικοί, που βρίσκονταν σε περιπολία ρουτίνας στα σύνορα μεταξύ Ευρωπαϊκής Ενωσης και Τουρκίας στην περιοχή του ποταμού Εβρου, φέρονται να έχασαν τον προσανατολισμό τους εξαιτίας δυσμενών καιρικών συνθηκών** και βρέθηκαν λίγα μέτρα μέσα στο τουρκικό έδαφος».

Αυτή, όμως, ήταν η αρχική εκδοχή του ΓΕΣ. Αντίθετα, ο υπουργός Αμυνας Π. Καμμένος, μιλώντας στο συμβούλιο των υπουργών Αμυνας της ΕΕ, παρουσίασε άλλη εκδοχή: «Οι δύο στρατιωτικοί έκαναν **περιπολία σε περιοχή όπου έχουμε παράνομη είσοδο προσφύγων και μεταναστών** και δράση διακινητών... **Ακολουθώντας συγκεκριμένα στίγματα, τα οποία κατ' αυτούς θα οδηγούσαν σε παράνομους διακινητές και μετανάστες που μπαίνουν στη χώρα από αυτό το σημείο, με αποτέλεσμα να περάσουν στο τουρκικό έδαφος για λίγα μέτρα** και εκεί συνελήφθησαν».

Εχασαν επεισόδια, κατά το κοινώς λεγόμενο, οι ευρωβουλευτές; Οχι βέβαια. Η εκδοχή Καμμένου δε βολεύει την κυβερνητική προπαγάνδα, ειδικά στα ευρωενωστικά όργανα, γι' αυτό και οι ευρωβουλευτές καμώνονται πως δεν την άκουσαν και προτιμούν το ψέμα της «απώλειας προσανατολισμού, λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών». Αυτό είναι πιο «πιασάρικο» για τους ευρωβουλευτές, τους κομισάριους και τα «λόμπι» των Βρυξελλών.

ΥΓ. Δεν μας προκάλεσε καμιά εντύπωση που οι «αριστεροί» Χουντής (ΛΑΕ) και Σακοράφα συνυπέγραψαν τη συγκεκριμένη ανακοίνωση. Η «εθνική ενότητα» είναι κομμάτι της πολιτικής τους.

Στρατηγική σύμπλευσης με τη σοσιαλδημοκρατία

Μπορεί το συνέδριο του ΚΙΝΑΛ να άφησε αναπάντητο το ερώτημα «με ποιον θα πάμε και ποιον θ' αφήσουμε», όμως ο Τσίπρας έδωσε την απάντηση. Και μάλιστα την έδωσε από το βήμα του «Προοδευτικού Φόρουμ», το οποίο -κάθε άλλο παρά τυχαία- οργανώθηκε στην Αθήνα παράλληλα με το ιδρυτικό συνέδριο του ΚΙΝΑΛ. Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Τσίπρας παρουσίασε τη στρατηγική σύμπλευσης με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, γι' αυτό και περισσότερη σημασία έχουν οι συμβολισμοί. Δηλαδή, το γεγονός ότι η φιέστα ονομάστηκε «Προοδευτικό Φόρουμ» (για να παραπέμψει στον γνωστό πολιτικό διαχωρισμό «πρόοδος-συντήρηση», χωρίς την παραμικρή αναφορά στην «Αριστερά») και πραγματοποιήθηκε παράλληλα με το ιδρυτικό συνέδριο του ΚΙΝΑΛ.

Δεν είναι τυχαίο ότι από το ιδρυτικό συνέδριο του ΚΙΝΑΛ απουσίασε επιδεικτικά η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία ως φυσική παρουσία. Ενα μήνυμα του προέδρου του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος (PES) Σεργκέι Στανίσεφ και ένα μήνυμα του γενικού γραμματέα του Ισπανικού Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος (PSOE) ήταν το μάξιμουμ που κατάφερε το ΠΑΣΟΚ. Η Φώφη Βολιδοσκόπησε πολλούς, αλλά το αποτέλεσμα ήταν τζιφος. Έτσι, αναγκάστηκαν να περιοριστούν στη φυσική παρουσία μόνο του εκπροσώπου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς Λουίς Αγιάλα, φίλου του Γιωργάκη, τον οποίο οι ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες δε θέλουν να βλέπουν ούτε ζωγραφιστό. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι τα ευρωπαϊκά σοσιαλδημοκρατικά κόμματα έχουν αποχωρήσει από τη ΣΔ, η οποία έχει καταντήσει ένα είδος ΜΚΟ, την οποία διοικούν ο Γιωργάκης ως πρόεδρος και ο Αγιάλα ως γενικός γραμματέας.

Φυσικά, τα ηγετικά στελέχη της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας δεν μπορούσαν παρά να απουσιάσουν και από το «Προοδευτικό Φόρουμ» του ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, οι συμμετοχές από σοσιαλδημοκράτες και «πράσινους» ήταν σαφώς περισσότερες από την πλήρη απουσία τους από το συνέδριο του ΚΙΝΑΛ. Οι συριζαίοι κατάφεραν να φέρουν τη συμπρόεδρο της ευρωκοινοβουλευτικής ομάδας των «Πρασίνων» Σκα Κέλερ, σοσιαλδημοκράτες ευρωβουλευτές και στελέχη από την Πορτογαλία, τη Βουλγαρία, τη Γαλλία και το Βέλγιο, καθώς και «αριστερούς» από τη Γερμανία (Die Linke), την Ιρλανδία (Sinn Féin) και την Ιταλία (L'altra Europa).

Σ' αυτή τη μάζωξη, λοιπόν, που είχε τον άκρως συμβολικό τίτλο «Ενώνοντας δυνάμεις για μια άλλη Ευρώπη - Προοδευτική συμμαχία για μια άλλη Ευρώπη», ο Τσίπρας εμφανίστηκε ως τελευταίος ομιλητής για να παρουσιάσει το... όραμά του «για μια αριστερά πιο ριζοσπαστική και μαχητική από ό,τι είναι ο μέσος όρος της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Και σαφώς πιο φιλοευρωπαϊκή, οικολογική, δικαιωματική και αντιεθνικιστική από το μέσο όρο της σημερινής παραδοσιακής αριστεράς».

Πρόκειται για τη γνωστή συριζαϊκή μπουρδολογία, για την οποία δεν αξίζει να καταναλώσουμε μελάνι. Το στρατηγικό σχήμα αξίζει τον κόπο να δούμε. Σύμφωνα με τον Τσίπρα, υπάρχουν δύο πόλοι που οφείλουν να συμπορευτούν.

«Αν ο πρώτος πόλος της προσπάθειας για τη συμπόρευση των προοδευτικών δυνάμεων στην Ευρώπη είναι η Αριστερά, ο δεύτερος προέρχεται από την πολιτική οικογένεια των Πρασίνων. Η συμπόρευση Αριστεράς-Πρασίνων στα ζητήματα που αφορούν την υπεράσπιση των ατομικών ελευθεριών, τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό, το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό, τη στήριξη στις διεκδικήσεις της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, αποτελούν μια ισχυρή σταθερά ανάμεσα στους δύο χώρους».

Δε δίνει εξουσία, βέβαια, η στήριξη στις διεκδικήσεις της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Κι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα εξουσίας, όχι κόμμα αντιπολίτευσης. Από την άλλη, αν «Αριστερά» και Πράσινοι είναι οι δύο βασικοί πόλοι, σε ποια χώρα αυτοί οι πόλοι έπαιξαν ή μπορούν να παίξουν ρόλο στη διαμόρφωση του κυβερνητικού σχήματος; Πουθενά. Για παράδειγμα, στη Γερμανία, από την οποία προέρχεται η φράου Σκα Κέλερ, το κόμμα της δεν έχει διαμορφώσει κάποια συμμαχία με την «Αριστερά» του Die Linke. Οι Πράσινοι συμμετείχαν στις διαπραγματεύσεις για το σχηματισμό του συνασπισμού «Τζαμάικα», με τη Δεξιά των CDU/CSU και τους νεοφιλελεύθερους του FDP. Είχαν συμφωνήσει σε όλα, ακόμα και στα υπουργεία που θα έπαιρναν, όμως η δουλειά χάλασε από το FDP. Για ποιους δύο πόλους των προοδευτικών δυνάμεων μιλάει ο Τσίπρας;

Ούτε ο Τσίπρας αγνοεί τα πραγματικά δεδομένα ούτε το ακροατήριό του (ιδιαίτερα οι προερχόμενοι από κεντρο-ευρωπαϊκές χώρες). Πρόκειται για μια συμφωνία μεταξύ κατεργαριών. Ο ένας θα πει μερικές μπουρδες που προσφέρονται για προπαγάνδα και οι άλλοι θα τον ακούσουν υπομονετικά, μέχρι να μπει στο «ζουμί». Και μπήκε στο «ζουμί» ο Τσίπρας, αναφερόμενος σ' αυτό που όλοι ήθελαν ν' ακούσουν: «Οι ευθύνες της Σοσιαλδημοκρατίας, για την πρόσδεση στο άρμα της ευρωπαϊκής Δεξιάς είναι δεδομένες. Ο χώρος αυτός, όμως, εξέφρασε ιστορικά μεγάλο μέρος του κόσμου της εργασίας και διαμόρφωσε την ταυτότητά του στη βάση των εμβληματικών διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος. Σήμερα πληθαίνουν οι φωνές που βρίσκονται στο πλαίσιο των αρχών και των αξιών που γέννησαν την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία και ασκούν εκ των έσω σκληρή κριτική σε λογικές ταύτισης με το νεοφιλελεύθερο συντηρητικό μπλοκ».

Επομένως, η σοσιαλδημοκρατία έκανε δεξιά λάθη, είναι όμως ένα κόμμα με εργατικές ρίζες και σήμερα πληθαίνουν στο εσωτερικό της οι δυνάμεις που ζητούν τον... αριστερό επαναπροσδιορισμό. Ο Τσίπρας ονομάτισε τον ηγέτη των βρετανών Εργατικών Τζέρεμι Κόρμπιν και αναφέρθηκε στην Πορτογαλία, όπου «ο συνασπισμός Σοσιαλιστών-Αριστεράς πιστώνεται την ανάκαμψη της χώρας». Υπάρχει, βέβαια, και μια λεπτομέρεια στην οποία ούτε ο Τσίπρας ούτε κάποιος άλλος αναφέρθηκε. Μιλάμε για τα μηνύματα του Τσίπρα προς τον Μάρτιν Σουλτς, με τα οποία τον παρότρυνε να βάλει τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία στον υπό την Ανγκελα Μέρκελ νέο «μεγάλο συνασπισμό». Είχε σχολιαστεί σκωπτικά από τον γερμανικό Τύπο η κίνηση του Σουλτς που έδειχνε το κινητό του στους

νεολαίους του SPD και τους έλεγε ότι ο Τσίπρας τον συμβουλεύει να ξανακυβερνήσει με τη Μέρκελ.

«Έχουμε την ιστορική ευκαιρία να θέσουμε τις βάσεις για μια νέα εποχή. Με ένα ρεαλιστικό πολιτικό σχέδιο για την Ευρώπη και τους πολίτες της. Η δημοκρατική, κοινωνική και οικολογική επανίδρυση της Ευρώπης, είναι η μόνη διέξοδος», είπε ο Τσίπρας ολοκληρώνοντας την παρουσίαση του στρατηγικού σχεδίου της «προοδευτικής συμμαχίας για μια άλλη Ευρώπη», που θα αποτελείται από τη σοσιαλδημοκρατία, την «Αριστερά» και τους Πράσινους. Αυτή τη στιγμή, βέβαια, ένα τέτοιο σχήμα δε φαίνεται πιθανό. Μόνο στην Πορτογαλία υπάρχει, σε... αριστερή παραλλαγή, αφού στο κυβερνητικό σχήμα συμμετέχουν οι σοσιαλδημοκράτες, ο... ΣΥΡΙΖΑ Πορτογαλίας και ο... Περισσός Πορτογαλίας, εφαρμόζοντας με θρησκευτική ευλάβεια το μεταμνημονιακό πρόγραμμα που τους πάσαν οι Βρυξέλλες. Όμως, όπως δείχνει το γερμανικό παράδειγμα (στη Γερμανία, ως γνωστόν, κανένας συνδυασμός χωρίς τη Δεξιά δεν έδινε κυβέρνηση), όταν δεν υπάρχουν προϋποθέσεις για «προοδευτικό» κυβερνητικό σχήμα, θα πρέπει οι «προοδευτικοί» να συμμαχούν με τη Δεξιά. Είναι υποχρέωσή τους να προσφέρουν βιώσιμο κυβερνητικό σχήμα, για ν' αποφεύγει το σύστημα την πολιτική αστάθεια και τις περιπέτειες.

Κάποτε, ο ΣΥΡΙΖΑ κατέβηκε στις εκλογές (και κέρδισε), υποσχόμενος ότι δε θ' αλλάξει μόνο την Ελλάδα αλλά και την Ευρώπη. Εντάξει, αυτά τα αλαζονικά δεν τα επαναλαμβάνει πλέον. Αλλωστε, σε ευρωπαϊκό επίπεδο καταρρακώνεται και η σοσιαλδημοκρατία (τελευταίο θύμα της ο Ρέντσι) και η «Αριστερά» τύπου ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο αφελείς θα πίστευαν ότι ο Τσίπρας έχει στραμμένο το βλέμμα στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, επειδή έχει... όραμα για την Ευρώπη. Στρέφει το βλέμμα στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, από την οποία περιμένει βοήθεια για να γίνει ο ίδιος αδιαμφισβήτητος ηγέτης της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας. Τα υπόλοιπα, η αριστερή φλυαρία και τα πράσινα ζαχαρωτά είναι σκέτα ιδεολογήματα, για να 'χουν να λένε οι συριζαίοι στις καφετέριες, όταν οι λαετζήδες θα τους απευθύνουν κοροϊδευτικά το χαρακτηρισμό «σοσιαλδημοκράτες».

Στην Ελλάδα υπάρχει το ΠΑΣΟΚ, που μόλις μετονομάστηκε σε ΚΙΝΑΛ και φιλοδοξεί να ξαναγίνει κόμμα εξουσίας (όχι απλώς τσόντα της Δεξιάς ή του ΣΥΡΙΖΑ). Αυτή τη στιγμή το νέο μόρφωμα δε δείχνει κάποιον ιδιαίτερο δυναμισμό, όμως κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Ο Τσίπρας, λοιπόν, θέλει να εκμεταλλευτεί το μομέντουμ που έχει αποκτήσει ο ΣΥΡΙΖΑ μετά το 2012 και που σ' ένα βαθμό διατηρεί και μετά τη μνημονιακή του προσαρμογή, για να σύρει το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ πίσω από τον ΣΥΡΙΖΑ. Σ' αυτό ζητά τη βοήθεια της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, η οποία πάντοτε έβλεπε με καλό μάτι τη «σοσιαλδημοκρατικοποίηση» του ΣΥΡΙΖΑ. Όσο το ΚΙΝΑΛ δεν καταφέρνει να ξεφορτωθεί ή να διευθετήσει κατά τρόπο σταθερό τα προβλήματα με τα οποία δημιουργήθηκε τόσο ο Τσίπρας θα πλησιάζει τον στόχο του.

Συγκεντρωτισμός και επαναφορά της αξιολόγησης

Σε διαβούλευση δόθηκε το νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας υπό τον παραπλανητικό τίτλο «Αναδιοργάνωση των Δομών Υποστήριξης της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις». Το νομοσχέδιο αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος ανασυγκροτείται η διοικητική δομή της εκπαίδευσης, περιγράφονται οι «Δομές Υποστήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου» και καθορίζονται οι διατάξεις που ορίζουν τον τρόπο επιλογής και αξιολόγησης των στελεχών της εκπαίδευσης και στο δεύτερο μέρος καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται ο «Συλλογικός προγραμματισμός και ανατροφοδοτική αποτίμηση» του εκπαιδευτικού έργου και αναβαθμίζεται η Α.Δ.Ι.Π.Δ.Ε. (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση).

Η ανασυγκρότηση της διοικητικής δομής, που γίνεται με μπόλικά «βαφτίσια», καταργήσεις και συγκεντρωτισμό υπηρεσιών, υπηρετεί διπλό στόχο: Από τη μια να διασφαλιστεί ο αυστηρός έλεγχος της εκπαίδευσης από το υπουργείο Παιδείας και από την άλλη να μειωθούν δραστικά οι δαπάνες, γιατί αυτό επιβάλλει η σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία των Μνημονίων.

Η αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης μας δίνει μια πρώτη γεύση για τη διαδικασία και τα κριτήρια αξιολόγησης που θα εφαρμοστούν και στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και των εκπαιδευτικών, που θα ακολουθήσει σε δεύτερο χρόνο, όπως ορίζουν το Μνημόνιο-3 και ο ΟΟΣΑ.

Η επαναφορά της κακώφνης αξιολόγησης επιχειρείται υπό τον ψευδή τίτλο «Συλλογικός προγραμματισμός και ανατροφοδοτική αποτίμηση» του εκπαιδευτικού έργου. Βήμα, βήμα προχωρούν οι συριζαίοι και ως κοινοί απατεώνες προσπαθούν να κρύψουν τις αληθινές προθέσεις τους, που είναι και προθέσεις όλου του αστικού συστήματος, να υποταχτούν τα σχολεία και οι εκπαιδευτικοί τους, χωρίς όρους και αντιστάσεις στην αντιεκπαιδευτική πολιτική.

Έχοντας κατά νου το γεγονός ότι οι εκπαιδευτικοί έχουν αντιπαλέψει και ακυρώσει στην πράξη όλες τις απόπειρες επαναφοράς της αξιολόγησης από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, οι συριζαίοι επιλέγουν να κάνουν προσηκωτότερα βήματα, επιδιώκοντας καταρχάς να αποδεχθούν οι εκπαιδευτικοί την ιδέα της αξιολόγησης. Εκεί αποσκοπούν οι συνεχείς αναφορές του Γαβρόγλου, ότι η αξιολόγηση έχει κακοπάθει ως όρος, λόγω του τρόπου που εφαρμόστηκε στο παρελθόν και ότι τώρα τάχα δεν θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα, η επιλογή του απατηλού τίτλου «Συλλογικός προγραμματισμός και ανατροφοδοτική αποτίμηση» για να περιγραφεί η διαδικασία αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας, η συμμετοχή του συλλόγου διδασκόντων σε αυτήν και η συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην αξιολόγηση του διευθυντή του σχολείου με ανώνυμα ερωτηματολόγια.

Όταν πλέον εμπεδωθεί το «κλίμα αξιολόγησης», θα προχωρήσει η κυβέρνηση, οποιαδήποτε κυβέρνηση, στο επόμενο στάδιο, που αποτελεί και το διά ταύτα της όλης διαδικασίας. Εξ ου και η αναβάθμιση της

Α.Δ.Ι.Π.Δ.Ε.

Συγκεντρωτισμός-Έλεγχος

Οι Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης (αποκεντρωμένη μορφή της κεντρικής υπηρεσίας του υπουργείου Παιδείας) υπάγονται στον Διοικητικό Γραμματέα του υπουργείου Παιδείας, ενώ οι λοιπές υπηρεσίες υπάγονται στις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης.

◆ Ιδρύονται τα **Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕΚΕΣ)** στις οικείες Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης.

Σε αυτά ανατίθεται η οργάνωση του εκπαιδευτικού σχεδιασμού και ο έλεγχος της εφαρμογής του από τις σχολικές μονάδες (παρακολούθηση, συντονισμός, στήριξη), η οργάνωση της επιμόρφωσης, καθώς και η «υποστήριξη του συλλογικού προγραμματισμού και της ανατροφοδοτικής αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου» σε περιφερειακό επίπεδο.

Στο πλαίσιο του «συλλογικού προγραμματισμού και της ανατροφοδοτικής αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου» «μελετούν συστηματικά τις εκθέσεις συλλογικού προγραμματισμού και ανατροφοδοτικής αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων και Ε.Κ. της περιοχής ευθύνης τους, με σκοπό την αποδελτίωση των αιτημάτων και των αναγκών των εκπαιδευτικών για επιμόρφωση και υποστήριξη, και προβαίνουν στον κατάλληλο σχεδιασμό και συλλογικό προγραμματισμό του έργου τους».

Στα ΠΕΚΕΣ υπάγονται τα Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (ΚΕΣΥ), τα Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (ΚΕΑ), τα Εργαστηριακά Κέντρα Φυσικών Επιστημών (ΕΚΦΕ) και τα Εργαστηριακά Κέντρα (ΕΚ).

Τα ΠΕΚΕΣ «υποστηρίζονται στο έργο τους από το ΙΕΠ και τη Γενική Διεύθυνση του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων που είναι αρμόδια για θέματα σπουδών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, όπου και υποβάλλουν τον ετήσιο συλλογικό προγραμματισμό

και την ανατροφοδοτική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου τους», δηλαδή λογοδοτούν στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής και το υπουργείο Παιδείας για τον τρόπο οργάνωσης και υλοποίησης της κεντρικά σχεδιασμένης εκπαιδευτικής πολιτικής και την υλοποίηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου.

Τα ΠΕΚΕΣ στελεχώνονται από τους **Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου** (νέα ονομασία των Σχολικών Συμβούλων) και προϊστάμενοί τους είναι οι Οργανωτικοί Συντονιστές, ο οποίος επιλέγεται με τον αναπληρωτή τους μεταξύ των Συντονιστών Εκπαιδευτικού Έργου.

Σε κάθε Συντονιστή Εκπαιδευτικού Έργου ανατίθεται η επιστημονική και παιδαγωγική ευθύνη μίας ενότητας σχολικών μονάδων και Εργαστηριακών Κέντρων.

◆ Στην περιοχή ευθύνης κάθε Διευθυνσης Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ιδρύονται **Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (ΚΕΣΥ)**, τα οποία υπάγονται στις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης. Σε αυτά συγχωνεύονται όλες οι υφιστάμενες δομές «υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου» (ΚΕΔΔΥ, Συμβουλευτικός Σταθμός Νέων, ΚΕΣΥΠ, ΕΚΦΕ).

Αποστολή των ΚΕΣΥ είναι η υποστήριξη των σχολικών μονάδων και ΕΚ της περιοχής ευθύνης τους «για τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης όλων ανεξαιρέτως των μαθητών στην εκπαίδευση και την προάσπιση της αρμονικής ψυχοκοινωνικής τους ανάπτυξης και προόδου».

◆ Τα **Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (ΚΕΑ)** είναι η μετονομασία των υφιστάμενων Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (ΚΠΕ). Στα Κέντρα αυτά υπάγονται πλέον όλες οι αρμοδιότητες των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και οι αρμοδιότητες των υπεύθυνων για τα Προγράμματα Αγωγής Υγείας και Πολιτισμού των Διευθύνσεων Εκπαίδευσης.

Έργο τους είναι μεταξύ των άλλων και η «διασύνδεση της εκπαιδευτικής κοινότητας και της τοπικής κοινωνίας, για τη διασφάλιση της αειφορι-

κής διαχείρισης του περιβάλλοντος και την ανάδειξη βιώσιμων λύσεων στα τοπικά ζητήματα». Κοντολογίς, μέσω των «καινοτόμων προγραμμάτων» των ΚΕΑ, θα έχουμε εισδοχή της «τοπικής κοινωνίας», των ΜΚΟ, των λογής-λογής επιχειρήσεων στο δημόσιο σχολείο.

◆ Καταργούνται τα Περιφερειακά Επιμορφωτικά Κέντρα (ΠΕΚ), τα Κέντρα Διαφοροδιάγνωσης, Διάγνωσης και Υποστήριξης Ειδικών Εκπαιδευτικών Αναγκών (ΚΕΔΔΥ), τα Περιφερειακά Κέντρα Στήριξης Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕΚΕΣΕΣ), οι Συμβουλευτικοί Σταθμοί Νέων (ΣΣΝ), τα Κέντρα Συμβουλευτικής - Προσανατολισμού (ΚΕΣΥΠ) και τα Γραφεία Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού (ΓΡΑΣΕΠ), τα Κέντρα Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών (ΚΕΠΛΗΝΕΤ), οι Αθλητικές Ακαδημίες, τα Τμήματα Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, οι γραμματείες των σχολικών συμβούλων, τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (ΚΠΕ).

◆ Με στόχο την επίφαση δημοκρατικότητας, αλλά και τον ασφυκτικότερο έλεγχο των στελεχών εκπαίδευσης καθιερώνεται τριετής θητεία και δεν επιτρέπεται η επιλογή για τρίτη συναπτή θητεία σε όμοια θέση στελέχους της εκπαίδευσης.

◆ Κάθε στέλεχος εκπαίδευσης αξιολογείται από τον αμέσως προηγούμενο προϊστάμενό του.

Οι Διευθυντές ή Προϊστάμενοι των σχολικών μονάδων αξιολογούνται από τον Συντονιστή Εκπαιδευτικού Έργου και τον Διευθυντή Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Γεύση των κριτηρίων αξιολόγησης που θα ισχύσουν και για τον εκπαιδευτικό και τη σχολική μονάδα, μας δίνουν τα κριτήρια αξιολόγησης των στελεχών εκπαίδευσης. Τα κριτήρια αυτά κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες:

- α) υπηρεσιακές σχέσεις και διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού,
- β) γνώση και εφαρμογή αρχών εκπαιδευτικής διοίκησης και παιδαγωγικής καθοδήγησης και
- γ) αποτελεσματικότητα και ποιότητα στην άσκηση καθηκόντων.

Η κατάταξή τους γίνεται ανάλογα με την κλίμακα βαθμολογίας: πολύ επαρκή (στελέχη, τα οποία μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως στις απαιτήσεις της υπηρεσίας τους και να αντιμετωπίσουν κάθε υπηρεσιακό ζήτημα) (η έμφαση δική μας), επαρκή, μερικώς επαρκή, μέτρια, ανεπαρκή στελέχη, ακατάλληλα για τη θέση στελέχη.

Επίφαση δημοκρατικότητας επιχειρείται να δοθεί και από το γεγονός ότι στην αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης «λαμβάνεται υπόψη και η αξιολόγηση του μόνιμου προσωπικού που υπάγεται στα στελέχη αυτά».

Η ρύθμιση αυτή, όσον αφορά στην αξιολόγηση των διευθυντών και υποδιευθυντών των σχολείων (οι εκ-

παιδευτικοί των σχολείων τους, τους αξιολογούν συμπληρώνοντας ανώνυμα ερωτηματολόγια), παίζει και έναν επιπλέον ρόλο: να εκμαιεύσει από τους εκπαιδευτικούς την αποδοχή της διαδικασίας της αξιολόγησης, μέσω της αυταπάτης που δημιουργεί σε αυτούς, ότι τάχα έχουν λόγο στον ορισμό της διοίκησης και κατ' επέκταση στο περιεχόμενο και τον τρόπο επιβολής της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και κατ' επέκταση η αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση της σχολικής μονάδας και του εκπαιδευτικού εισάγεται, όπως προείπαμε, υπό τον παραπλανητικό τίτλο «Συλλογικός προγραμματισμός και ανατροφοδοτική αποτίμηση» του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων.

Οι αναφορές στο σχέδιο νόμου ότι «ο συλλογικός προγραμματισμός και η ανατροφοδοτική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων είναι μια συνεχής δυναμική, συμμετοχική διαδικασία εντοπισμού, ανάλυσης και αντιμετώπισης των προβλημάτων και των αναγκών του σχολείου, που στηρίζεται σε εσωτερικά κίνητρα βελτίωσης της εκπαιδευτικής λειτουργίας», ταυτίζονται με τις απατηλές διακηρύξεις Γαβρόγλου ότι η αξιολόγηση δεν θα είναι τιμωρητική.

Πλην, όμως, δεν είναι σίγουρο ότι οι εκπαιδευτικοί θα «τσιμπήσουν». Υπάρχει το προηγούμενο της μαζικής άρνησής τους να προσέλθουν στις «ειδικές συνεδριάσεις», για την «έκφραση γνώμης» για τους υποψήφιους διευθυντές, με την κάλυψη που τους είχε προσφέρει η σχετική απόφαση της ΑΔΕΔΥ, της ΔΟΕ και των ΕΛΜΕ για απεργία-αποχή από τις συνεδριάσεις αυτές.

Οι εκπαιδευτικοί, έχοντας την εμπειρία της προηγούμενης απόπειρας επιβολής της αξιολόγησης από τους Σαμαροβενιζέλους και τους Αρβανιτόπουλο-Λοβέρδο, με τη γνώση των συνεπειών της επαναφοράς, ουσιαστικά, του επιθεωρητισμού, με την εμπειρία της διάψευσης όλων των προεκλογικών υποσχέσεων των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (σε όλα τα επίπεδα και στον τομέα της εκπαίδευσης, όπου οι απατεώνες διεκέρησαν ότι θα καταργούσαν όλο το νομοθετικό πλαίσιο της αξιολόγησης) και με το ζυγό των Μνημονίων να τους έχει γίνει αβάσταχτος, δε δείχνουν εμπιστοσύνη στις ψεύτικες υποσχέσεις του Γαβρόγλου.

Και υπάρχει βεβαιώς και η πρόβλεψη στο Μνημόνιο-3 ότι η αξιολόγηση «των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης».

Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει όλα τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης του Αρβανιτόπουλου: Προγραμματισμό στην αρχή της σχολικής χρονιάς με αποσαφήνιση και διατύπωση «στόχων» και «επιλογής στοχευμένων δράσεων», με τη δυνητική συμμετοχή στελεχών του ΠΕΚΕΣ, του ΚΕΣΥ ή του ΚΕΑ, μελών ΔΕΠ ή και άλλων εποπτευόμενων από το υπουργείο Παιδείας φορέων, κατάρτιση «σχεδίων δράσης», εμπλουτισμό του

αρχικού προγραμματισμού και των σχεδίων δράσης κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, κριτική αποτίμηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου στο τέλος της χρονιάς.

Για να μην υπάρξουν «παρασπονδίες» θα εκδοθεί Υπουργική Απόφαση, ύστερα από εισήγηση του ΙΕΠ, με την οποία θα καθορίζονται «οι θεματικοί άξονες», καθώς και «ο τύπος των σχετικών εκθέσεων».

Οι αρχικές φήμες ότι ο προγραμματισμός και η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου θα ήταν αποκλειστική εσωτερική υπόθεση της σχολικής μονάδας, έγιναν καπνός. Στο νομοσχέδιο αναφέρεται ότι «Οι εκθέσεις συλλογικού προγραμματισμού και ανατροφοδοτικής αποτίμησης κάθε σχολικής μονάδας, υποβάλλονται στο οικείο ΠΕΚΕΣ».

Τη συνέχεια αναλαμβάνουν οι Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου, που «μελετούν τις ανωτέρω εκθέσεις των σχολικών μονάδων», «διατυπώνουν, εφόσον κρίνουν απαραίτητο, παρατηρήσεις» και «εισηγούνται πιθανές βελτιώσεις».

Το ΠΕΚΕΣ, «αφού λάβει υπόψη τις εκθέσεις αποτίμησης των σχολικών μονάδων, συντάσσει συνολική συμπερασματική έκθεση για τη διαδικασία του συλλογικού προγραμματισμού και της ανατροφοδοτικής αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων της οικείας Περιφέρειας, την οποία υποβάλλει στο ΙΕΠ».

Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι πρόκειται για μια γραφειοκρατική διαδικασία με απίστευτη «χαρτούρα», που υποτίθεται ότι θα μελετούν οι Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου, το ΠΕΚΕΣ και το ΙΕΠ. Τίποτε από όλα αυτά που περιγράφονται με ιεραρχική δομή δεν πρόκειται να γίνει επί της ουσίας. Ο στόχος είναι το πέρασμα της αξιολόγησης, η καλλιέργεια «κουλτούρας αξιολόγησης» στους εκπαιδευτικούς, ώστε να ακολουθήσουν τα επόμενα βήματα σε επίπεδο νομοθεσίας.

Και με το νομοσχέδιο γίνεται φανερό ότι η εκπαιδευτική πολιτική καθορίζεται κεντρικά από το υπουργείο Παιδείας, αφού το σχολείο στον καπιταλισμό αποτελεί βασικό μηχανισμό αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας και των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην παραγωγή.

Η «αποκέντρωση» συνίσταται στην προσαρμογή από την εκπαιδευτική περιφέρεια των εκπαιδευτικών πολιτικών «στις ιδιαιτερότητες των σχολικών μονάδων» και η περίφημη «αυτονομία» των σχολικών μονάδων, με την εισαγωγή «συμμετοχικών μοντέλων» (ο σύλλογος διδασκόντων είναι υπεύθυνος για τον «προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου») είναι μια καρικατούρα, μέσω της οποίας δίνεται η παραπλανητική αίσθηση της συμμετοχής στη διαμόρφωση της εκπαιδευτικής πολιτικής και καλλιεργείται στην εκπαιδευτική κοινότητα (εκπαιδευτικοί, μαθητές, γονείς) το αίσθημα της συνευθύνης στην άσκηση μιας πολιτικής που είναι αντιδραστική και ξένη προς τα πραγματικά συμφέροντα του δημόσιου σχολείου, της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της.

◆ Καθιερώνεται επίσης η λειτουργία ομάδων εκπαιδευτικών που διδάσκουν τα ίδια ή συναφή γνωστικά αντικείμενα ή διδάσκουν στην ίδια τάξη, οι οποίες συνεδριάζουν σε τακτική βάση σε όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους. Οι ομάδες εκπαιδευτικών συνεργάζονται συστηματικά με τους Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου των αντίστοιχων κλάδων.

◆ Οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης ορίζουν ομάδες όμορων σχολείων, ώστε να «ανταλλάσσονται ιδέες, προτάσεις και προβληματισμοί γύρω από την ανάπτυξη πρωτοβουλιών και δράσεων για την επίλυση παιδαγωγικών ζητημάτων».

Αναβάθμιση ΑΔΙΠΠΑΕ

Η «ανεξάρτητη» (υποτίθεται) αυτή Αρχή:

◆ Αξιολογεί την ποιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος.

◆ **Μεταξιολογεί τα συστήματα αξιολόγησης** του εκπαιδευτικού συστήματος και των στελεχών της εκπαίδευσης.

◆ Διαμορφώνει, οργανώνει, εξειδικεύει, τυποποιεί και δημοσιοποιεί εκ των προτέρων τις διαδικασίες αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος και **τα σχετικά κριτήρια και δείκτες, στο πλαίσιο, ιδίως, αντίστοιχων διεθνών προτύπων.**

◆ Αναπτύσσει **ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα διαχείρισης και βάση δεδομένων της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος**, σε συνεργασία με τις υπηρεσίες του υπουργείου Παιδείας και τους φορείς που εποπτεύονται από αυτό.

Ο Πρόεδρος της ΑΔΙΠΠΑΕ ορίζεται από τον υπουργό Παιδείας. Αντιπρόεδρος είναι ο πρόεδρος του ΙΕΠ και μέλος, ένα μέλος ΔΕΠ πανεπιστημίου της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, «**με εξειδίκευση στην αξιολόγηση εκπαιδευτικών συστημάτων ή στην οργάνωση και διοίκηση της εκπαίδευσης ή στην παιδαγωγική επιστήμη**» (οι εμφάνσεις δικές μας).

Γιούλα Γκεσούλη

ΣτΕ

Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια!

ανάπτυξης, δηλαδή της ορθόδοξης χριστιανικής συνείδησης των μαθητών στα ανήκοντα στην επικρατούσα θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού». Επίσης, οι ανώτατοι διοικητικοί δικαστές έκριναν ότι η υπουργική απόφαση θα έπρεπε να απευθύνεται αποκλειστικά στους ορθόδοξους χριστιανούς μαθητές και να κατατείνει στην εμπέδωση και συνέχιση της ορθόδοξης χριστιανικής συνείδησης που οι μαθητές έχουν διαμορφώσει πριν από την έναρξη της

σχολικής ζωής τους στο πλαίσιο του οικογενειακού τους περιβάλλοντος.

Τα διαβάξεις και ανατριχιάζει. Οι ανώτατοι διοικητικοί δικαστές θέλουν το σχολείο να λειτουργεί ως κατηχητικό, εγχύοντας με συστηματικό τρόπο το θρησκευτικό όπιο στα μυαλά των παιδιών. Δεν μπορούν να ανεχτούν ούτε τη στοιχειώδη θρησκευτική ελευθερία που πρεσβεύει ο αστικός Διαφωτισμός. Δεν πρέπει όμως να μας προκαλεί έκπληξη. Το ελληνι-

Ο άνθρωπος κάνει την θρησκεία, όχι η θρησκεία τον άνθρωπο. Η θρησκεία είναι η αυτοσυνείδηση και η αυτοσυνείδηση του ανθρώπου που δεν έχει βρει ακόμα τον εαυτό του ή τον έχει ξαναχάσει. Η θρησκεία είναι η φανταστική πραγμάτωση της ανθρώπινης ουσίας, αφού η ανθρώπινη ουσία δεν έχει αληθινή πραγμάτωση.

Η θρησκευτική οδύνη είναι έκφραση της πραγματικής οδύνης και συνάμα διαμαρτυρία ενάντια στην πραγματική οδύνη. Η θρησκεία είναι ο στεναγμός του καταπιεσμένου πλάσματος, η καρδιά ενός άκαρδου κόσμου, η ψυχή άψυχων συνθηκών. Η θρησκεία είναι το όπιο του λαού. Η κατάργηση της θρησκείας ως απατηλής ευτυχίας του λαού σημαίνει αξίωση της πραγματικής του ευτυχίας. Η αξίωση να εγκαταλειφθούν οι αυταπάτες για την υπάρχουσα κατάσταση του σημαίνει αξίωση να εγκαταλειφθεί μια κατάσταση που έχει ανάγκη τις αυταπάτες. Η κριτική της θρησκείας είναι λοιπόν εμβρυωδώς η κριτική της κοιλιάς των δακρύων που φωτοστέφανό της είναι η θρησκεία.

Καρλ Μαρξ

Λαμόγια με... κοινωνικό πρόσωπο

Στις μέρες μας το να είσαι ΜΚΟ είναι μια πολύ... προσοδοφόρα ιδιότητα. Υπάρχει ευρύ πεδίο δραστηριότητας (δεδομένου ότι τα πάντα διαιλούνται), υπάρχει πάντα το προφίλ του εθελοντισμού που ενισχύεται με αποτέλεσμα να υπάρχει μια ακόμα μεγαλύτερη στρατιά από επιστημονικό και μη προσωπικό που θέλει να μπει στο χώρο (πλην των ήδη υφιστάμενων ανέργων), υπάρχει και το προσφυγικό που τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε έξαρση και άλλα πολλά.

Με το αστικό κράτος να ισοπεδώνει σιγά σιγά κεκτημένα και παροχές που είχαν κατακτηθεί με λαϊκούς αγώνες χρόνια πριν, δημιουργήθηκε ένα τεράστιο κενό (κενό «παροχών») που ήρθαν να καλύψουν πρόθυμα, με το αγγελικό πρόσωπό τους, οι οργανώσεις αυτές. Οι όλως κυβερνητικές και διόλου μη κερδοσκοπικές. Πώς; Με το ένα χέρι δίνουν κάτι ψίχουλα και

με το άλλο σου παίρνουν και το παξιμάδι που είχες στην τσέπη σου.

Πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η «μάσα με χρυσά κουτάλια» που γίνεται με αφορμή τα κύματα προσφύγων που φτάνουν στη χώρα μας. Οι ΜΚΟ μπήκαν ως «εργολάβοι» στο χορό, διορισμένοι επί της ουσίας από τις κυβερνήσεις και έγιναν διαχειριστές της προσφυγικής κρίσης για λογαριασμό του αστικού κράτους. Κάτι σαν την κολυμπήθρα του Σιλωάμ.

Ως εργολάβοι ζήτησαν και το κατιτίς τους. Όχι για να κάνουν καλύτερο το έργο τους. Απλώς για να... βγάλουν περισσότερα. Γιατί λειτουργούν κι αυτοί ως κοινοί καπιταλιστές, ως επιχειρηματίες. Πού θα πρέπει να στοχεύσουν για να αυξήσουν τα κέρδη τους; Στον εργαζόμενο. Εκμεταλλευόμενες λοιπόν τη γενικότερη διάλυση που υπάρχει στην κοινωνική πολιτική και

την «ευελιξία» των εργασιακών σχέσεων που πλέον έχει θεσμοθετηθεί, χτυπούν με τη σειρά τους βασικά και κατοχυρωμένα εργατικά δικαιώματα. Και τα χτυπούν αλύπητα.

Πιο πρόσφατη περίπτωση της σκληρής αντεργατικής πολιτικής που εφαρμόζεται από τις ΜΚΟ, αποτελεί εργαζόμενη που δούλευε υπό το καθεστώς των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου και παράλληλα έμεινε έγκυος. Η εργοδοσία της ΜΚΟ της έδωσε «χαριστικά» τέσσερις μήνες άδεια αλλά όταν επέστρεψε στη δουλειά το πόστο της... δεν υπήρχε. Της είπαν ότι δεν μπορούσαν να την επαναπροσλάβουν!

Η συγκεκριμένη, αναγκάστηκε να καταφύγει στα δικαστήρια προκειμένου να βρει το δίκιο της. Η αγωγή της εκδικάστηκε την 1η Μάρτη και εκεί φάνηκε για ακόμα μια φορά η αλητεία των οργανώσεων αυτών. Ενώ η ίδια και συνάδελφοί

κό αστικό κράτος δεν έχει επιχειρήσει ούτε τον πιο στοιχειώδη διαχωρισμό του από την Εκκλησία, η οποία λειτουργεί ως κράτος εν κράτει. Ενα αστικοδημοκρατικό αίτημα θα το λύσει αναγκαστικά η προλεταριακή επανάσταση, που δε θα αρκεστεί στον πλήρη διαχωρισμό κράτους-Εκκλησίας, ούτε θα επιδοθεί σε φιλοφτιασιδώματα ρεφορμιστικού-κοσμοπολίτικου τύπου (όπως αυτά των συριζαίων), αλλά θα ξωπετάξει τον κάθε είδους θρησκευτικό μυστικισμό, τη μεταφυσική και τον ιδεαλισμό από την Παιδεία και στη θέση τους θα βάλει τη διδασκαλία των θετικών και ανθρωπιστικών επιστημών, με τρόπο που θα οδηγή στην ολόπλευρη γνώση για τη γέννηση του κόσμου και την εξέλιξη των ειδών, για τους νόμους που καθορίζουν την κίνηση της φύσης και διέπουν την οικονομία, για τα στάδια εξέλιξης της ιστορίας των ανθρωπινων κοινωνικοοικονομικών σχηματισμών κτλ. κτλ. Στο πλαίσιο της διδασκαλίας των τελευταίων θα υπάρχει σίγουρα και κάποιο κεφάλαιο αφιερωμένο στον θρησκευτικό ανορθολογισμό και στον ιερατικό σκοταδισμό, που αλυσοδέναν τους ανθρώπους στο ζυγό των εκμεταλλευτών και καταπιεστών τους.

ΥΓ. Οι διαμαρτυρίες κάποιων συριζαίων είναι υποκριτικός φερετζές για το κομματικό ακροατήριο. Ποιος κατέστησε τον Ιερώνυμο απόλυτο δικτάτορα της Εκπαίδευσης, θυσιάζοντας μάλιστα κι έναν υπουργό για χάρη του; Ποιος κατέστησε τον Ιερώνυμο συγκυβερνώντα ακόμα και για ζητήματα εξωτερικής πολιτικής; Ποιος είν' αυτός που δεν έχει αφήσει χέρι δεσπότη που να μην το φιλήσει; Ο Τσίπρας.

της ισχυρίζονταν (και δικαίως) ότι υπάρχουν εργαζόμενοι που καλύπτουν πάγιες κι διαρκείς ανάγκες, ότι ήταν εντελώς παράνομη η απόλυση μετά την επιστροφή της από τη γέννα η οποία επενδύθηκε με γελοίες αιτιολογίες, εμφανίστηκαν στελέχη της εν λόγω ΜΚΟ που με περίσσιο θράσος κατέθεσαν ότι ούτε σταθερή εργασιακή σχέση υπάρχει, ούτε δύναται η ΜΚΟ να καλύψει τέτοιου είδους αιτήματα κ.ο.κ.

Δεν πέφτουμε απ' τα σύννεφα με τέτοιες συμπεριφορές. Αλλά τουλάχιστον ας μη νομίζουν οι εκάστοτε μηκύρχες ότι μπορούν να εξαπατούν και ότι βάζοντας μπροστά το εμπόριο «ανθρωπισμού» που κάνουν θα διατηρήσουν το «αγγελικό» τους πρόσωπο. Κι αυτοί καταπατούν δικαιώματα, κι αυτοί ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους, κι αυτοί επωφελούνται από τη σκληρή αντεργατική πολιτική που εφαρμόζεται.

ΟΟΣΑ: Από το 2019 το πετσόκομμα του αφορολόγητου

Καμιά φορά, οι εκπρόσωποι των διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών δεν τηρούν ούτε τα προσχήματα. Ετσι, σε έκθεση του ΟΟΣΑ για τις προοπτικές ανάπτυξης του παγκόσμιου καπιταλισμού, στο κεφάλαιο Going for Growth, ως παράδειγμα της θετικής επίπτωσης των φορολογικών συστημάτων στον ρυθμό ανάπτυξης αναφέρεται η Ελλάδα. Σημειώνεται συγκεκριμένα «η βελτίωση της φορολογικής συμμόρφωσης στην Ελλάδα και η μείωση του αφορολόγητου κατά ένα τρίτο, με ισχύ από το 2019».

Όπως είναι γνωστό, έχουν προνομοθετηθεί το πετσόκομμα των συντάξεων, από 1.1.2019, και το πετσόκομμα του αφορολόγητου, από 1.1.2020. Υπάρχει, όμως, και η ρήτρα ότι μπορεί και το πετσόκομμα του αφορολόγητου να εφαρμοστεί από 1.1.2019, αν ζητηθεί από τους «θεσμούς». Δηλαδή, από το ΔΝΤ. Αυτή ήταν η σολομώντεια λύση που επιλέχτηκε, δεδομένου ότι το ΔΝΤ ζητούσε όλο το «πακέτο» να εφαρμοστεί από 1.1.2019.

Η σχετική απόφαση θα ληφθεί τον προσεχή Μάη, όταν η ΕΛ-ΣΤΑΤ θα έχει δημοσιοποιήσει τα στοιχεία για την πορεία του πρώτου τριμήνου του 2018. Όλοι προεξοφλούν ότι το ΔΝΤ θα ζητήσει την ενεργοποίηση της σχετικής ρήτρας. Το ίδιο το ΔΝΤ παραπέμπει στον Μάη, διαψεύδοντας τα δημοσιεύματα που το φέρουν να έχει ήδη ζητήσει την ενεργοποίηση της ρήτρας (όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, τα σχετικά δημοσιεύματα τροφοδοτούνται από off the record δηλώσεις του Πόουλ Τόμσεν στις Βρυξέλλες). Οι τεχνοκράτες του ΟΟΣΑ, όμως, δεν προβληματίζονται από... θεσμικές λεπτομέρειες. Αυτοί γνωρίζουν την άποψη του ΔΝΤ και προεξοφλούν ότι όλο το πακέτο θα εφαρμοστεί από 1.1.2019. Τόσο σεβασμό τρέφουν για το ελληνικό κράτος και την κυβέρνηση του.

Προκαλούν κιόλας

Η 15η του Μάρτη είναι η «Παγκόσμια Ημέρα Καταναλωτή». Τίποτα το παράξενο σ' αυτό. Ο καπιταλισμός, για κάθε κοινωνική, περιβαλλοντική ή άλλου είδους πληγή που δημιουργεί, φτιάχνει και μια «παγκόσμια μέρα». Είναι κάτι σαν ξόρκι. Περιμέναμε ότι κάποια ανακοίνωση θα έβγαζε και ο ΕΦΕΤ, ένας από τους αρμόδιους για τον έλεγχο των τροφίμων φορείς. Τόση προκλητικότητα ομολογούμε ότι δεν την περιμέναμε. Ούτε λέξη για το διαρκές διατροφικό σκάνδαλο, αλλά μια συνεχής εξύμνηση του ίδιου του ΕΦΕΤ και του έργου του. Ενας οργανισμός υποστελεχωμένος, με μια διοίκηση που έχει θέσει ως σκοπό της να καλύπτει την αυθαιρεσία των καπιταλιστών και να εκτονώνει το θόρυβο κάθε φορά που ξεσπάει κάτι (από τα βρώσιμα έλαια με βαλβολίνες μέχρι τα μη ελεγμένα άλογα που βαφτίζονταν μοσχάρικια), έχει το θράσος να δηλώνει «ενεργά παρών στο πλευρό των καταναλωτών με την πολυετή προσφορά του και τις μεγάλες προοπτικές του ως Κεντρική Αρμόδια Αρχή για την υγιεινή και την ασφάλεια των τροφίμων», ως «Φορέας που μάχεται για το δημόσιο συμφέρον» και «συμβάλλει καθοριστικά στην προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών».

Η γελοιότητα του εθνικισμού

Κάποια μοντέλα, ονόματι Ελλη Παπαγγελή, γνωστή για τις... εκρηκτικές φωτογραφίες της, λόγω των οποίων είχε αποκτήσει το προσωνύμιο «η σέξι οννεδίτισσα» (το οποίο εμφανώς απολάμβανε), προσπαθούσε να χτίσει και πολιτική καριέρα! Για να καταλάβετε για τι... ογκόλιθο μιλάμε, θυμίζουμε τη δήλωση της ότι στα 15 της διάβαζε το «Κεφάλαιο», κατάλαβε ότι «ο Μαρξ λέει βλακείες». «Τότε είπα ότι κομμουνίστρια δεν θα γίνω ποτέ» και τράβηξα ντουγκρού για την ΟΝΝΕΔ!

Η πολιτική καριέρα αυτής της τόσο φερέλπιδος νεάνιδος, που απασχολούσε τα περιοδικά και τις ιστοσελίδες «καλόπιστης κοινωνικής κριτικής», προσφέροντας τίτλους όπως «Η σέξι ΟΝΝΕΔίτισσα φιλά παθιασμένα τον μπασκετμπολίστα της ΑΕΚ - Ο νέος έρωτας της πόλης», «Όλα στη φόρα από την σέξι ΟΝΝΕΔίτισσα», «Η σέξι ΟΝΝΕΔίτισσα στη Ρόδο με μικροσκοπικό μπικίνι», «Η σέξι ΟΝΝΕΔίτισσα εξομολογείται: Εχω βρεθεί σεξουαλικά με 8 άνδρες», «Η σέξι ΟΝΝΕΔίτισσα αναστατώνει τη Μύκονο με καυτό μαύρο μπικίνι», «Αναστέναξε το Μονακό με τη σέξι ΟΝΝΕΔίτισσα: Η Ελλη Παπαγγελή έκανε άνω-κάτω το Grand Prix» κτλ., διεκόπη άδοξα με τη διαγραφή της από τον γραμματέα της ΝΔ Λεωτέρη Αυγενάκη.

Προσέξτε τις λεπτομέρειες, γιατί έχουν σημασία για το υψηλό επίπεδο της αστικής πολιτικής ζωής, ιδιαίτερα στον γαλάζιο πυλώνα της. Οι οπαδοί του ΠΑΟΚ -μιλάμε για άλλους ογκόλιθους!- ανέβασαν στη διαδικτυακή πλατφόρμα Ανααζ ένα ψήφισμα που έλεγε πως αν τιμωρηθεί ο ΠΑΟΚ, δε θα πάνε να πολεμήσουν σε περίοδο επιστράτευσης. Η σέξι οννεδίτισσα τα πήρε στο κρανίο με το θράσος και απάντησε με γνήσιο γηπεδικό φανατισμό: «Θα πάνε, αλλά με το βουλγαρικό στρατόπεδο». Κι ο Αυγενάκης τη διέγραψε, χωρίς να εκτιμήσει το γεγονός ότι μέσα από μια βαθυστόχαστη ανάλυση η Παπαγγελή είχε προβλέψει ελληνοβουλγαρικό πόλεμο και είχε ξεμπροστιάσει την 5η φάλαγγα, τα παόκια.

Αυταρχική σιωπή επιβάλλει στο Δημόσιο ο ΣΥΡΙΖΑ

Η περίπτωση της ΑΑΔΕ, που αρνήθηκε να μας χορηγήσει στοιχεία για τα λεφτά από φόρο τηλεοπτικών διαφημίσεων που χρωστούν οι καναλάρχες και έφτασε στο σημείο (απευθυνόμενη ακόμα και στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου) να υποχρεώσει τον εισαγγελέα Πρωτοδικών να ανακαλέσει την εισαγγελική παραγγελία που είχε εκδώσει (γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο μας), δεν είναι η μοναδική. Φαίνεται πως είναι γενική γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ: μη δίνετε στοιχεία σε «μη φιλικούς» δημοσιογράφους. Αυτό, φυσικά, αντανακλά μια αυταρχική αντίληψη, που κάθε άλλο παρά συνάδει με το «όλα στο φως» που διακηρύσσει υποκριτικά ο πρωτοπάλης Τσίπρας, ακολουθούμενος από τη χορωδία ολόκληρου του ΣΥΡΙΖΑ, όμως αυτό δεν τους ενδιαφέρει. Σημασία έχει να μη χορηγούν στοιχεία που μπορούν να βοηθήσουν στην ουσιαστική κριτική της πολιτικής τους.

Παρόμοια με την ΑΑΔΕ συμπεριφορά επιδεικνύει και ο ΕΦΚΑ, στον οποίο απευθυνθήκαμε ζητώντας στοιχεία για το προσωπικό που απασχολείται στη Διεύθυνση Μελετών.

Όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας, εμείς εδώ και πάρα πολύ καιρό (από το 2015) χρησιμοποιούμε στις αναλύσεις μας το πολύ καλό στατιστικό υλικό που εκδίδει η εν λόγω Διεύθυνση (προηγούμενως ονομαζόταν Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), η οποία στηρίζεται στην επεξεργασία των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων που υποβάλλουν οι καπιταλιστές εργοδότες. Με βάση αυτή τη στατιστική επεξεργασία φαίνεται καθαρά η κίνηση της δηλωμένης μισθωτής απασχόλησης (πλήρους και μερικής), καθώς και η κίνηση του μέσου ασφαλιστέου μισθού και ημερομίσθιου (στην πλήρη και τη μερική απασχόληση). Υπάρχει, όμως, μια καθυστέρηση στη δημοσιοποίηση αυτών των στοιχείων, η οποία -κατά την κρίση μας- δεν οφείλεται μόνο στον μεγάλο όγκο των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (γύρω στα δύο εκατομμύρια ανά μήνα), αλλά και στην υποστελέχωση της υπηρεσίας. Βλέπετε, οι κυβερνήσεις (από την εποχή των Σαμαροβενιζέλων) προτιμούν να κάνουν προπαγανδιστικά παιχνίδια με τις «μαϊμουδιές» του παντελώς αναξιόπιστου συστήματος «Εργάνης».

Επικαλούνται αποκλειστικά τα «στοιχεία» της «Εργάνης» και οικοδομούν γύρω απ' αυτά την πολιτική τους αντιπαράθεση, αγνοώντας επιδεικτικά τα έγκυρα και μη αποδεχόμενα καμιάς αμφισβήτησης στοιχεία της Διεύθυνσης Μελετών του ΕΦΚΑ. Μόλις στα τέλη Φλεβάρη, οι δημοσιογράφοι του αστικού Τύπου, η υπουργός Εργασίας Αχτσιόγλου και ο προκατόχος της και νυν τομεάρχης Εργασίας της ΝΔ Βρούτσης «ανακάλυψαν» τη Διεύθυνση Μελετών του ΕΦΚΑ, μετά από 14 χρόνια λειτουργίας της. Την «ανακάλυψαν» και την ενέταξαν στην πολιτική τους αντιπα-

έχουν αφήσει σκόπιμα υποστελεχωμένη μια υπηρεσία η οποία κάνει ένα τόσο σημαντικό στατιστικό έργο. Αν τη στελέχωναν σωστά, τότε η καθυστέρηση στην έκδοση των στατιστικών στοιχείων θα ήταν ένας-δύο μήνες. Οπότε θα γνωρίζαμε με απόλυτη ακρίβεια την εξέλιξη της δηλωμένης απασχόλησης σε όλες τις μορφές της, καθώς και την εξέλιξη στο μέσο ημερομίσθιο και τον μέσο μισθό, για

την πλήρη και τη μερική απασχόληση (και τους οικοδόμους που μελετώνται ως ξεχωριστή κατηγορία). Θα βλέπαμε ότι -παρά την κρίση- τα έσοδα για τα ασφαλιστικά ταμεία είναι υψηλά, υπό την προϋπόθεση φυσικά ότι οι καπιταλιστές πληρώνουν τα ποσά που βεβαιώνονται με τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις. Που δεν τα πληρώνουν, όπως δείχνει το υπόλοιπο ανεξόφλητων ασφαλιστικών εισφορών, που αυξάνεται συνεχώς, με το «φέσι» των καπιταλιστών να έχει ξεπεράσει τα 30 δισ. (στοιχεία Σεπτέμβρη 2017 - σήμερα το φέσι θα είναι μεγαλύτερο). Και τότε -αν δηλαδή στελεχωνόταν η Διεύθυνση Μελετών- ώστε να μπορεί να κάνει γρήγορα τη στατιστική επεξεργασία των ΑΠΔ- δε θα υπήρχε κανένας λόγος ύπαρξης της αναξιόπιστης «Εργάνης».

Ενας (απλώς) λογικός άνθρωπος θα αναρωτιόταν απορημένος για ποιο λόγο ένα απλό αίτημα, απολύτως νόμιμο, το οποίο θα έπρεπε να απαντηθεί αμέσως από μια Διεύθυνση, έφτασε για απάντηση στο γραφείο του διοικητή του ΕΦΚΑ. Αυτό αποτελεί απόδειξη του αυταρχικού καθεστώτος που έχει επιβληθεί στους υπάλληλους του Οργανισμού. Φοβούνται ότι αν ανοίξει πολιτικό θέμα, θα βρεθούν αυτοί στο στόχαστρο της Διοίκησης, ανεξάρτητα από το αν έκαναν σωστά τη δουλειά τους. Γι' αυτό και μόλις αντιλαμβάνονται ότι το ερώτημα ανοίγει πολιτικό θέμα, το κάνουν μπαλάκι και το στέλνουν στον διοικητή, ο οποίος λειτουργεί εν είδει απόλυτου μονάρχη.

Ο ίδιος (απλώς) λογικός άνθρωπος θα χαρακτήριζε παραλογισμό την άρνηση του διοικητή του ΕΦΚΑ να απαντήσει πόσες είναι οι οργανικές θέσεις που προβλέπονται για μια Διεύθυνση του Οργανισμού που διοικεί και πόσες απ' αυτές είναι καλυμμένες. Πίσω απ' αυτόν τον παραλογισμό, όμως, κρύβεται ο αυταρχισμός της εξουσίας. Ο πολιτικός αυταρχισμός των συριζαίων, που το παίζουν αριστεροί και δημοκράτες, λάτρεις της διαφάνειας, φανατικοί οπαδοί του δικαιώματος στην ενημέρωση και δε συμμαζεύεται. Προκειμένου να αποσοβήσουν κάθε έρευνα που θα οδηγούσε σε πολιτική κριτική των πεπραγμένων τους, δε διστάζουν να επιβάλουν σιωπή στις δημόσιες υπηρεσίες. Δε διστάζουν να υποχρεώσουν ακόμα και εισαγγελέας να αυτοεξευτελιστούν, ανακαλώντας παραγγελίες που είχαν εκδώσει και αφορούσαν χορήγηση στοιχείων. Σε ό,τι μας αφορά, φυσικά και θα συνεχίσουμε να ερευνούμε, να αποκαλύπτουμε και να καταγγέλλουμε.

Είναι φανερό τι φοβούνται και αρνούνται -με τον γνωστό αυταρχισμό της εξουσίας- να μας χορηγήσουν τα σχετικά στοιχεία. Φοβούνται πως θα αποκαλυφθεί ότι ο αριθμός οργανικών θέσεων όταν ιδρύθηκε η Διεύθυνση, πόσες οργανικές θέσεις καλύφθηκαν και πόσες είναι τον Φλεβάρη του 2018 οι οργανικές θέσεις που έχουν καλυφθεί. Δε ζητήσαμε τίποτα απόρρητα στοιχεία, όπως μπορεί να αντιληφθεί ακόμα και ο μη «μυημένος» στα της Δημόσιας Διοίκησης. Συχνά-πυκνά η επικαιρότητα απασχολείται με καταγγελίες συνδικαλιστικών οργάνων ή κομμάτων για τα κενά που μένουν ακάλυπτα. Συχνά-πυκνά βλέπουμε κυβέρνηση και αντιπολίτευση να διασταυρώνουν τα ξίφη τους αναφορικά μ' αυτά τα κενά και την κάλυψή τους.

Η αίτησή μας απέκτησε ιδιότητες... γεφυριού της Αρτας. Αν δεν ενοχλούσαμε συνεχώς, ακόμα δε θα είχε πάρει ούτε αριθμό πρωτοκόλλου. Ενώ υποτίθεται ότι «χρεώθηκε» στη Γενική Διεύθυνση Στρατηγικής Ανάπτυξης για να μας απαντήσει, πήρε αριθμό πρωτοκόλλου **δέκα μέρες μετά την υποβολή της**. Οχι από τη γενική Διεύθυνση, αλλά από το Γραφείο του διοικητή του ΕΦΚΑ Αθανάσιου Μπακαλέξη (αριθμός πρωτοκόλλου 233417/15.2.2018)!

Στις 14 Μάρτη, ο Μπακαλέξης «απολύθηκε» από τον υφυπουργό Πετρόπουλο, με πρόσχημα την ανανέωση του ΕΦΚΑ και την είσοδό του στην ψηφιακή εποχή. Προφανώς δε δέχτηκε να υποβάλει παραίτηση οικειοθελώς και -όπως ανακοινώθηκε- η παραίτηση του ζητήθηκε από τον Πετρόπουλο. Την ίδια μέρα επικοινωνήσαμε με το Γραφείο του διοικητή και η σύμβουλος του κ. Νταουλά μας απάντησε προφορικά ότι ο Μπακαλέξης, προτού μαζέψει τα πράγματά του, είχε απαντήσει στην αίτησή μας και είχε διατάξει **να μη μας δοθούν τα στοιχεία** που ζητήσαμε, γιατί ο ΕΦΚΑ δεν είναι υποχρεωμένος να μας τα δώσει! Η σύμβουλος δεν ήταν σε θέση να μας πει πότε θα μας δοθεί απάντηση και ποια υπηρεσία θα τη δώσει. Είχαν περάσει σαράντα μέρες από την υποβολή της αίτησής μας, όχι για να πάρουμε επίσημη απάντηση, αλλά για να μας πουν προφορικά ότι ο απελθών διοικητής αρνήθηκε τη χορήγηση των απλών αυτών στοιχείων.

Είναι φανερό τι φοβούνται και αρνούνται -με τον γνωστό αυταρχισμό της εξουσίας- να μας χορηγήσουν τα σχετικά στοιχεία. Φοβούνται πως θα αποκαλυφθεί ότι

Λασπομαχία στον βούρκο της Novartis

Ο ΣΥΡΙΖΑ εκδίδει σε καθημερινή βάση ανακοινώσεις, κατηγορώντας τον Σαμαρά για ύποπτες σχέσεις με τη Novartis και καλώντας τον Μητσοτάκη να διώξει από αντιπρόεδρο τον Μπουμπούκο, τον οποίο επίσης κατηγορεί για ύποπτες σχέσεις με τη Novartis. Ο ίδιος ΣΥΡΙΖΑ, με την πλειοψηφία που διαθέτει στην επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης που με δική του πρόταση συγκρότησε η Βουλή, αρνείται να εξεταστεί επί της ουσίας το σκάνδαλο Novartis και ετοιμάζεται να κηρύξει περαιωμένο το έργο της επιτροπής, λόγω παραγραφής, και να στείλει τη δικογραφία στην ποινική Δικαιοσύνη για να εξετάσει το αδίκημα του «ξεπλύματος» χρήματος από παράνομες δραστηριότητες, το οποίο πάντως δεν περιλαμβάνονταν στο διαβιβαστικό με το οποίο η εισαγγελία Διαφθοράς διαβίβασε τον φάκελο στη Βουλή.

Αυτή η τακτική της κυβέρνησης δεν μας προκαλεί καμία έκπληξη. Ήταν από την αρχή σαφές ότι αυτό θα κάνουν. Κι έχουν ως αρωγό τους την εισαγγελέα Διαφθοράς Τουλουπάκη, η οποία εξακολουθεί να κάνει ανακριτικές πράξεις (είμαστε σίγουροι πως θα ισχυριστεί ότι τις διεξάγει νομίμως, γιατί το ανακριτικό έργο συνεχίζεται για τα μη πολιτικά πρόσωπα) και να στέλνει στη Βουλή στοιχεία (σημειώματα, το ημερολόγιο με τα ραντεβού του Φρουζή κτλ.). Κι ενώ σε επίπεδο προπαγάνδας τα καινούργια αυτά στοιχεία αξιοποιούνται από την κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ με τον πιο επίσημο τρόπο (με δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου), η επιτροπή εξακολουθεί να απέχει από κάθε διαδικασία ελέγχου, έρευνας και ποινικής αξιοποίησης αυτών των στοιχείων. Έχουμε δηλαδή δύο δίκες. Μία που διαδραματίζεται δημόσια, με ανταλλαγή λασποδηλώσεων, και μία στη θεσμικά αρμόδια επιτροπή προανακριτικής εξέτασης, που όμως δε διεξάγεται, γιατί οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε θέλουν να διεξαχθεί.

Ετσι, έφτασαν στο γελοίο σημείο να μην εξετάσουν μάρτυρες και λοιπά αποδεικτικά στοιχεία, αλλά να καλέσουν τους «φερόμενους ως εμπλεκόμενους» να τοποθετηθούν στην επιτροπή! Με ποια ιδιότητα να τοποθετηθούν; Τι περισσότερες εξηγήσεις να δώσουν απ' αυτές που έδωσαν στην Ολομέλεια, όταν συζητιόταν η πρόταση για τη σύσταση επιτροπής; Μια ποινική διαδικασία (και αυτή είναι ποινική διαδικασία), πρώτα εξετάζει όλα τα αποδεικτικά μέσα (μάρτυρες, έγγραφα κτλ.) και μετά καλεί τους ύποπτους να δώσουν τις εξηγήσεις τους ή και να απολογηθούν, αν πρόκειται να τους απαγγελθεί κατηγορία.

Εφτασαν στο σημείο ο καθηγητής του Ποινικού Δικαίου Ν. Παρασκευόπουλος να αυτοεξευτελιστεί για μια ακόμα φο-

ρά, δηλώνοντας ότι η επιτροπή «προχώρησε στις εργασίες της, προγραμματίζοντας τις προσεχείς της ενέργειες με ακρόαση των εμπλεκόμενων προσώπων», ενώ παράλληλα «συνεχίζει τη διερεύνηση του κρίσιμου και προαπαιτούμενου θέματος της αρμοδιότητας της ίδιας της Βουλής ή των δικαστηρίων, με βάση τους όρους του άρθρου 86 του Συντάγματος, ώστε η διαλεύκανση να αποβεί δικαιοκρατική, αποτελεσματική και πλήρης».

Θέλουν, δηλαδή, να παίξουν πινγκ-πονγκ. Η Εισαγγελέα έστειλε τη δικογραφία στη Βουλή, επειδή αυτή είναι αρμόδια. Η Βουλή θα πει ότι δεν είναι αρμόδια και θα ξαναστείλει τη δικογραφία στην τακτική Δικαιοσύνη. Πώς; Με το σόφισμα ότι η δωροδοκία δεν έγινε στο πλαίσιο των καθηκόντων των πρώην πρωθυπουργών και υπουργών; Τότε θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι. Όσο για το τρίτο αδίκημα, το «ξέπλυμα βρώμικου χρήματος», αυτό είναι αυτοδίκαια αρμοδιότητας της τακτικής Δικαιοσύνης, οπότε δε χρειάζεται να στείλει κάποιον φάκελο η Βουλή. Αλλωστε, ούτε η Εισαγγελέα έστειλε οτιδήποτε σχετικό μ' αυτό το αδίκημα (αν υποθέσουμε ότι υπάρχει, ότι δηλαδή βρήκαν τη διαδρομή των μισών, λογαριασμούς κτλ.).

Μόλις η Τουλουπάκη έστειλε τα νέα στοιχεία στη Βουλή, αμέσως αυτά έγιναν φέιγ-βολάν. Και άρχισε ο πόλεμος ανακοινώσεων. Η κυβέρνηση μίλησε για τα ραντεβού του Σαμαρά με τον Φρουζή, οι συνεργάτες του Σαμαρά έβγαλαν πύρινη ανακοίνωση που μιλούσε για το ραντεβού του Τσίπρα με τον Φρουζή και τις κοινές θέσεις που υποστήριζαν, η κυβέρνηση μίλησε για τα σημειώματα που ο Φρουζής έστειλε στον Γεωργιάδη λες και ήταν υπάλληλός του και κάλεσε τον Μητσοτάκη να διώξει τον αντιπρόεδρό του κτλ. κτλ. Επομένως, η κυβέρνηση δίνει βάση σ' αυτά τα στοιχεία, τα θεωρεί σοβαρά αποδεικτικά μέσα, γι' αυτό τα χρησιμοποιεί στην προπαγάνδα της. Γιατί, λοιπόν, δεν προχωρά στην εξέταση όλων αυτών των στοιχείων από την επιτροπή της Βουλής; Το επιχείρημα που επιστράτευσε ο Παρασκευόπουλος είναι τέτοιο που αν το έλεγε στους φοιτητές του θα του πέταγαν σαίτες: «Η πρόωγη διεξαγωγή αποδείξεων, πριν από την κρίση της αρμοδιότητας, θα οδηγούσε σε άσκοπη

χρονοτριβή και σε ακυρότητες εφόσον στη συνέχεια το όργανο (η Βουλή) κριθεί αναρμόδιο».

Αν η Βουλή έκρινε τον εαυτό της αναρμόδιο, αφού πρώτα εξέταζε την υπόθεση σε βάθος, καμιά ακυρότητα δε θα προέκυπτε, όπως πολύ καλά γνωρίζει ο Παρασκευόπουλος. Τι μένει ως επιχείρημα; Η «άσκοπη χρονοτριβή». Γιατί όμως θα ήταν χρονοτριβή η εξέταση της υπόθεσης από την επιτροπή της Βουλής; Από νομική άποψη, ο όρος «χρονοτριβή» δε στέκει. Στέκει, όμως, πολιτικά. Αποκαλύπτει ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να ξαναστείλει τον φάκελο στην τακτική Δικαιοσύνη (και όχι να πει η ίδια ότι έχει επέλθει παραγραφή, όπως είναι το σωστό). Ετσι, η υπόθεση θα σέρνεται για πολύ καιρό ακόμα και οι «φερόμενοι ως εμπλεκόμενοι» θα μπανοβγαίνουν στα ανακριτικά γραφεία, ενώ τα παπαγαλάκια του ΣΥΡΙΖΑ θα μοιράζουν καθημερινά φέιγ-βολάν με κάθε στοιχείο της δικογραφίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πολιτικό όπλο.

Προσέξτε τη γελοιότητα και συνάμα προκλητικότητα της κατασκευής. Για να στείλουν την υπόθεση στην τακτική Δικαιοσύνη θα πρέπει να ισχυριστούν ότι η δωροδοκία-δωροληψία δεν έγινε κατά την άσκηση των καθηκόντων των πρώην πρωθυπουργών και υπουργών! Πρόκειται, φυσικά, για παραλογισμό. Αν αυτοί δωροδοκήθηκαν, δωροδοκήθηκαν επειδή είχαν κυβερνητικό πόστο και μπορούσαν να πάρουν αποφάσεις υπέρ της Novartis. Αλλά και παρ'επεί: πώς θα διαπιστώσουν τις συνθήκες υπό τις οποίες έγινε η δωροδοκία, αν δεν εξετάσουν την υπόθεση σε βάθος, για να δουν τα πραγματικά περιστατικά;

Η υπόθεση αυτή έχει παραγραφεί. Αυτή θα είναι η τελική απόφαση σε ποινικό επίπεδο. Αν ήθελαν να διερευνήσουν την υπόθεση έτσι που να υπάρχουν πολιτικές αποκαλύψεις, θα το έκαναν στην επιτροπή της Βουλής. Και στο τέλος θα αποφαινονταν ότι υπάρχει παραγραφή. Όμως δεν τους ενδιαφέρει αυτό. Τους ενδιαφέρει μόνο η σκανδαλολογία σε βάρος των πολιτικών τους αντιπάλων, στο πεδίο της οποίας -πρέπει να το παραδεχτούμε- έχουν κάποιες επιτυχίες. Γι' αυτό και η άμυνα των άλλων (Σαμαράς και Γεωργιάδης κυρίως) δεν περιορίζεται μόνο στο θεσμικό επίπεδο, αλλά

γίνεται με κόντρα-σκανδαλολογία, στην οποία προσπαθούν να μπλέξουν τον ίδιο τον Τσίπρα. Αυτό όμως είναι εξαιρετικά αδύναμο ως τακτική, όπως φαίνεται μέχρι στιγμής. Το πολύ να οδηγήσει στο γνωστό συμψηφισμό: «όλοι τα παίρνουν». Το «όλοι αθώοι είναι» αποκλείεται να το πει άνθρωπος που δεν είναι «στημένος» υπέρ της μιας ή της άλλης πλευράς.

Ο Περισσός ήταν ο πρώτος που αποχώρησε από την επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης, αμέσως μόλις κατάλαβε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει σκοπό ν' αλλάξει οτιδήποτε στην τακτική του και να οδηγήσει την επιτροπή σε εξέταση της ουσίας του σκανδαλού. Ακολούθησαν η ΝΔ και η υπόλοιπη αντιπολίτευση (ΔΗΣΥ, Ποτάμι, κόμμα Λεβέντη), μόλις η κυβερνητική πλειοψηφία αρνήθηκε να κάνει δεκτό το αίτημά της για κλήτευση μαρτύρων. Ακολούθησε ανταλλαγή πύρινων καταγγελιών. «Πρόκειται για μια άτακτη φυγή ενώπιον της προοπτικής να φωτιστεί ένα μεγάλο σκάνδαλο που έπληξε τη χώρα κατά τα τελευταία χρόνια» δήλωσε ο Παρασκευόπουλος. «Η ΝΔ υπό το βάρος των καταγγευστικών αποκαλύψεων στο πλαίσιο της έρευνας για την υπόθεση Novartis το βάζει στα πόδια από την επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης αφού κατανοεί ότι η υπερασπιστική της γραμμή καταρρέει και ο κλοιός σφίγγει για όσους θέλει να προστατεύσει από τις συνέπειες του νόμου» ανακοίνωσε η Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού. Ανάλογο ύφους ήταν οι ανακοινώσεις των κομμάτων και οι δηλώσεις των στελεχών της αντιπολίτευσης. Κι έτσι θα συνεχιστεί η άνευ ουσίας λασπομαχία.

Στο μεταξύ, ενέσκυψε Μπουμπουκάδα. Και δεν την πυροδότησε τόσο η κυβερνητική πλευρά όσο ένας «οργανικός» δεξιός δημοσιογράφος της караμανλικής πτέρυγας, ο Μ. Κοττάκης. Αυτός ζήτησε από τον Μπουμπούκο να παραιτηθεί και ο Μπουμπούκος του απάντησε ότι υπέβαλε παραίτηση αλλά δεν την έκανε δεκτή ο Κούλης. Πολιτικά ο Κοττάκης έκανε τον Μπουμπούκο «με τα κρεμμυδάκια», θυμίζοντάς του τι έλεγε το ΛΑΟΣ για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και τον Καραμανλή, το σημαντικότερο όμως είναι πως τον εξέθεσε και στο επίπεδο της εμπλοκής στο σκάνδαλο Novartis, αφού αποκάλυψε πως ο Μπουμπούκος παραδέχτηκε ότι τα σημειώματα σε ιταμό ύφος του Φρουζή («Να παρακολουθείς εκ του σύνεγγυς καθημερινά και προσωπικά την εξέλιξη των ανωτέρω θεμάτων». «Σε παρακαλώ, σταμάτα τους πειραματισμούς της Επιτροπής Προμηθειών Υγείας». «Δες από κοντά, γιατί ενώ χρήματα υπάρχουν δεν φτάνουν στα νοσοκομεία») απευθύνονταν σε σύμβούλό του!

«Εξοικονομώ κατ' οίκον» Αντιμετωπίζουν τον κόσμο σαν Χαχόλους

Στις 13 Μάρτη, η ηλεκτρονική πλατφόρμα exoikonomisi.gr, στην οποία κάθε ενδιαφερόμενος πολίτης θα υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στο πρόγραμμα «Εξοικονομώ κατ' οίκον», κατέρρευσε μέσα σε δυο ώρες. Κόσμος και κοσμάκης παιδεύτηκε, βλαστήμησε, έχασε χρόνο, κανένας δεν κατόρθωσε να ολοκληρώσει την εγγραφή του. «Ηδη από τα πρώτα λεπτά λειτουργίας διαπιστώθηκε ότι συγκεκριμένες ηλεκτρονικές διευθύνσεις (IP's) επιχειρούσαν ταυτόχρονη είσοδο με πλήθος διαφορετικών κωδικών. Διερευνάται εάν πρόκειται για χρήση κακόβουλου λογισμικού», ανακοίνωσε με θράσος χιλίων Γκέμπελς ο Σταθάκης, ενώ ήξερε πολύ καλά ότι οι περισσότεροι ενδιαφερόμενοι είχαν απευθυνθεί σε μηχανικούς, οι οποίοι προσπαθούσαν να μπουν στο σύστημα για όλους τους πελάτες τους (εξ ου και οι πολλές αιτήσεις από την ίδια IP).

Ο Σταθάκης αναγκάστηκε να ανακοινώσει ότι η διαδικασία «παγώνει» και θα επαναληφθεί με κλιμάκωση εβδομάδας ανά σύνολο περιοχών (19 Μάρτη για Ανατολική Μακεδονία - Θράκη, Κεντρική Μακεδονία, Ηπειρο, Θεσσαλία και Δυτική Ελλάδα, 26 Μάρτη για Πελοπόννησο, Στερεά Ελλάδα, Δυτική Μακεδονία, Ιόνιο, Βόρειο Αιγαίο και Κρήτη και 2 Απρίλη για Αττική και Νότιο Αιγαίο).

Στις 15 Μάρτη, ο Σταθάκης πήρε σβάρνα τα ραδιόφωνα, για να διαβεβαιώσει ότι «οι πόροι που έχουν διασφαλιστεί για το πρόγραμμα "Εξοικονόμηση κατ' οίκον II" καλύπτουν αριθμό ενδιαφερόμενων υπερδιπλάσιο εκείνου που μέχρι τώρα διαφαίνεται». Αλλά, ακόμα και «αν το ενδιαφέρον αποδειχθεί μεγαλύτερο (κάτι που δεν προκύπτει από τις μέχρι σήμερα ενδείξεις) θα διασφαλιστούν πρόσθετοι πόροι, ώστε να καλυφθεί το σύνολο των ενδιαφερόμενων». Στις ίδιες συνεντεύξεις, ο Σταθάκης επανήλθε στον γκεμπελισμό, δηλώνοντας πως εντόπισαν «60 κόμβους που έστειλαν ο καθένας από 5.000 μηνύματα το οποίο διέλυσε το σύστημα» και πως στη συνέχεια το σύστημα εξομαλύνθηκε, «είχε, όμως, προηγηθεί η ταλαιπωρία του κόσμου και θεωρήσαμε ότι πρέπει να πάμε εκ του ασφαλούς και να προχωρήσουμε το πρόγραμμα ανά εβδομάδα».

Το πρωί της Δευτέρας, που το σύστημα ξανάνοιξε για να δεχτεί αιτήσεις από την πρώτη ομάδα περιοχών, ο Σταθάκης έσπευσε να ανακοινώσει ότι η διαδικασία «εξελίσσεται ομαλά». Και να διαβεβαιώσει: «Με βάση τα παραπάνω δεδομένα, η ροή των αιτούντων τις επόμενες ημέρες αναμένεται να κινηθεί σε φυσιολογικά πλαίσια και η ηλεκτρονική πλατφόρμα να συνεχίσει να λειτουργεί ομαλά».

Την Τρίτη, το σύστημα είχε καταρρεύσει και πάλι! Δεν παρακολουθήσαμε τη συνέχεια, όμως είναι βέβαιο ότι έτσι θα πάει μέχρι το τέλος. Γιατί το σύστημα προφανώς δεν έχει σχεδιαστεί για να δέχεται μεμιάς ένα μεγάλο όγκο αιτήσεων. Όμως το πρόβλημα δεν είναι τεχνικό, είναι πολιτικό. Ο κόσμος τρέχει σαν τρελός να υποβάλει αίτηση αμέσως μόλις ανοίγει το σύστημα, γιατί φοβάται ότι θα μείνει «εκτός νυμφώνος». Βλέπετε, η ίδια η κυβέρνηση, όταν δημιούργησε αυτή την ηλεκτρονική πλατφόρμα, ανήγγειλε ότι **θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας**. Μ' άλλα λόγια, «όποιος πρόλαβε τον Κύριο είδε».

Ο κόσμος γνωρίζει τι έγινε την προηγούμενη φορά. Μόλις τα λεφτά που είχαν προβλεφθεί για το πρόγραμμα εξαντλήθηκαν, χιλιάδες άνθρωποι που είχαν τρέξει να μαζέψουν τα δικαιολογητικά και είχαν πληρώσει μηχανικούς να τους συμπληρώσουν τους φακέλους, έμειναν χωρίς επιδότηση. Τους διαβεβαίωναν ότι θα ενταχθούν στο σύστημα κατ' απόλυτη προτεραιότητα, μόλις εξασφαλιστούν κονδύλια για μια δεύτερη φάση του προγράμματος. Περνούσαν τα χρόνια και μόλις εξασφαλίστηκαν τα κονδύλια, είπαν σ' αυτούς τους ανθρώπους ότι δεν έχουν κατοχυρώσει κανένα δικαίωμα με την παλιά αίτηση που είχαν υποβάλει, αλλά πρέπει να μαζέψουν ξανά τα απαιτούμενα χαρτιά (τώρα έγιναν περισσότερα) και να περιμένουν το άνοιγμα της ηλεκτρονικής πλατφόρμας προκειμένου να τρέξουν όσο πιο γρήγορα μπορούν για να προλάβουν. Εβαλαν δηλαδή τον κόσμο σε μια διαδικασία που θυμίζει σκηνές από παλιές αμερικάνικες ταινίες με θέμα τον εποικισμό της Δύσης, όταν οι έποικοι παρατάσσονταν στη σειρά, πάνω στ' αλόγα τους και μόλις άκουγαν την πιστολιά του κυβερνητικού αφέτη, έτρεχαν για να προλάβουν να σημαδέψουν το κομμάτι γης που θα τους ανήκε.

Λέει ψέματα ο Σταθάκης ότι τάχα τα λεφτά είναι υπερδιπλάσια από τους δικαιούχους. Αν ήταν έτσι, δε θα έγραφαν «θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας», αναγκάζοντας τον κόσμο (τους μηχανικούς περισσότερο), να βλαστημάνε πάνω από έναν υπολογιστή, προσπαθώντας να πάρουν έναν αριθμό πρωτοκόλλου από ένα σύστημα που δεν μπορεί ν' αντέξει τόσο φόρτο. Θα καθόριζαν μια διαδικασία που να μπορεί να την αντέξει το σύστημα (π.χ. γεωγραφική και αλφαβητική). Μιλάμε για αλήτες!

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Μπήκαμε και τυπικά στην άνοιξη, αλλάζει και η ώρα (ίσως για τελευταία φορά, λένε οι άνεμοι που πνέουν από την Ευρώλάνδη). Μόνο η πολιτική άνοιξη (ποιος Σαμαράς ρε;) και η νέα ανθοφορία δεν έχουν ημερομηνίες στο γύρισμα του χρόνου και μάλιστα φαίνεται να βρίσκονται τραγικά μακριά, πιο μακριά από ποτέ, απ' όσο μπορούμε να θυμηθούμε...

Καλότυχτα είναι τα βουνά, καλότυχτοι κι οι κάμποι που Τσίπρα δεν γνωρίζουνε και δανειστές δεν ξέρουν μόν' περιμένουν άνοιξη, τ' όμορφο καλοκαίρι.

Τα καθ' άρματα κα-
θάρματα
βομβάρδι-
ζαν και σφυ-
ροκοπούσαν
ανενόχλητα
και αυτό που
είδε ο ο h
yeah (ΟΗΕ)
-και κατηγο-
ρεί γι' αυτό- είναι η χρήση άμαχων της Αφρίν ως ανθρώπινες ασπίδες!...

«Μέσα σ' ένα κόσμο όπου τα έθνη ετοιμάζουν την εξόντωση τους -τη δική τους και ολόκληρου του πλανήτη- για να επιβάλουν αποφασιστικά τις διάφορες ιδεολογικές απόψεις τους, εκείνο που πρέπει να κάνουμε είναι να μελετάμε με ζήλο κάθε τι που μπορεί να μας βοηθήσει να καταλάβουμε πώς βρεθήκαμε σ' αυτή την τρομακτική θέση» (William Steig).

Ε, αυτό με την προώθηση της καλλιέργειας κάνναβης από τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν μπορεί να το χωνέψει με τίποτε το ΚΚΕ. Το φέρει πολύ βαρέως. Διαρκής επίθεση που όσο πάει πυκνώνει (μία από τις ελάχιστες φορές που όντως υπάρχει... κλιμάκωση), ξεσηκωμός και βομβαρδισμός από ανακοινώσεις.

Η λαϊκή έκφραση «κοροϊδεύω την κοινωνία» και διάφορες άλλες αποχρώσεις ενδείξεις πολιτικής αγυρτείας, βρίσκουν για άλλη μια φορά πεδίο στην πολιτική ζωή της μακάριας Μπανιάς. Μόλις λίγες μέρες μετά τις... ρητές και επίμονες (16 και 18 Μαρτίου) δηλώσεις του υπουργού Παιδείας για μόνιμες προσλήψεις εκπαιδευτικών τον Οκτώβριο, ιδού τι απάντηση στη ΔΟΕ (περιέχεται σε σχετική ανακοίνωσή της): «Μηδέν» ήταν η απάντηση του υπουργού Παιδείας στο μοναδικό ερώτημα που του έθεσε το διοικητικό συμβούλιο της ΔΟΕ «πόσοι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών θα πραγματοποιηθούν την επόμενη σχολική χρονιά;» στη σημερινή συνάντηση στο υπουργείο Παιδείας. Ο κ. υπουργός δήλωσε ότι «όσα λέγονταν ως αριθμοί μέχρι τώρα ήταν στον αέρα», προφανώς αναφερόμενος και στον εαυτό του αλλά και στους προκατόχους του στο υπουργείο Παιδείας που υπόσχονταν χιλιάδες μόνιμους διορισμούς και ανέφερε για μια ακόμη φορά τις αιτιάσεις των δημοσιονομικών περιορισμών και του ασφυκτικού ελέγχου από τους θεσμούς ως βασικούς λόγους για τη μη πραγματοποίηση όλων των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών που έχει ανάγκη η εκπαίδευση». Δηλαδή πριν λίγες μέρες δεν υπήρχαν «δημοσιονομικοί περιορισμοί και ασφυκτικοί έλεγχοι»;

Τον φτύνουνε, τον βρίζουνε και τον διαολοστέλνουν κι εκείνος περισπούδαστα λανσάρεται για ωραίος. Βρε άντε πάγαινε από δω, κακόμοιρε ξευτίλα.

Πέσαμε από τα σύννεφα: Σημαντική μείωση μισθών στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2010 και μετά, καταγράφει η Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων σύμφωνη με στοιχεία που περιλαμβάνονται στην Εκθεση του Ευρωπαϊκού Συνδικαλιστικού Ινστιτούτου με τίτλο «Συγκριτική αξιολόγηση της εργασίας στην Ευρώπη 2018» που δόθηκε στη δημοσιότητα στις αρχές της εβδομάδας. Δηλαδή δεν συμβαίνουν μόνο στην Ελλάδα αυτά; Είναι όντως «ο καπιταλισμός ηλίθιος»;

«Να γίνουμε άνθρωποι της δράσης κι όχι βιβλιοκάπηλοι του μαρξισμού. Να μάθουμε να σκεφτόμαστε κι όχι να καταβροχθίζουμε κατασκευασμένα από τα πριν τσιτάτα. Ο Τύπος δεν φτάνει για να εξασφαλίσει την ανάπτυξη της μόρφωσης και της καλλιέργειας. Αν θέλετε ν' ανεβάσετε το μορφωτικό σας επίπεδο, πρέπει να στραφείτε στην ιστορία του πολιτισμού, σ' όλη την πολιτιστική κληρονομιά της ανθρωπότητας» (Mikhail Ivanovich Kalinin).

Πάντως τα ετερόκλητα(;) κυβερνητικά συνεταιράκια συμφώνησαν σε όλα με συγκινητική ομοψυχία. «Είμαστε απόλυτα συντονισμένοι και συνεννοημένοι» είπαν και διαβεβαίωσαν ότι θα το πάνε μέχρι τέλους. Θα το μηδενίσουν, θα το ξευτίλίσουν, που λέει κι ο λαός.

Ο ύπνος τρέφει τα μωρά κι ο κάμπος τα μοσχάρια
μα μερικούς τους τρέφουνε μόνο τα μπινελίκια.
Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ένας μπασκετικός από τα Δυτικά

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στον τρόπο με τον οποίο τα «παπαγαλάκια» του Μελισσανίδη διαχειρίστηκαν τα όσα έγραψε στο φύλλο αγώνος ο διαιτητής Κομίνης, σε μια προσπάθεια να πειστεί η κοινή γνώμη ότι ο αγώνας έχει διακοπεί σε βάρος του ΠΑΟΚ, ενώ αν κάποιος διάβαζε με προσοχή το περιεχόμενό του, θα έβγαζε το συμπέρασμα ότι ο κίνδυνος για μηδενισμό της ΑΕΚ είναι υπαρκτός. Τη βδομάδα που πέρασε και εν μέσω έντονων δι-εργασιών για το τι μέλλει γενέ-σθαι στο ελληνικό ποδόσφαιρο, είχαμε δυο ακόμη προσπάθειες προβοκάτσας από το σύστημα Μελισσανίδη, οι οποίες όμως δεν είχαν το επιθυμητό αποτέλεσμα για τους εμπνευστές τους.

Η πρώτη αφορούσε δημοσί-ευμα που διαδόθηκε ραγδαία στις αθλητικές (και όχι μόνο) ιστοσελίδες, σύμφωνα με το οποίο εμπειρογνώμονες της ΟΥΕΦΑ είδαν τη φάση του γκολ του ΠΑΟΚ και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι είναι οφσάιντ. Όπως ήταν φυσικό, το θέμα έγι-νε πρώτη είδηση στην αθλητική επικαιρότητα, όμως λίγο αργό-τερα ήρθε επίσημη ανακοίνωση από την ευρωπαϊκή ομοσπονδία, η οποία σε έντονο ύφος διέψευ-σε το δημοσίευμα, τονίζοντας ότι ουδέποτε κρίνει διαιτητικές αποφάσεις. Η διάψευση της ΟΥΕΦΑ, αν και δεν έλυσε της διάδοσης που είχε η «προβοκά-τσια», ακύρωσε τις επιδιώξεις του Μελισσανίδη και ουσιαστι-κά γύρισε σε βάρος του, αφού στα κοινωνικά μέσα δικτύωσης ξεκίνησε μια συζήτηση που δεν ήταν επιθυμητή για την κιτρινό-μαυρη πλευρά.

Το φυσιολογικό θα ήταν το πάθημα να γίνει μάθημα και το επικοινωνιακό επιτελείο του «ισχυρού άντρα» της ΑΕΚ να είναι περισσότερο προσεκτικό, όμως η πραγματικότητα ήταν διαφορετική και είχαμε και δεύτερη προβοκάτσια. Αυτή τη φορά, την τιμητική του είχε ο πρόεδρος της ΕΠΟ και έμπι-στος άνθρωπος του Σαββίδη, Βαγγέλης Γραμμένος. Σύμφω-να με δημοσίευμα, ο Γραμμένος εισηγήθηκε προς την Πολιτεία και την ΟΥΕΦΑ ποδοσφαιρικό Grexit, προκειμένου να αντιμε-τωπιστεί η κρίση που μαστίζει το ελληνικό ποδόσφαιρο. Η αντί-δραση από την πλευρά της ΕΠΟ ήταν άμεση και το δημοσίευμα διαψεύστηκε κατηγορηματικά, αναγκάζοντας τα «παπαγαλά-κια» του Μελισσανίδη σε νέα αναδίπλωση.

Οι εξελίξεις αυτές δείχνουν ότι η κατάσταση που έχει δια-μορφωθεί στο ελληνικό ποδό-σφαιρο είναι πολύπλοκη και επηρεάζεται από πολλούς πα-ράγοντες. Με μια πρώτη ματιά, κάποιος που δε γνωρίζει πρόσω-πα και πράγματα στο ελληνικό

ποδόσφαιρο θα σχημάτιζε την εντύπωση ότι ο Μελισσανίδης παίζει χωρίς αντίπαλο. Όμως αν κρίνουμε από τις αντιδράσεις του, μπορούμε να συμπεράνου-με ότι είναι ιδιαίτερα ανήσυχος και προσπαθεί να δημιουργήσει εντυπώσεις και τετελεσμένα. Δεν είμαστε σε θέση να γνω-ρίζουμε το παρασκήνιο και τις «διεργασίες» που γίνονται για να βρεθεί λύση στο σημερινό αδιέ-ξοδο, όμως μια πρώτη εκτίμηση που μπορούμε να κάνουμε είναι ότι οι κιτρινόμαυροι επιθυμούν και προσπαθούν να διευθετηθεί το ζήτημα «εσωτερικά» και χω-ρίς την εμπλοκή ΦΙΦΑ-ΟΥΕΦΑ.

Με τον ΠΑΟΚ στριμωγμένο στη γωνία και ουσιαστικά εκτός παιχνιδιού, οι βασικοί παίκτες εί-ναι ο Μαρινάκης και ο Μελισσα-νίδης. Στο πρόσφατο παρελθόν οι ερυθρόλευκοι είχαν ζητήσει επίσημα από την ΟΥΕΦΑ να παρέμβει για να διασφαλιστεί η ισονομία και η αξιοκρατία στο ελληνικό ποδόσφαιρο, προσπα-θώντας να αξιοποιήσουν τις άμεσες διасυνδέσεις που έχουν με την ευρωπαϊκή ομοσπονδία (ο γενικός γραμματέας της ΟΥ-ΕΦΑ, Θόδωρος Θεοδωρίδης, είναι γιος του αντιπροέδρου της ΠΑΕ Ολυμπιακός, Σάββα Θεοδωρίδη). Η κιτρινόμαυρη πλευρά, γνωρίζοντας ότι οι ευρωπαϊκές διасυνδέσεις των ερυθρόλευκων είναι καλύτερες από τις δικές της, προσπαθεί να δρομολογήσει εξελίξεις χωρίς τον «εξωτερικό» παράγοντα, αξιοποιώντας τις στενές διасυν-δέσεις που έχει με μια από τις κυβερνητικές κλίκες. Στο πλαί-σιο του σχεδιασμού της επικοι-νωσιακής τακτικής που θα ακο-λουθήσει περιλαμβάνεται και η προσπάθεια απαξίωσης των ατού της αντίπαλης πλευράς.

Οι επόμενες μέρες ανα-μένονται ιδιαίτερα «θερμές», αφού θα έχουμε τις πρώτες αποφάσεις για τα δρώμενα στην Τούμπα και την εισβολή του Σαββίδη. Κλείνοντας, αυτό που θα πρέπει να τονιστεί είναι ο τρόπος αντιμετώπισης του θέ-ματος από την πλευρά του Ολυ-μπιακού και του Μαρινάκη. Οι ερυθρόλευκοι κρατούν πολύ χα-μηλούς τόνους και αποφεύγουν να συμμετάσχουν σε δημόσιες

αντιπαραθέσεις, γεγονός που ενισχύει την άποψη ότι δουλεύ-ουν παρασκηνιακά. Οι εξελίξεις είναι υπέρ τους, αφού η αυστη-ρή τήρηση της νομοθεσίας και των κανονισμών τους ευνοούν.

Καταρχάς, η απόφαση του αθλητικού δικαστή να κάνει δε-κτή εν μέρει την προσφυγή του ΠΑΟΚ και να ακυρώσει την ποι-νή των -3 βαθμών θεωρείται ως πρόκριμα για δικαίωση των ερυ-θρόλευκων στη δική τους έφεση και την επιστροφή των 3 βαθμών που τους είχαν αφαιρεθεί για τα επεισόδια μετά τη λήξη του αγώ-να με την ΑΕΚ. Οσον αφορά το ντέρμπι ΠΑΟΚ - ΑΕΚ, με βάση το φύλλο αγώνος το ματς θα πρέπει να κατακυρωθεί υπέρ του ΠΑΟΚ και να τιμωρηθεί η ΑΕΚ με αφαίρεση βαθμών γιατί δε δέχτηκε να παίζει τα τελευταία πέντε λεπτά (το ένα λεπτό κα-νονικού αγώνα και τα τέσσερα των καθυστερήσεων). Επιπλέον, η βαριά τιμωρία του ΠΑΟΚ για την εισβολή Σαββίδη θα πρέπει να θεωρείται σίγουρη, επομένως οι ερυθρόλευκοι φέρνουν τα πάνω κάτω και «ανατρέπουν» την άσχημη κατάσταση που υπήρχε γι' αυτούς. Το «ένα από τα καλύτερα πρωταθλήματα» -κατά τη ρήση του υφυπουργού Αθλητισμού Γιώργου Βασιλειά-δη- αναμενόταν να κριθεί στα τρία ντέρμπι (Ολυμπιακός-ΑΕΚ, ΠΑΟΚ-Ολυμπιακός και ΠΑΟΚ-ΑΕΚ), όμως όλα δείχνουν ότι θα κριθεί (αν συνεχιστεί) στις δικα-στικές αίθουσες.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Είναι γνωστό ότι στο μπάσκετ η στήλη είναι οπαδι-κά ταυτισμένη με το Παγκράτι. Όσοι γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα στο άθλημα καταλα-βαίνουν πόσο δύσκολο είναι για έναν Παγκρατιώτη να πει καλή κουβέντα για κάποιον μπασκετι-κό από το Αιγάλεω. Ο Αβραάμ Καλλινικίδης αποτελεί εξαίρεση, τόσο για την παρουσία του στα γήπεδα, αλλά κυρίως για τη συμ-μετοχή του στα κοινωνικοπολιτι-κά δρώμενα. Σε πρόσφατη συνέ-ντευξή του, ο 40χρονος παίχτης, εκτός από τις «εξηγήσεις» που έδωσε για τους λόγους που τον οδήγησαν στην απόφασή του να επιστρέψει στην Α' ΕΣΚΑ (η με-

γάλη του αγάπη για το Αιγάλεω και η ανάγκη του να συνεχίζει να παίζει και να χαίρεται το μπά-σκετ), πήρε σαφή θέση ενάντια στο δόγμα του No Politica. Ο Αβραάμ ήταν από τους ελάχι-στους ανθρώπους από το χώρο του αθλητισμού που στήριξαν την πρωτοβουλία του Γιώργου Μπαντή (τερματοφύλακας του Πανινίου) και υπέγραψαν το κείμενο αλληλεγγύης για την Ηριάννα και τον Περικλή, κά-νοντας ταυτόχρονα κριτική για τον μικρό αριθμό των υπογρα-φών, γεγονός που έδειξε την αδιαφορία της συντριπτικής πλειοψηφίας όσων δραστηριο-ποιούνται στο χώρο του επαγ-γελματικού αθλητισμού για την πολιτική και τα κοινωνικά δρώ-μενα. Εκτός όμως από την υπό-θεση της Ηριάννας, δε δίστασε να πάρει ξεκάθαρη θέση και για άλλα θέματα που άπτονται του No Politica.

Ήταν ξεκάθαρος εναντίον της νεοναζιστικής συμμορίας του Μιχαηλολιάκου, εκφράζοντας και την αλληλεγγύη του στη μη-τέρα του Παύλου Φύσσα: «Κα-θόμαστε και συζητάμε για μια εγκληματική οργάνωση που θα έπρεπε να βρίσκεται στη φυλα-κή και δεν ασχολείται άνθρωπος, πέρα από το ότι κωλυσιεργεί η δικαιοσύνη για τους δικούς της λόγους... Τότε ήταν η Μάγδα Φύσσα, αύριο θα είναι μια άλλη μητέρα, μεθαύριο θα είναι ένας αδελφός ή ένας πατέρας!». Δε μάσησε τα λόγια του και για τους επώνυμους που ταυτίζονται με τη ΧΑ, όπως ο Σφακιανάκης και ο Τσιάρτας: «Καλό θα είναι ο κόσμος να ξέρει με ποιον έχει να κάνει... Δεν μπορώ για παράδειγ-μα, ας πούμε, να ακούσω τον Σφακιανάκη, να πάω στο κέντρο του και να διασκεδάσω! Παλιά άκουγα, όμως πλέον δεν γίνεται. Δεν μπορώ να διαχωρίσω τον άνθρωπο Σφακιανάκη από τον καλλιτέχνη Σφακιανάκη... Βγή-κε ο Τσιάρτας και είπε τα δικά του... Κατάλαβαμε όσοι θέλαμε να καταλάβουμε ότι ο Βασίλης δεν μας κάνει. Δεν τον έχουμε εκεί που τον είχαμε όταν έκανε το κόρνερ κι έβαλε το γκολ ο Δέλλας... Τον πήγαμε πιο κάτω, πιο χαμηλά».

Αναφέρθηκε τέλος στην ανά-γκη να συνεχίσει να γίνεται πα-ρέμβαση στις εξέδρες των γη-πέδων: «Καλός ο αθλητής, αλλά αν ο κόσμος δεν στηρίζει μια αντίστοιχη πράξη, αν οι οπαδοί μεταξύ τους δεν συνεννοηθούν, δεν μπορεί να γίνει κάτι». Σε μια περίοδο που στην επικαιρότητα κυριαρχούν οι αθλητίτες των μεγαλοκαπιταλιστών προέδρων για τον έλεγχο της «παράγκας», μπορούμε να πούμε ότι η συγκε-κριμένη συνέντευξη δίνει μια «ανάσα» σε όσους συνεχίζουν να ασχολούνται με τα αθλητικά, μολονότι αφορά έναν μπασκε-τικό από τα Δυτικά της Αθήνας.

Το τρολάρισμα των οπαδών του Ηρακλή επιβεβαιώνει ότι στις εξέδρες των γηπέδων υπάρχει φαντασία.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Εχει πια δύσει ο ήλιος του χειμώνα,
Και γρήγορα, σα θέατρο, σκοτεινιάζει
Ή σα να πέφτει πέπλο σε μια εικόνα.
Αλλο δε βρίσκει ο άνεμος, ταραίζει
Μόνο τ' αγκάθια στην πεδιάδα όλη,
Μόνο κάποιο χαρτί σ' όλη τη φύση.**

► Η μέρα ποίησης παρήλθε. Οι μέρες πίεσης επιμένουν.

► «Εις το διηνεκές».

► Εκτός κι αν «κινηθούν» οι προϋποθέσεις που αντιμάχονται τη νηνεμία...

► «Με οδηγώ την κοινή ανατρεπτική δράση που θα σπάει την ταλάντευση του ΠΑΜΕ, του ΜΕΤΑ και άλλων αγωνιστικών δυνάμεων για το ρόλο του αντιδραστικοποιημένου "συνδικαλισμού" των κυρίαρχων ηγεσιών σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ...» (ΠΡΙΝ, 18/3/2018). Για «να πάει αλλιώς» η «κατάσταση» μπαίνουν στο πάνελ των αγωνιστικών δυνάμεων το ΜΕΤΑ και το ΠΑΜΕ. Δεν υπολογίζεται καθόλου ο κοινοβουλευτισμός που έχει επικρατήσει στα σωματεία και λειτουργεί ως γάγγραινα στην εργατική τάξη. Όσο για τις ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, με τον ίδιο τρόπο λειτουργούν και αυτές, υπερθεματίζοντας σε «αντιδραστικότητα». Αυτό που λείπει είναι η (πολιτική) οργάνωση της εργατικής τάξης και γι' αυτό τρώει τις σάρκες της μέχρι στιγμής η εργατική τάξη. Βέβαια, για να στραφεί κανείς ενάντια στην πολυπρόσωπη συνδικαλιστική κοινοβουλευτική γραφειοκρατία χρειάζεται να κυτταχτεί στον καθρέφτη...

► Είναι η Κίνα ιμπεριαλιστική δύναμη; Πιθανά όχι. Κάπως έτσι: «... την ανάγκη για στρατιωτική αποκλιμάκωση

και αποχώρηση στρατιωτικών δυνάμεων που δεν ανήκουν στην περιοχή -συγκεκριμένα τις ΗΠΑ, που με την παρουσία τους στοχεύουν την Κίνα». Θ. Παφίλης, στέλεχος του Περισσού, ως γ.γ. του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, στη συνάντησή του με την «Κινέζικη Λαϊκή Επιτροπή για την Ειρήνη και τον Αφοπλισμό». «Αναφερόμενη στις πρωτοβουλίες της Κίνας, η κινέζικη αντιπροσωπεία ανέπτυξε τις θέσεις της για την ανάγκη για μια άλλη Διεθνή Τάξη πραγμάτων, χωρίς ηγεμονισμούς και με ισοτιμία των λαών, που θα ζουν ειρηνικά και αρμονικά και θα μοιράζονται αμοιβαία τον πλούτο που παράγουν». Όλα καλά και άγια. Η Κίνα εξαφανίζεται ως ιμπεριαλιστική χώρα και οι «λύσεις» παραπέμπονται σε κάποιες συνθήκες του ΟΗΕ (με μια μικρή δόση χρήσης του όρου ιμπεριαλισμός).

► Ριζοσπάστης, 17-18/3/2018: «Η επιχειρηματική δράση στον Αθλητισμό είναι η αιτία της βίαιας και της διαφθοράς» (συνέντευξη Ν. Σοφιανού, μέλους του Π.Γ. της Κ.Ε. του «Κ» Κ.Ε). Ριζοσπάστης, 25/7/2004: «Ένα κύπελλο και μια αναμφισβήτητη μεγάλη επιτυχία...» «Από τη στιγμή που ο αθλητισμός γίνεται εμπόρευμα φθείρει και καταστρέφει πρωτίστως τους αθλητές και τους αθλούμενους...» (Γ. Αραβανής, στο ίδιο δημοσίευμα). Όπως π.χ. ο «Αίολος» Κεντέρης; ΔΕΝ αμφισβητείται καθόλου «ο αέρας

**Ωραίο, φριχτό και απέριττο τοπίον!
Ελαιογραφία μεγάλου διδασκάλου.
Αλλά του λείπει μία σειρά ερειπίων
Κι η επίσημος αγχόνη του Παγκάλου.**

Κ. Καρυωτάκης, «Η Πεδιάς και το Νεκροταφείον»

της Πορτογαλίας που έφεραν μαζί οι παίκτες της Εθνικής Ελλάδας, καθώς και τα τρόπαια της πρωταθλήτριας Ευρώπης». Πάντα στο επίσημο αστικό σκηνικό ο Περισσός.

► Πόλεμος στον πόλεμο.

► Ιδού και οι σοσιαλπατριώτες.

► Αλλοίμονο, λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή;

► «Ο επιχειρηματίας και ο σνομπ είναι οι κύριοι παράγοντες κάθε θεατρικής μας κίνησης. Η Επιχείρηση και η Μόδα είναι οι δύο πόλοι στο θεατρικό μας στερέωμα. Απ' αυτή την τροχιά δεν κατάρθρωσαν να ξεφύγουν ούτε ο Οικονόμος, ούτε ο Χρηστομάνος, ούτε δυστυχώς ο κ. Μελάς. Και το χειρότερο είναι ότι οι αναμορφωτές αυτοί όχι μόνον δεν κατάφεραν να διαπαιδαγωγήσουν το κοινό, σύμφωνα με τις επαγγελίες τους, παρά έχασαν και τους ηθοποιούς και τους συγγραφείς ακόμα. Και πώς αυτό; Μήπως δεν έχουμε ηθοποιούς πρώτης δυνάμεως; Έχουμε βεβαίως, αλλά αυτοί, σκλάβοι της επιχείρησης και της μόδας, που κάθε μέρα αλλάζει, σκόρπισαν το δυνατό τους ταλέντο σε διάφορες προσπάθειες χωρίς νου και γνώση, χωρίς ιδανικό και χωρίς ικανοποίηση καμιά. Και μόνον οι πολύ δυνατοί κατάρθρωσαν να κρατηθούν κάπως στην επιφάνεια της αναταραγμένης αυτής ανακατωσούρας. Οι δε συγγραφείς έμειναν στην

ρήσεων, έργων άδειων, απλώς αισθησιακών, πέρασαν και στη σοβαρή σκηνή. Το κοινό παθαίνει σύγχυση. Δεν ξέρει πια να εχτιμήσει το αγνό μέταλλο, γιατί εσυνήθισε το μάτι του σε πολύ γυαλιστερά, ψεύτικα μπιχλιμπίδια. Εχω την ιδέα πως πρέπει να καταργηθούν μια και καλή όλα τα εξωτερικά στολίσια. Κάθε πολυτέλεια. Να χρησιμοποιηθούν οι σκηνές που έχουμε με τ' απλούστερα μέσα για να παιχτούν έργα πραγματικής αξίας. Ν' αναδειχθεί η τέχνη του ηθοποιού, που όσο πάει και ξεπέφτει». (Βασίλης Ρώτας, «Η Νεοελληνική Σκηνή», «Θέατρο και γλώσσα, 1925-1977, τόμος Α'»).

► Φεύγει κι ο Μάρτης - ποια Novartis...

► Βέβαια μασημένη τροφή για το «πόπολο» άφθονη.

► Εις ενίους και σανός...

► «Δρομολογείται» αύξηση στον κατώτατο σταθμό. Ναι, ναι, Εφη τους, δίκιο έχεις...

► 20 εκατ. για Τίγρη και 7 για βάζελο η κ. Δούρου. Σταθερότητα.

► Και πάλι πυροβολισμοί σε σχολείο των ΗΠΑ.

► Των ΗΠΑ - και δε με απάντησε.

► Σαύλος κύκλος.

► Μόνιμη μέγγενη.

► Ω, πάντα καλοζώητα πιο πολύ από λόγια,

Μακάρια όρνεα, γένος τρισευτυχισμένο.

Τον βασιλιά σας που 'ρχεται καλωσορίστε.

Δε λάμπει αστέρι στον χρυσό του κύκλο ούτε

Τ' αχτινωτό μακρόφεγγο ηλιοστέφανο. Έτσι,

Καθώς προβαίνει αυτός, το ανείπωτο κρατώντας

Γυναικείο κάλλος, πάλλοντας τ' αστροπελέκι,

Τη θεία φτερωτή σαγίτα.

Κι ανεβαίνει περίγυρα στον θόλο αλάλητη ευωδιά,

Ωραίο θέαμα, πνοές του θυμαμάτου,

Την άχνα διασκορπίζουν αύρες μυροβόλες.

(Β. Ρώτας, «Αγγελιοφόρος», 1964)

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δεν ξέρουμε αν το μαράκι ανταποκρίθηκε στην... προσφορά θυσίας του «καταληψία» ερωτευμένου. Εκείνο που ξέρουμε είναι πως από τότε που άρχισε αυτή η μόδα με την αποστολή ερωτικών μηνυμάτων μέσω αναγραφής συνθημάτων στους τοίχους (κατά κανόνα με άρρενες συνθηματογράφους), το πράγμα έχει ξεφτιλιστεί τελείως. Ο,τι και να τους πεις, ό,τι και να τους γράψεις, αυτοί στην καρακοσμάρα τους, δεν καταλαβαίνουν τίποτα.

◆ Τα αφεντικά τύπωσαν το πανό και οι οπαδοί ανέλαβαν να το κρεμάσουν και να καθήσουν πίσω του για να διαδηλώσουν την αλληλεγγύη τους προς τον μεγάλο ηγέτη που δέχεται τις επιθέσεις των υποκριτών ηθικολόγων. Για μια ακόμα φορά φάνηκαν τα όρια των οπαδών. Πρωτάθλημα, με όποιες διαδικασίες είναι απαραίτητες και με τον άνθρωπο που μπορεί να ελέγξει αυτές τις διαδικασίες. Αδιαφορώντας για το ποιος είναι και τι κάνει. Υπάρχουν, φυσικά, και οι εξαιρέσεις ανάμεσα στους φιλάθλους. Άνθρωποι με πολιτική σκέψη, με κοινωνική ευαισθησία. Όμως αυτοί δεν ακούγονται, γιατί δεν μπορούν να ακουστούν. Απαγορεύεται διά ροπάλου.

◆ Την είδηση τη διαβάσαμε στο blog «Prolet Connect» (https://proletconnect.blogspot.gr/2018/03/blog-post_13.html). Σε τοίχο της Λασκάρεως, στη Νεάπολη Εξαρχείων, δύο συλλογικότητες, το περιοδικό Βίδα και το blog Prolet Connect έγραψαν και υπέγραψαν το σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη». Ένα σύνθημα που γράφεται σε όλο τον κόσμο, σε δεκάδες διαφορετικές γλώσσες. Κάποιοι, που υπέγραψαν μ' ένα μαύρο αστέρι, θεώρησαν σκόπιμο να τους «απαντήσουν» με το σύνθημα «Ούτε δεξιά ούτε αριστερά ενάντια σε κάθε αντισημιτισμό!» Τα γνωστά μισθοσυντήρητα όργανα της ισραηλινής πρεσβείας, που παριστάνουν τους... αντιεξουσιαστές, ξεβρακώθηκαν. Είναι τόσο ο φανατισμός τους (κάπως πρέπει να δικαιολογήσουν το μισθό τους), που χαρακτηρίζουν «αντισημιτισμό» το σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη»! Ένα αίτημα που είναι σύμφωνο ακόμα και με τις αποφάσεις του ΟΗΕ! Δεν εννοούμε πως οι σύντροφοι που έγραψαν το σύνθημα κινούνται «σε γραμμή ΟΗΕ», όμως συμβαίνει ειδικά αυτό το σύνθημα, που όλοι φωνάζουμε και γράφουμε σε έντυπα, αφίσες, ντουβάρια, να είναι τέτοιο. Είναι η βάση πάνω στην οποία οικοδομούμε την αλληλεγγύη μας προς τον πολύπαθο και πάντα αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό. Οι τάχαμου πολέμοι του αντισημιτισμού αποκαλύφθηκαν ως υπερασπιστές του σιωνισμού, της παράνομης κατοχής της Παλαιστίνης και της κτηνωδίας σε βάρος του παλαιστινιακού λαού. Και βέβαια, οι πράκτορες του σιωνισμού ενοχλούνται όταν βλέπουν το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό να είναι πάντοτε ενεργό. Περιττεύει να πούμε πως δε χωρά καμιά συζήτηση μ' αυτά τα τομαράκια. Πρέπει να στριμωχτούν στις τρύπες τους.

Donald J. Trump @realDonaldTrump · 48m

Mike Pompeo, Director of the CIA, will become our new Secretary of State. He will do a fantastic job! Thank you to Rex Tillerson for his service! Gina Haspel will become the new Director of the CIA, and the first woman so chosen. Congratulations to all!

Έτσι... μαμάει ο Τράμπαρας...

Όχι, δεν είναι ο Τζορτζ Κλούνεϊ σε ρόλο κάποιου μεγιστάνα. Είναι ο Κωνσταντίνος Φρουζής, την εποχή που έλυνε και έδενε ως «μπος» της Novartis στην Ελλάδα. Κόψε φάτσα (και πόζα), βγάλε συμπεράσμα...

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

«**Ε**ίμαι δικηγόρος. Εχω το δικαίωμα και το καθήκον να υπερασπίζομαι τους φυλακισμένους μας. Να υπερασπίζομαι τα δικαιώματά τους δεν είναι παράνομο. Μολονότι ήμουν πρόσφατα απασχολημένη με την ολοκλήρωση του μάστερ μου, με συνέλαβαν. Ο πραγματικός λόγος για τη σύλληψή μου είναι ότι η κατοχή θέλει να εκφοβίσει τους δικηγόρους για να μην εκτελούν το καθήκον τους στην υπηρεσία των φυλακισμένων μας. Δε θα τα καταφέρουν. Αφιερώνω τη ζωή μου στην υπόθεση των φυλακισμένων μας και δε θα σταματήσω να αγωνίζομαι για την ελευθερία τους, μέχρις ότου όλοι οι φυλακισμένοι μας απελευθερωθούν».

Αυτή τη σύντομη -αλλά σαφέστατη- επιστολή έστειλε στις 23 Απριλίου του 2014 η παλαιστίνη δικηγόρος Σιρίν Ισάουι. Ήταν η πρώτη επικοινωνία της με τον εκτός φυλακής κόσμο, μετά τη σύλληψή της στις 6 Μάρτη εκείνης της χρονιάς. Επί 33 μέρες την κρατούσαν σε απομόνω-

2016, η Σιρίν καταδικάστηκε σε τέσσερα χρόνια φυλάκισης και ο αδερφός της σε οχτώ. Στη διάρκεια της σχεδόν τετράχρονης φυλάκισής της η Σιρίν πραγματοποίησε απεργία πείνας, ενώ κλείστηκε στην απομόνωση για περίπου ενάμιση μήνα. Αποφυλακίστηκε τον Οκτώβρη του 2017 και από τότε συνεχίζει αυτό που έκανε πάντοτε: να υπερασπίζεται τους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους και ν' αγωνίζεται μαζί με τον παλαιστινιακό λαό ενάντια στην κατοχή.

Η οικογένεια Ισάουι είναι μια εμβληματική οικογένεια στην κατεχόμενη Ιερουσαλήμ. Ο Φάντι Ισάουι δολοφονήθηκε από τους σιωνιστές σε ηλικία 16 ετών. Ήταν τότε που η φοιτήτρια Φυσικής Σιρίν αποφάσισε ν' αλλάξει προσανατολισμό στις σπουδές της. Αποφάσισε να σπουδάσει νομικά και ν' αφιερωθεί στην υπεράσπιση των παλαιστίνιων φυλακισμένων. Τα δύο αδέλφια της μπεινόβγαιναν στις φυλακές για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Ο Σαμίρ Ισάουι

Σιρίν Ισάουι: από την Ιερουσαλήμ στην Αθήνα

Για την υπόθεση των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων

ση στο άντρο βασανιστηρίων της G4S και την υπέβαλαν σε ιδίωρες ανακρίσεις με καθήλωσή. Δεν της επέτρεψαν επαφή με δικηγόρο, ούτε με άλλους κρατούμενους. Όταν απέτυχαν να της αποσπάσουν οποιαδήποτε ομολογία, τη μετέφεραν στο κάτεργο της Χασαρόν, δηλαδή σε μια «κανονική» φυλακή.

Παρέμεινε προφυλακισμένη για δύο χρόνια (με το γνωστό καθεστώς της διοικητικής κράτησης). Το ίδιο και ο αδελφός της Μεντάτ, που είχε συλληφθεί μια βδομάδα μετά από τη Σιρίν. Μια διεθνής καμπάνια για την απελευθέρωση της Σιρίν αναπτύχθηκε. Τον Σεπτέμβριο

του 2014, βραβεύτηκε από το Ίδρυμα Αλ-Καράμα με το Βραβείο για την Υπεράσπιση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων. Η

ΐδια δεν μπορούσε να πάει στη Γενεύη για να το παραλάβει. Το παρέλαβαν οι γονείς της. Στη δίκη, που έγινε τον Μάρτη του

συγκλόνησε τον κόσμο με τις μακρόχρονες απεργίες πείνας που πραγματοποίησε. Είχε αποφυλακιστεί το 2011, στο πλαίσιο της ανταλλαγής παλαιστίνιων κρατούμενων με τον αιχμάλωτο λοχία Σαλίτ, που πέτυχε η Χαμάς. Συνελήφθη ξανά το 2012, αποφυλακίστηκε με την απεργία πείνας το 2013, ξανασυνελήφθη μετά από έξι μήνες, ξαναμπήκε σε απεργίες πείνας.

Η Σιρίν Ισάουι θα είναι η κεντρική ομιλήτρια στην εκδήλωση που οργανώνει η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, την Πέμπτη 29 Μάρτη. Και θα έχει σίγουρα πάρα πολλά να μας πει.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηπλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Δολοφόνοι!

«Δεν μπορούμε ούτε πρέπει να συνηθίσουμε και να ανεχτούμε να χάνονται άνθρωποι, να χάνονται παιδιά στα νερά του Αιγαίου. Είναι σαφές ότι η λύση βρίσκεται στα μέτρα προστασίας των ανθρώπων, στις ασφαλείς διαδικασίες και οδούς για τους πρόσφυγες και μετανάστες, στο αμειλικτό χτύπημα των κυκλωμάτων διακίνησης ανθρώπων και εμπορίας της ζωής».

Αυτή τη δήλωση έκανε ο νέος υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Δ. Βίτσας, μετά το νέο πολύνεκρο ναυάγιο, που έστειλε στον υγρό τάφο 16 ανθρώπους, εκ των οποίων επτά παιδιά (το ένα βρέφος).

Ο Βίτσας ήταν έως πρόσφατα αναπληρωτής υπουργός Αμυνας. Γνώριζε σίγουρα τι συμβαίνει στον Εβρο. Εμείς το πληροφορηθήκαμε από τον υπουργό Αμυνας Π. Καμμένο, ο οποίος ενημέρωσε τους ομολόγους του στις Βρυξέλλες για τις συνθήκες υπό τις οποίες συνελήφθησαν επί τουρκικού εδάφους δύο έλληνες στρατιωτικοί. Είπε ο «εν όπλοις» συνάδελφος του Βίτσα:

«Είναι θέμα που απασχολεί και την ΕΕ. Οι δύο στρατιωτικοί έκαναν περιπολία σε περιοχή όπου έχουμε παράνομη είσοδο προσφύγων και μεταναστών και δράση διακινητών... Ακολουθώντας συγκεκριμένα στίγματα, τα οποία κατ' αυτούς θα οδηγούσαν σε παράνομους διακινητές και μετανάστες που μπαίνουν στη χώρα από αυτό το σημείο, με αποτέλεσμα να περάσουν στο τουρκικό έδαφος για λίγα μέτρα και εκεί συνελήφθησαν. Είναι θέμα που αφορά και τη σχέση ΕΕ-Τουρκίας».

Ο Καμμένος ήρθε να επιβεβαιώσει αυτό που είχαν ήδη αποκαλύψει τουρκικές εφημερίδες. Οτι έλληνες στρατιωτικοί επιδίδονται σε «σαφάρι» στην οριογραμμή του Εβρου με «θηράματα» μετανάστες και πρόσφυγες. Τα δημοσιεύματα, που αναδημοσιεύτηκαν από μεγάλες ευρωπαϊκές εφημερίδες έλεγαν ότι «οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η Human Rights Watch και η Pro Asyl, εδώ και καιρό δημοσιεύουν περιστατικά παράνομων, εν μέρει και φονικών ενεργειών push back της ελληνικής ακτοφυλακής» και πως «το τελευταίο διάστημα τα τουρκικά ΜΜΕ έχουν γράψει για πολλές περιπτώσεις τέτοιων απωθήσεων από έλληνες στρατιωτικούς στα κοινά σύνορα». Ανέφεραν περιστατικό με 29 πρόσφυγες, κυρίως αραβικής καταγωγής, που σώθηκαν μέσα σε συνθήκες πολικών θερμοκρασιών από τουρκικές μονάδες ασφαλείας σε νησίδα του Εβρου. Όπως κατέθεσε ο Λίβυος Μουσταφά Μπελκαζέμ, είχαν περάσει τα σύνορα, οι Έλληνες τους έπιασαν, τους χτύπησαν, τους πήραν τα κινητά, τους άφησαν νηστικούς και τους υποχρέωσαν να γυρίσουν πίσω κολυμπώντας. Σύμφωνα με τη Sabah, πέρυσι η Ελλάδα απώθησε παράνομα πίσω στην Τουρκία γύρω στους 4.000 παράτυπους μετανάστες.

Δεν τα ξέρει αυτά ο Βίτσας; Φυσικά και τα ξέρει, γιατί μέχρι πρότινος ήταν πολιτικός προϊστάμενος αυτών που δρουν ως κυνηγοί κεφαλών στον Εβρο. Τώρα, ως υπουργός σε πόστο που απαιτεί ευαισθησία, θρηνεί υποκριτικά πάνω από τις σορούς των αδικοχαμένων ανθρώπων. Αυτών που επέλεξαν να επιχειρήσουν το ταξίδι μέσω θαλάσσης και με καιρό, μπας και γλιτώσουν το push back.

Από το 2014 μέχρι και τα τέλη του 2017, 1.699 μετανάστες χάθηκαν στο Αιγαίο. Ανάμεσά τους και πολλά παιδιά. Την τελευταία διετία, με τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας σε ισχύ, πνίγηκαν 495 άνθρωποι στην προσπάθειά τους να πιάσουν σε ελληνικό νησί.

Αυτά δεν είναι ναυτικά ατυχήματα. Είναι δολοφονίες. Δολοφονίες στις οποίες η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ έχει σημαντικό μερίδιο ευθύνης. Γιατί μετέτρεψε τη χώρα μας σε συνοριοφύλακα και δεσμοφύλακα της ΕΕ. Ειδικά μετά τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Πρόσφυγες και μετανάστες αποφασίστηκε να εγκλωβιστούν στην Τουρκία. Όσοι καταφέρνουν να περάσουν τα ελληνοτουρκικά σύνορα θα εγκλωβίζονται στην Ελλάδα και σημαντικό μέρος απ' αυτούς θα απελαύνεται στην Τουρκία. Για ποιες «ασφαλείς διαδικασίες και οδούς» μιλούν οι αλήτες; Οι δρόμοι τους είναι δρόμοι θανάτου. Κι αυτοί, δολοφόνοι παιδιών, γυναικών, ανδρών.

Π.Γ.